

டாக்டர் சாமுவேல் ஹான்மென்

ஆர்களான்

ORGANON OF MEDICINE

K. K. Kayilainathar

TEACHER,

THE LADY

MADRASAM

வெளியீடு

வட இலங்கை ஹோமியோபதி சங்கம்
யாழ்ப்பாணம்.

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା, ୩୫
କାହିଁକି + କାହିଁକି
କାହିଁକି = କାହିଁକି

ଓଡ଼ିଆ + କାହିଁକି +
କାହିଁକି + କାହିଁକି. ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା = ଓଡ଼ିଆ
ଓଡ଼ିଆ. (ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା) କାହିଁକି.

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା = ଓଡ଼ିଆ

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫
ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫
ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା = ଓଡ଼ିଆ - (୧୦୩ - ୧୦୬)
ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫
୩୫ x ୩୫ ଓ ବଙ୍ଗଳା. ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫ ଓ ବଙ୍ଗଳା ୩୫

ശബ്ദം + ശബ്ദം + ശബ്ദം
 എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

ശബ്ദം/ശബ്ദം/ശബ്ദം

7-5-95 മിസ് മധു

ശബ്ദം

1. ശബ്ദം yin
2. ശബ്ദം yang
3. ശബ്ദം yang

K. K. Kayilainathar

TEACHER,
 IYANAR KOVILLADY
 MALLAKAM

4. ശബ്ദം yin
5. ശബ്ദം yin
6. ശബ്ദം yang
7. ശബ്ദം yang
8. ശബ്ദം yin
9. ശബ്ദം yin
10. ശബ്ദം yang
11. ശബ്ദം yin
12. ശബ്ദം yin

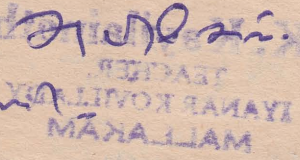
7/5/95

Handwritten text in Malayalam script, likely a title or introductory line.

Handwritten text in Malayalam script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in Malayalam script, continuing the list or instructions.

Handwritten text in Malayalam script, with a faint stamp visible in the background.

Handwritten text in Malayalam script, possibly a section header or a new list item.

Handwritten text in Malayalam script, including a circled word or symbol.

Handwritten text in Malayalam script, continuing the list or instructions.

Handwritten text in Malayalam script, likely a concluding line or signature.

சுவாமிநாதர் : 4 கிராம தீர்
படி உட்காரும்.

டாக்டர் சாமுவேல் ஹானிமெனின்
ஹோமியோபதி.

லெவ்வாய்: (உயிர் உயிர்) ②

உயிர் உயிர் **ஆர்கனான்** (உயிர்) க

லெவ்வாய். 3 x 4.

அலிபம் உயிர் 3 x 10 = 30 x

தேய்வம் = உயிர் உயிர் உயிர்

Dr. SAMUEL HAHNEMANN'S

ORGANON OF MEDICINE

(TAMIL)

(உயிர் உயிர்) உயிர்

30 x உயிர் உயிர் உயிர்
உயிர் உயிர் உயிர் உயிர்
உயிர் உயிர் உயிர் உயிர்

வட இலங்கை ஹோமியோபதி சங்கம்

யாழ்ப்பாணம்.

உயிர் உயிர் (உயிர்)
உயிர் உயிர் உயிர்.

2nd of ... ..

3rd of ... ..

(2nd + 3rd of ... ..) x 1/4
New ... .. *

(... ..) ... ..

ORGANON OF MEDICINE

(TAMIL)

DR. SAMUEL HAHNEMANN'S

...

K. K. Kayilainathar
TEACHER,
IYANAR KOVILADY
MALLAKAM
சமர்ப்பணம்

ஹோமியோபதி
வைத்திய உலகிற்கு
இந்த நூல் அன்புடன்
சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

K. K. K. K. K. K.
K. K. K. K. K. K. K.
K. K. K. K. K. K. K.
K. K. K. K. K. K. K.

சென்னை
மகாதேவன்
சுப்பிரமணியன்
சுவாமிநாதன்

முகவுரை 1790

ஆர்கனான் என்னும் நூல் ஹோமியோபதியின் தந்தை டாக்டர் சாமுவேல் ஹானிமனால் எழுதப்பட்டது. இவ் வைத்தியமுறையை சீர்படுத்த அவருக்கு 6 வருடங்கள் சிடித்தது. 1790-ல் கலென் (GALLEN) எழுதிய மட்ரீயா மெடிக்காவை டாக்டர் ஹானிமன் அவர்கள் மொழிபெயர்க்கும் பொழுது, ஹோமியோபதியின் தத்துவம் அவருக்கு புலப்பட்டது. 1796-ம் ஆண்டு ஜேர்மன் மொழியில் தத்துவத்தை எழுதினார். சின்பு 4 வருடங்கள் கழித்து 1800-ல் மெடிசன் ஓவ் எக்ஸ் டீரியன்ஸ் (MEDICINE OF EXPERIANCE) என்னும் புத்தகத்தை எழுதினார். இதில் இருந்துதான் ஆர்கனானின் முதல் பதிப்பு 1810-ம் ஆண்டிலும், 2-ம் பதிப்பு 1816-ம் ஆண்டிலும், 3-ம் பதிப்பு 1824-ம் ஆண்டிலும், 4-ம் பதிப்பு 1829-ம் ஆண்டிலும், 5-ம் பதிப்பு 1831-ம் ஆண்டிலும் வெளியானது.

இதில் தான் அவர் ஜீவசக்தியையும் நாட்பட்ட வியாதிகளுக்கு செய்யும் வைத்திய முறையையும் தெளிவாக எழுதினார். இதை அடிப்படையாக வைத்தே உலகமுழுவதிலும் ஹோமியோபதி வைத்தியமுறை கைக்கொள்ளப்படுகிறது.

Experiance

Bio CHEMISTRY

வட இலங்கை ஹோமியோபதி சங்கத்தாரின் முதல் வெளியீடான பயோ கெமிஸ்ட்ரி (BIO CHEMISTRY) இரண்டாம் வெளியீடான மட்டெரியா மெடிக்கா (MATERIA MEDICA) ஆகியவற்றுடன் 3-ம் வெளியீடான உங்கள்கைகளில் இருக்கும் ஆர்கனான் வெளியீடுவதில் பெருமைப்படுகிறோம். இது ஹோமியோபதி வைத்தியமாணவருக்கு மட்டுமன்றி, ஒவ்வொரு ஹோமியோபதி வைத்தியரிடமும் இருக்க வேண்டிய மிக முக்கிய ஹோமியோபதி வேதாகமம்.

இப் புத்தகத்தை இந்தியாவில் முதன் முதலில் தமிழில் Dr. V. R. சூர்த்தி Dr. S. சீனிவாசன் ஆகியோரால் சொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் ஈழத்தில் இப்புத்தகத்திற்கு தற்போது பெரும் தட்டுப்பாடு இருப்பதன் காரணமாக, ஹோமியோபதி வைத்தியரின் நன்மை கருதி வட இலங்கை ஹோமியோபதி சங்கத்தினரால் இந் நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

வட இலங்கை ஹோமியோபதி சங்கத்தின் ஆலோசகரும், சங்கத்தினால் நடாத்தப்படும் மீளாய்வு வகுப்புகளின் பிரதம ஆசிரியரும், ஹோமியோபதி வைத்திய நிபுணருமாகிய வைத்திய கலாநிதி F.Aராசல் M.D D.Ac (Lond) M.F Hom. அவர்களின் அயராது முயற்சியால் இப் புத்தகம் வெளியீடு செய்யப்படுகிறது.

இதை மிக அழகாகவும், மிக விரைவிலும் அச்சிட்டுத் தந்த மாறன் பதிப்பகத்தாருக்கும் எமது நன்றியும் வணக்கமும்.

வைத்திய கலாநிதி அ. கிருஷ்ணசாமி

தலைவர்

வட இலங்கை ஹோமியோபதி
சங்கம்.

டாக்டர் சாமுவேல் ஹானிமென்ஸ் ஆர்களான்

Dr. Samuel Hahnemann's Organon of Medicine
(ஹோமியோபதியின் சாரம்)

முன்னுரை

ஹோமியோபதி வைத்தியமுறையை உண்மையாகக்
கையாள விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் ஹோமியோபதியின்
அடிப்படையான மூல கிரந்தங்களின் வழிகளைத்
தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். *
ஏனெனில் இவ்வாறு மூல கிரந்தங்களிலுள்ள விஷயங்
களைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டு தான்
ஹோமியோபதி வைத்திய முறையைக் குற்றமற்ற படிக்க *
முடியும். ஹோமியோபதி வைத்திய முறைக்கு மூலாதார
மானதும் அதனுடைய மூலாதார கிரந்தமானதுமான
புத்தகத்திற்கு " ஆர்களான் ஆப் மெடிசன் " என்று
பெயர் இப்புத்தகம் டாக்டர் சாமுவேல் ஹானிமென் *
அவர்களால் முதன்முதலில் வெளியிடப்பட்டது. அன்னா
ருடைய வாழ்க்கைக் காலத்திலேயே ஆறு பதிப்புகள்
வரையில் இது பிரசுரிக்கப்பட்டது இப்புத்தகத்தின்
மூலம் முதலில் ஜெர்மன் பாஷையில் இருந்தாலும்
அதை ஒன்றிரண்டு பிரபல டாக்டர்கள் ஆங்கில பாஷை
யில் ஆக்கினர். இவ்வாறு ஆங்கிலத்தில் டாக்டர் சாமு
வேல் ஹானிமென் அவர்களின் " ஆர்களான் ஆப் மெடி
சன் " என்னும் புத்தகத்தை ஆக்கியவர்கள் அதிலிருக்
கும் ஒவ்வொரு நீதிமொழிக்கும் பற்பல வியாக்கியானங்
களையும் எழுதியிருக்கின்றனர். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்
பில் மிகவும் சுலபமான நடையில் எழுதியும் கூட,
அதற்கு வியாக்கியானங்களோ அல்லது விரிவுகளோ பல
புத்தகங்கள் எழுதக்கூடும்படி அவ்வளவு அர்த்தபுஷ்டி
கூடிய கருத்துக்களை, டாக்டர் ஹானிமென் அவர்கள் *
இந்நூலில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். 6

* இந்த மூல கிரந்தத்திலுள்ள விஷயங்களைப் படித்து மனதில் வாங்கி அவைகளையும் வைத்துக்கொண்டு ஒருவர் ஹோமியோபதி வைத்தியத்தை பழகுவாரானால் அவருக்கு எவ்விஷயமும் உள்ளங்கை நெல்லீக்கனிபோல் விளங்கும் என்பதும், ஹோமியோபதி வைத்திய சம்பந்தமாக யாதொருவிதமான சந்தேகமும் அவருக்கு ஒரு போதும் தோன்றாது என்பதும், உண்மையான விஷயங்கள் ஆகும். டாக்டர் ஹானிமென் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தான் கண்டுபிடித்த அனுபவங்களின் பலனை அனைவரும் தெரிந்து கொண்டு மேலே செல்லவும் மிகவும் உபயோககரமான வழியில் உபமான உபமேயங்களோடு இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார்.

291 " ஆர்கனான் " O Rg Anon

291, ஹோமியோபதி தத்துவத்திற்கு சமமானமான நூலானது ஆங்கிலத்தில் 291 நீதிமொழிகளால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளை நாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்கொண்டு விபரமாகவும் தெளிவாகவும் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு முன் பொதுவாக இவ்வளவு நீதிமொழிகளிலும் முக்கியமான கருத்துக்கள் எவ்வெவ்வாறு அடங்கி இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொள்வது அவசியமாகின்றது. அவை பின்வருமாறு பிரிக்கக்கூடியவைகளாக இருக்கும்.

1-74 * நீதிமொழிகள் 1 முதல் 71 வரை ஹோமியோபதியின் தத்துவத்தின் உண்மையையும் அவைகளுடைய வழிகள், முறைகள் முதலியவற்றையும் விளக்குகின்றன.

72-104 * நீதிமொழி 72 முதல் 104 வரையில் ஒவ்வொரு வியாதியினுடைய விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு வேண்டிய வழிகளை விரிவாகத் தெரிவிக்கின்றன.

நீதிமொழி 105 முதல் 244 வரையில் இந்த நீதி

105-244

K. K. Kayilainathar

TEACHER,

IVANAR KOVILLADY

ஹாஸிமெனின் ஆர்கனாஸ்

MALLANAM

3

மொழிகளினால் மருந்துகளின் குணங்களையும் அவைகளை வியாதியை சொஸ்தப்படுத்துவதற்கு உபயோகப்படுத்தும் வழிகளையும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன.

245-253

நீதிமொழிகள் 245 முதல் 253 வரையில் நோயாளிகளுக்கு மருந்துகளை எந்தெந்த முறைகளால் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது.

நீதிமொழிகள் 259 முதல் 263 வரையில் மருந்துகள் சாப்பிடும்பொழுது உணவு வகைகளின் அளவும், அவைகளைப்பற்றிய சட்டதிட்டங்களும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

நீதிமொழிகள் 264 முதல் 271 வரையில் ஹோமியோபதி முறையில் மருந்துகள் தயார்செய்யும் முறையும், அவைகளைச் சேகரிப்பது, விரியத்தை அதிகப்படுத்துவது, அவைகளைப் பல வருஷங்களுக்கும் கொடாமல் வைத்திருக்கும் முறைகள் முதலியவைகளை விபரமாக வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன.

இதன்பின் நீதிமொழிகள் 272 முதல் 285 வரையில் மருந்துகளை எந்தெந்த விரியத்தில் எந்தெந்த வழியாகப் பிரயோகம் செய்வது என்பது போன்ற விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன.

கடைசியாக 286 முதல் 292 வரையிலுள்ள நீதிமொழிகளினால் எலக்ட்ரிக் பவர், காந்தம் மனோதிடத்தினால் வியாதியை அகற்றல், உடம்பைப் பலவீத நீராடுதலினாலும் மற்றும் அநேகவிதமான தேய்ப்புக்களினாலும் (Massage) குணப்படுத்தும் வகைகள் முதலியவைகள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

*

*

இவைகளெல்லாவற்றிலும் 81 முதல் 104 நீதிமொழிகள் வரையில் மிகவும் தெளிவாக ஒவ்வொரு வியாதியஸ்தரையும் எவ்வாறு பரிசீலிப்பது, எப்படி வியாதிகளின் போக்குகளை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்வது, தோன்றி மறையும் வியாதிகளுக்கு அடிப்படைக் காரணபூதமாக நிற்கும் நிலைகளின் தன்மைகளையும் அறிந்துகொண்டு வியாதியைக் கவனிப்பதற்கு மிகவும் அபூர்வமான வழிகளைக் காண்பித்திருப்பதால் இதில் ஒவ்வொரு நீதிமொழியும் முக்கியமாயிருந்தால்கூட இந்த நீதிமொழியை நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கவனமாகப் படிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளலாம் என்பதும், இவைகளைப் படிப்பதன் மூலம் நாம் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் ஹோமியோபதியை மனதில் வாங்கி அதைக் கையாளலாம் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

படிக்கப் படிக்கத் திகட்டாததும், தெளிவில் இதற்கு சமானமானது இல்லாததுமாகிய கிரந்தமாயிருப்பதனால், இது மிகவும் பெரிய ஹோமியோபதி வைத்திய அதிபர்கள்கூட அடிக்கடி படித்து சந்தேகங்கள் இல்லாமல் புரியும்படியாக மனதில் வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் ஆகும்.

இந்திய வங்கி வைத்து

ஹோமியோபதியின் ஆர்களான்

நீதிமொழி 1 *

“ ஒரு வைத்தியனின் உயர்ந்ததும் முக்கியமானதுமான காரியம் வியாதியுற்றவரை வியாதியற்றவராகச் செய்வதே ” *

[அதாவது ஒரு மனிதனின் சரீரம் தன் சாதாரண நிலைமையிலிருந்து மாறுபட்ட தன்மையையும் காரணத்தையும் தெரிந்து கொண்டு அதன் விளைவுகளினால் உண்டான விஷயங்களிலேயே, உழலாமல், மூல காரணத்தை மனக்கண்ணால் ஆராய்ந்து அறிந்து, அதை நிவர்த்தித்து, சரீரத்தை மறுபடியும் வியாதியில்லாத பழைய நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். *

பழைய நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமெனச் சொல்லும்போது வியாதியால் தோன்றுகிற குறிகளைச் சிறிது காலத்திற்கு மருந்துகளினால் மாறும்படியாகவோ அல்லது மறையும்படியாகவோ செய்யாமல் அவைகளை அடியோடும், நிரந்தரமாகவும் ஒழியச் செய்து, வியாதியற்ற நிலைமையை அடையச் செய்வதுதான் ஒரு உண்மையான வைத்தியனின் உயர்ந்த இலட்சியம்.] *

நீதிமொழி 2

“ வியாதி சொஸ்தம் செய்யப்படுவதற்கு மிகவும் உயர்ந்த நோக்கம் தூரிதமாகவும், மிருதுவாகவும், நிரந்தரமாக வியாதி நீங்கும் வழியிலும், அதாவது வியாதியின் குணம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ சரீரத்தில் பாக்கி இல்லாத வகையிலும், அம்முழு வியாதியும் மிகவும் குறைந்த காலத்திலும், நம்பத்தகுந்த படியும், (கொடுக்கப்படும் ஔஷதங்களினால்) ஆபத்தில்லாமலும், ஒரு வரைபறுச்

மருந்து படியாகவே + மருந்துவழியும்
ஔஷதங்களினால்

அரசு சிபிஐ கமிஷன் + மெட்ரா
 ந்தகாபல் + ஹாஸ்டி லாஸ் + ஜெனரல்

அரசு ஹாஸ்டி லாஸின் ஆர்தனாள்

கப்பட்ட கொள்கையுடனும் இருக்க வேண்டும்"

[இந்த இரண்டாவது நீதிமொழியின் தாத்தர்யம், வியாதியை சொஸ்தம் செய்யப்புகின் அதற்குச் சில வரை யறுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் இருக்கவேண்டுமென்பதும், தவிர, அப்படிச் சொஸ்தம் செய்யப்படுவது துரிதமாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதும், அடுத்தபடியாக வியாதிக்குச் செய்யப்படும் சிகிச்சையால் வியாதி யஸ்தருக்கி யாதொரு கெடுதலும் ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமென்பதும், அவ்வாறு செய்யப்படும் சிகிச்சையால் வியாதி முழுவதும் வேரறுக்கப்பட்டு அதன் ஒரு சிறிய அம்சம்கூட பாக்கியில்லா மல் வியாதி யஸ்தர் முழு சௌகரியம் அடைய வேண்டுமென்பதும்; அவ்வாறு ஏற்படும் சௌகரியம் மிகவும் குறைந்த காலத்தில் ஏற்படவேண்டுமென்பதுமாகும். இவைகளையும் தவிர இன்னும் இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களையும் இந்த நீதிமொழியின் மூலம் டாக்டர் ஹாஸ்டி மென் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றார்கள். அவை நாம் ஔஷதங்கள் என்று கொடுக்கும் வஸ்துக்களால் அவ்வியாதி யஸ்தருக்குச் சிறிதளவுகூட அசௌகரியமோ அல்லது கெடுதலோ ஏற்படக்கூடாது என்பதும், ஒவ்வொரு வியாதியுற்ற நிலைமைக்கும் நிச்சயமாக நிரூபிக்கப்பட்ட வகையில் வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கையினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஔஷதத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் ஆகும். இம் மாதிரியாக வியாதிக்கு ஔஷதம் கொடுப்பது ஹோமியோபதி வைத்திய முறை தவிர வேறு முறைகளில் இல்லை என்பது சிரசித்தம்.]

நீதிமொழி 3

" வைத்தியன், வியாதிகளில் சொஸ்தம் செய்ய வேண்டியவை என்பதையும், (வியாதிகளின் தன்மைகளை சரிவர அறியவேண்டியது) மருந்துகளில் குணப்படுத்தும் முக்கியமான குணங்கள் என்ன இருக்கிறதென்றும் (மருந்து

அரசு சிபிஐ கமிஷன்

மனம் இயி + உபாசுந் இயி +
வசேயுந் இயி

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

7

களின் குணாதிசயங்கள்) அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தவிர வியாதிகளின் போக்கை அறிந்து தான் கொடுக்கவேண்டிய மருந்துகள் ஒரு சட்ட நிர்ணயமான வழியைப் பின்பற்றியிருப்பதோடு அது வியாதியஸ்தரின் குறிகளுக்கு ஏற்றதா, மருந்துகள் சரியான முறையில் கணக்குப்படி தயாரிக்கப்பட்டதா, கொடுக்கவேண்டிய முறை அனுமான் முதலியவைகளையும் மருந்து கொடுத்தபிறகு மறுபடியும் மறுமுறை மருந்தை கொடுக்க வேண்டிய காலநிர்ணயமும், ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட வழிகளிலும் கொடுக்கப்பட்ட மருந்து சரியாக வேலை செய்கிறதா, அல்லது அவைகள் தன் வேலையைச் செய்வதற்கு (குணத்தை உண்டாக்குவதற்கு) ஏதாவது தடங்கல் தெரிந்தோ, அல்லது தெரியாமலோ ஏற்படுகிறதா; அப்படி ஏற்பட்டால் அதையும் திவர்த்தித்துக் கொடுத்த மருந்து தன்னுடைய வேலையைச் சரிவர செய்து குணத்தை உண்டாக்குகிறதா என்றும் தெரிந்து கொண்டால்தான், அடைய வேண்டும் என்று விரும்புகிற வியாதியின் நிவாரணமானது நிலைத்து நீடித்ததாயிருக்கும். இந்த மிகவும் முக்கியமான குறிப்புகள் தெரிந்தால்தான் உண்மையான முறையிலும் ஒரு ஒழுங்கான முறையிலும் வியாதிகளை குணம் செய்ய ஏதுவாகும். இப்படிக்கையாளுகின்ற வைத்தியர்களையே உண்மை வைத்தியர்கள் என்று சொல்லவேண்டும்.

(கருத்து) ஹோமியோபதி வைத்தியத்தை உண்மையாகக் கையாள வேண்டுமானால் கீழ்க்கண்ட விஷயங்களை ஒவ்வொரு வைத்தியனும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

(1) வியாதிகளின் பொதுவான ஆரம்ப நடை, முடிவு (இதன் மனக்குறிகள், பொதுக்குறிகள், விசேஷக் குறிகள்.)

(2) மருந்துகளை மக்களுக்காகத் தியாகம் செய்து தான் சாப்பிட்டு ஒழுங்கு முறையில் (Proving) நிரூபிக்கப்பட்ட மருந்துகளின் மன, பொது, விசேஷக் குறிகள்.

உயர்ந்த மனம் (மன) மனம் + மனம்.
மனம் உயர்வு.

சியென்ஸ் க்லப் + சிவபுரி நுள்விழ்.

8

ஹானிமெனின் ஆர்கனைன்

(3) மருந்துகளைச் சேகரித்துத் தயாரிக்கும் முறைகள் உபயோகப்படுதல், விரியத்தின் அளவு நிர்ணயங்கள்.

(4) உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மருந்தின் விளைவுகளினால் வியாதி குணமடைகின்றதா அல்லது ஏதாவது நோயாளிகளின் பழக்க வழக்கங்களினால் தடைபட்டுத் தன்னுடைய வேலையைச் செய்ய முடியாமல் வியாதி தாள் எதிர்பார்த்தபடி குணமடைய வில்லையா என்றும்

(5) அப்படித் தடங்கல்கள் வந்தால் அவைகளை நிவர்த்திக்கும் முறைகள்.

(6) கடைசியில் முக்கியமான ஹோமியோபதியின் ★ பஞ்சரத்தினங்களில் ஒருவரான அமேரிக்கா தேசத்து புகழ்பெற்ற டாக்டர் காரோல் டன்ஹம் சொல்லியிருக்கிறபடி ஒவ்வொரு வைத்தியரும் ஒரு வியாதியஸ்தனைக் காரணக் கூப்பிட்டவுடன் ஏதோ ஒரு மருந்து ஒன்றில்

தான் அவ்வியாதியைக் குணமாக்கக்கூடும் என்று முன் கூட்டி நிச்சயித்துக்கொள்ளாமல் அவ்வியாதி ஆகார பேதத்தினாலோ அல்லது அவ்வப்போது உண்டாகும் இடையூறுகளினாலோ ஏற்பட்டதா என்று கவனிக்கவேண்டும் சூழநிலைக்குச் சட்டையில் முதுகுப்பக்கம் போட்டிருக்கும் ஊசி குத்துவதால் அது அழலாம். பெரியவர்களுக்கோ திட

★ பஞ்சரத்தினங்கள் என்று கருதப்பட்ட டாக்டர்கள்

(1) ஹானிமென்	Hahnemann
(2) டன்ஹம்	Dunham
(3) கெண்ட்	Kent
(4) ஹெரிங்	Herrig
(5) போனிங்ஹாஸன்	Boeninghausan

ரென்று பழக்கமாக இருந்து வந்த ஆகாரமோ பானமோ திடரென்று நிறுத்தப்பட்டதால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது புது வழக்கத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதாவது உணவு வகைகளையும், அவர்கள் வசிக்கும் இடத்தையும், செய்யும் தொழிலையும் கவனித்து நீக்கவேண்டியவற்றை நீக்கி, கொள்ள வேண்டியவற்றை அளவு திட்டத்துடன் கொள்ளும்படியாக. நோயாளிகளின் மனதுக்குப் படும்படியாகச் சொல்லி அவர்கள் குணமடைவதற்கு மருந்து அவசியமிருந்தால் மருந்துகளையும் கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சில வியாதிகளில் இந்த மாறுதல்களினாலேயே நோயாளிகள் குணமடைகின்றனர்.]

நீதிமொழி 4

“ உடம்பினுடைய நல்ல நிலையைக் கெடுத்து வியாதிகளை உண்டாக்கும் பதார்த்தங்களையும், அப்படி உண்டானபோது அவைகளை நல்ல நிலைமையுள்ள உடம்பில் அணுகிவிடாமல் பாதுகாப்பதும் ஒரு வைத்தியனுடைய கடமையாகும்” .

(கருத்து) உலகத்தில் மருந்துகள் முதலியவற்றை மட்டும் படித்துவிட்டு வைத்தியம் செய்வதைவிட சாதாரணமான அந்த அந்த நாட்டுக்கோ, தேசத்திற்கோ தகுந்தபடி வியாதிகளை உண்டாக்கக் கூடிய பதார்த்தங்களையும், அதுமட்டுமல்லாமல் அவைகளை நீக்குவதற்கு வேண்டுவன என்னவென்றும் தெரிந்துகொண்டு, தான் செய்யவேண்டியது என்ன? மருந்துகேட்டுத்து வியாதியை அகற்றுவதுடன் கூட வியாதியஸ்தர் (தனக்கு கெடுதல் என்று தெரியாமல்) உபயோகிக்கும், அல்லது அனுஷ்டிக்கும், பழக்க வழக்கங்களில் மாற்றவேண்டியவற்றை மாற்றி அனுசரிக்கவேண்டியவைகளை தெளிவுபடச் சொல்லி, வியாதியஸ்தர்களை வியாதியினின்றும் நீக்குவதும் வியாதி வராமல் பாதுகாப்பதும் உண்மையான நோயகற்றுவதின் சட்டங்களாகும்

உலகத்திலே: என் உயர்வு
உயர்வு + உயர்வு

வேம்பு சிவ சேனாபதி + சிவசுந்தரி

20

ஹானிமெனின் ஆர்க்கனான்

செவ்வாய், 10 மார்ச் + 20

புதுச்சேரி நீதிமொழி 5 படிப்பு = எரிமை

வியாதிகளைச் சொஸ்தம் செய்யவேண்டியதற்கு அனு
 கூலமாக இருக்கக்கூடிய முக்கியமான விஷயங்கள், அவ்வப்
 போது தோன்றி மறையும் வியாதிகளில் வியாதியைக்
 கிளப்பிவிடும் காரணங்களும், உள் அழக்கப்பட்டிருக்கும்
 நாட்பட்ட வியாதியின் விபரத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்
 ளும் முக்கியமான அம்சமாகிய வியாதியின் மூலகாரணம்
 இவைகளைத் தெரிந்துகொள்வதில் வியாதியஸ்தருடைய
 குணாதிசயங்கள், அவருடைய தொழில், வசிக்கும் நிலைமை
 சமூகத்தில் பழகும் தன்மைகள் இவைகளால் உண்டாகக்
 கூடிய நிலைமைகள், வயது, ஜன்னேந்திரியங்களின் நிலை
 மைகள், அதன் மாறுபாடுகள் முதலியவைகளையும் தெரிந்து
 கொள்வது உபயோககரமாக இருக்கும்.

நீதிமொழி 6 சிவசுந்தரி சிவசுந்தரி

உண்மை நோய் பாதுகாப்பாளர் முன்கூட்டியே மன
 தில் (தோயாளியைப் பார்ப்பதற்கு முந்தியே ஒரு தீர்மா
 னத்துக்கு வராதவர்) அப்படியோ அல்லது இப்படியோ
 என்று தன் மனது போன போக்கின்படி, வியாதியஸ்தரைப்
 பார்க்காமலேயே நிச்சயம் செய்துகொள்ளாமல், தன்னு
 டைய கூர்மையான புத்திசாலித்தனத்தைப் பல வழிகளி
 லும் சிதறவிடாமல், தன்னிடம் வந்த வியாதியஸ்தரின் மன,
 உடல் நிலை மாறுதல்களையும் அவைகளை உண்டாக்கிய
 விஷயங்களையும் பார்த்துக் கேட்பதினால் தெரிந்துகொண்
 டும், வியாதியஸ்தர் சொல்லுவது, உணரவது, தன் நல்ல
 நிலைமையிலிருந்து மாறிவருந்தும்போது தோன்றும் எண்
 ணங்கள், அவயவங்களின் தொழில்களின் தடையோ அல்
 லது மாறுதல்களோ முதலியவற்றையும், வியாதியஸ்தரின்
 பந்துக்கள், சினைதர்கள், பக்கத்திலிருப்பவர்கள் முதலிய
 வர் சொல்லும் விஷயங்களிலிருந்தும், வைத்தியர் தன்னு

சிவசுந்தரி சிவசுந்தரி

சிவசுந்தரி சிவசுந்தரி

சென்னை - மொட்டை
 32 சி. பதிவு
 ஹானிமெனின் ஆர்கனைன் 11

சுயர் - சென்னை -
 டைய அனுபவ முதிர்ச்சியின் வாயிலாக வியாதியஸ்தரின்
 நடை, உடை, பாவனைகள் முதலியவற்றாலும் தெரிந்து
 கொள்ள வேண்டுவது வியாதியின் உண்மைப்படமே தவிர
 சொந்த அபிப்பிராயம் வியாதியின் படமல்ல என்பதை
 நிதர்சனமாக ஒவ்வொரு வைத்தியரும் அறியவேண்டும்.

சுயர் - சென்னை -

ஒரு வியாதியின் மூலகாரணம் நம்மால் பார்க்கமுடியாதது. ஆனால் காரணத்தின் விளைவுகளான தோற்றங்களினால்தான் நாம் மனிதன் வியாதியுற்றிருக்கிறான் என்று தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். ஆகையினால் தோற்றங்களையே நிவர்த்திப்பது வியாதியை களைந்ததாகும். இதை விட்டு உடம்பை எவ்வளவுதான் கண்டதுண்டமாக வெட்டி வெட்டிப்பார்த்தாலும் வியாதியின் காரணம் நமக்கு கொஞ்சம்கூட விளங்காது

நீதிமொழி 7

சுயர் - சென்னை -

வியாதி வந்தபிறகு அதனுடைய மாறுதல்களிலிருந்து வியாதியை உண்டாக்கிய அல்லது வியாதியை குணமாக விடாமல் தடுத்துக்கொண்டிருக்கும் காரணங்களை நாம் அறிய முடியாது. 5-வது நீதிமொழியில் சொல்லியபடி அடிப்படை என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தவிரவும் அந்தராத்மா பாதித்தவின் பிரதிபிம்பமான குறிகள் எல்லாவற்றையும் முழுவதையும் இதரிந்துகொண்டு எந்த மருந்தின் குணாதிசயங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறதோ அந்த மருந்துதான் அந்த வியாதியஸ்தரை மறுபடியும் தன் நிலைமைக்கு கொண்டுவரக்கூடிய ஔஷதம் என்று நிச்சயம் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்தாலொழிய பழைய நிலைமைக்கு மாற்றமுடியாது.

நீதிமொழி 8

சுயர் - சென்னை -

வியாதியை குணமாக்காமல் தடுத்துக்கொண்டிருக்கும்

சுயர் - சென்னை -

செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்தாலொழிய பழைய நிலைமைக்கு மாற்றமுடியாது.

வினாக்கள் + கேள்விகள்
 12 வினாக்கள்
 ஹானிடமனின் ஆர்கனான்

காரணங்கள், வியாதியஸ்தரின் அறையிலிருக்கும் வியாதிக்கு எதிரிடையான (அதாவது வியாதியை உண்டாக்கும்) காரணமான பூச்செடிகள் முதலியவற்றை அகற்றல் (இவைகள் வரிஸ்டிரியா போன்ற மயக்கங்களை சிலருக்கு உண்டாக்குகின்றன.) சரீரத்தில் ஏதாவது உட்புகுந்துகொண்டு கெடுதல், வலி, வீக்கம் முதலியவைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டும் இருக்கலாம். அடிபட்ட இடங்களில் கட்டப்பட்ட கட்டு மிகவும் இறுக்கப்பட்டு இருக்கலாம். அதைப் பிரித்துக் கொஞ்சமாக தளர்த்திக்கட்டுவது, ஒரு ஆர்டரி கட்டப்பட்டிருக்கும் கட்டிறுக்கத்தினால் மூர்ச்சையாகி இருக்கலாம். அதைத்தளர்த்திக் கட்டுவது, உடம்பின் கண் உள்ள நகத்துவாரங்களில் ஏதாவது வஸ்துக்கள் புகுந்துகொண்டு இடையூறு செய்தால் அதை எடுத்துவிடுதல். புதிதாகப் பிறந்த குழந்தையின் அபானவாய் சிலசமயம் ஒழுங்காகத் திறக்காமல் இருக்கலாம். அதையும் கவனித்து சரிப்படுத்துதல்.

(இதுபோன்ற அநேக காரணங்களால் நாம் பார்க்கும் நோயாளி அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆகையால் அதைக் கவனித்து செய்யவேண்டியவற்றை செய்வது பிணி அகற்றுவாரின் முதற் கடமையாகும்.)

நீதிமொழி 9

வியாதியின் வார்த்தைகளாகிய வெளியே காணப்படும் குறிகள் நம்முறைப்படி படிப்படியாக நீங்கின பின்பு வியாதி அடியோடு நிரந்தரமாக விலகிவிட்டது என்று சொல்லுவது நியாயமே தவிர வியாதி (குறிகள் போனபின்) இன்னும் இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கு அத்தாட்சியோ அல்லது ஆதாரமோ கிடையாது.

(கருத்து) உடம்பின் கெடுதலை நமக்குக் குறிகளால் அறியப்படுத்தி தன் கெடுதலை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளுவது

கேள்வி: காய்வு: சுகி

உடல் உடல் உடல்

வியாதியுற்றால் ஒரு நுபு
 மனது அந்த அவயவத்து
 பற்றி

ஹானிமெனின் ஆர்களான்

இல்லை.

இயற்கையின் முறையாகும். நம் ஹோமியோபதி முறைப்
 படி மருந்துகள் சாப்பிட்டவுடன் உடம்பின் கெடுதல்கள்
 (குறிகள்) நீங்கினவுடன் வியாதியும் விலகி நீங்கவேண்டும்.
 இவை நீங்கவும் உடம்பு குணமாகிறது என்பது உள்ளந்
 தை நெல்லிக்கவிபோல் விளங்குகிறது. எப்படி ஒருவன்
 தன்னுடைய தேவையான எதுவும் கிடைத்தவுடன் தன்
 இயற்கையான தரீரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்துவிடு
 கிறானோ அதேமாதிரியாக உடம்பும் தடைகள் நீங்கின
 பிறகு தன் தன் வேலையைத் தன் கடமைப்படி செய்ய
 ஆரம்பித்து விடுகிறது நாமும் நம் கால் கைகள் இருப்
 பதை மறந்து விடுகிறோம். ஏனென்றால் நம் அவயவங்கள்
 வியாதியுற்றால் ஒழிய நமது மனது அந்த அவயவத்தைப்
 பற்றி எண்ணுவதே இல்லை. இது சாதாரணமாக எல்
 லோரும் அநீந்ததே. நாம் காலில் ஒரு இடத்தில் இடித்
 துக் கொண்டால் அந்தக் காயம் ஆறும்வரையிலும் அத
 னைக் கவனித்து அதனிடத்தில் நாம் மூளையைச் செலுத்து
 கிறோமே தவிர பிறகு நம் மனது காயப்பட்ட இடத்
 தைப்பற்றி எண்ணுவதே இல்லை. ஆகையால் குறிகள்
 நீங்குவது வியாதியினின்று விலகுதலேயாம்.

நீதிமொழி 10 அகி: அகி: ஆகி:

நாம் ஆரோக்கியமாக இருக்கும்போது நம் அவயவங்
 கள் தன் தன் வேலையைச் சரிவரச் செய்யும்படி ஆட்டு
 விக்கும் அந்தராதிமா தான் மனது, இஷ்டம். என்பவை
 களின் மூலமாக நம் அவயவங்களை ஒழுங்கான நிலைமை
 யில் ஆட்டுவிக்கிறது.

(கருத்து) இந்த ஆட்டுவித்தலோ அல்லது இயக்குவித்
 தலோ எல்லாம் அந்த அந்தராதிமா வியாதியுறாமல் இருக்
 கும் வரையில் தான். சிறிது அதிர்ச்சியோ அல்லது ஏதா
 வது தடங்கலோ அதற்கு ஏற்பட்டு விட்டால் உடனே
 அந்தராதிமா குறிகளால் அதை வெளிப்படுத்திவிடுகிறது.

அந்தராதிமா இல் மனது *

வெள்ளைப்பயிர் உணவு

நீதிமொழி 11 சிந்திரன் - 2ம்

*
 *
 *
 *
 *

“ஆரோக்கியம், ஆரோக்கியமற்ற நிலைமை இரண்டிலும் நம்முடைய அவயவங்கள் அந்தராத்மா இல்லாவிடில் ஒரு குறிகளையும் தோற்றுவிக்கா” ஆகையால் நம் கண்ணுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் மனதால் அறியக்கூடிய இந்த அந்தராத்மா அல்லது அபூர்வமான ஓர் உயர்வான சக்தி இந்த ஒரு மிஷின் போன்ற நம் உடலை, மனது, இஷ்டம் இவைகளின் மூலமாக ஆட்டுவிக்கிறது என்பது நிதர்சனம். மனிதன் இறந்தவுடன் போவது எதுவோ அது தான் அந்த மாயசக்தி. இருந்தாலும் இறந்தாலும் நம் உடல் சக்தியில் லாமல் இருந்தால் வெறும் கட்டைக்குச் சமானந்தான்.

நீதிமொழி 12

ஒரு மனிதன் வியாதியுற்றிருக்கிறான் என்றால் உள் இருக்கும் அந்தராத்மா தான் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பீடிக் கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு தன் மாறுதல்களை அவயவங்களின் தன்னிலைமையிலிருந்து மாறித் தொழில் களை செய்யும்படியாகச் செய்து தன் நிலைமையை உணர்த்துகிறது. உணர்த்துவதற்கு வேறு உயர்ந்தவழி ஒன்றுமில்லை.

நீதிமொழி 13

ஆகையினால் எந்த அந்தராத்மா, தான் வியாதியுற்ற வுடன் தன்னுடைய மாறுதல்களை (அன்பங்களை) குறிகள் மூலமாக அறிவிக்கிறதோ அதே அந்தராத்மா தன்னுடைய குறைகள் தீர்ந்தவுடன் (வியாதிகள் தீர்ந்தவுடன்) குறிகளைக் காண்பிக்க இடமே இல்லாமல் போகிறது. அதாவது முழு உடம்பும் (அந்தராத்மா உள்பட) குணமாகி விடுகிறது.

*
 *

நிதிரை + சிந்திரன்

(கருத்து மேலே சொன்னபடி நம் அந்தராத்மா காட்டும் வழிகளைக்கொண்டு வியாதியை நிவர்த்திப்பதல்லாமல் அது ஏன் அல்லது எப்படிச் செய்கிறது என்ற விசாரணைக்குப் புருந்தால் அதாவது இயற்கையின் வேலைகளை ஆராய்ப்புகுந்தால் நடுக்கடலில் கப்பல் உடைந்து திசை தெரியா மாலுமியின் கதி போலத்தான். ஏனென்றால் இது ஒரு தெய்வீகமான ஏற்பாடு. இயற்கைப்படி சந்திர சூரியர்கள் பிரகாசிப்பது எப்படி ஒரு தெய்வீகத் தன்மையின் செய்கை என்று தோன்றும்படியான ஒரு முறையில், ஒரு கட்டுப்பாட்டில், நடந்துகொண்டே வருகிறதோ, அப்படியே தான் இது. இதை நாம் அறியவோ அல்லது மாற்றவோ முடியாது. *

நீதிமொழி 14

ஆயுதப் பிரயோகத்தினால் அல்லது சஸ்திர சாஸ்திர சிகிச்சை என்ற ஒரு தலைப்பைத் தவிர பாக்கி எல்லாவித உடம்பின் வியாதியும் இந்த அந்தராத்மாவின் மாறுதலே என்று அறியாத பிடிவாதத்தினால் எவ்வளவோ நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்கள் ஆகியும் அல்லோபதி வைத்தியமாவது அல்லது எந்த ஒரு வைத்தியமும் நம் ஹோமியோபதியைப் போல் மாறுதல் ஆகாத கொள்கைகளை உடையதாக இல்லை. *

(கருத்து இப்பொழுது நமது டாக்டர் ஹானிமென் வந்து பார்த்தால் ஹோமியோபதியில் முறை தவறாமல் வைத்தியம் செய்யமுடியும். ஆனால் ஹானிமென் காலத்து அல்லோபதி வைத்தியர் ஒருவர் இப்பொழுது வைத்தியம் செய்யவேண்டுமானால் தற்போது உள்ள மாறுதல்களைப் பார்த்து பிரமித்துப் போய்விடுவார் என்பது திண்ணம். ஒரு இயற்கையான முறை, கொள்ளை எப்பொழுதும் மாறவேண்டிய அவசியமுமில்லை, *

படமொடு பொருள் உண்டாகும்

மாறவும் மாறாது, மாற்றவும் முடியாது. சூரியனை
மேற்கே உதிக்கும்படிச் செய்தால் இயற்கையையும்
மாற்ற முடியும். இரண்டையும் செய்யப் புகுவது
முட்டாள் தனமான காரியமே அல்லவா?

நீதிமொழி 15

உயிர் என்னும் தெய்வீக சக்தியை உண்டாக்கிய
கருணைக் கடலாகிய பரம்பொருள், அந்தராத்மா,
வியாதியுற்றவுடன் அதைத் தெரிவிக்க வேண்டிய ஏற்
பாடுகளையும் நம் சரீரத்துக்கு முன்கூட்டியே செய்
திருக்கிறார்.

நீதிமொழி 16

அந்தராத்மாவையும் அதனுடைய வெளி விளம்பரப்
படுத்தும் உடம்பையும் (Vital force and the organism)
நாம் வியாதிகளின் போக்கை தெளிவாக அறிந்து
கொள்வதற்குப் பிரிவு படுத்தி கூறுகின்றோமே தவிர
இவை இரண்டும் ஒன்றாய் சேர்ந்தால் அல்லாமல்
நமக்குக் குறிகள் தெரிவதில்லை. நம்மால் எப்படி
அந்தராத்மாவை (Vital force) கண்ணால் காணமுடி
யாதோ, அதேபோல அந்தராத்மா தான் பாதிக்கப்
பட்டு தன்னுடைய பாதித்தலை தன்னுடைய வீடான
உடம்பின் கோளாறுகளினால் அறியப்படுத்துகிறது. இவை
இரண்டும் சேர்ந்தே நமக்கு வியாதிகளின் கூற்றை
வெளிப்படுத்துகிறது.

நீதிமொழி 17

நம் அந்தராத்மா (கண்ணுக்கு காணமுடியாத ஒரு
சக்தி) சாதாரணமாக வெளி உபத்திரவங்களினால் அல்லது
காரணங்களினால் பாதிக்கக்கூடாது. அந்தராத்மாவின்

அந்தராத்மா கிண்டிவ் காலவய
கிண்டிவ்

சக்தியைப்போல ஒரு உயர்ந்த சக்தியுள்ள வஸ்து வினாடி அந்தராத்தமா வியாதிபுறலாமே தவிர சாதாரணமான காரணங்களினால் அந்தராத்தமாவை வியாதிபுறச் செய்யமுடியாது. ஆகையினால் நாம் வியாதிகளை சொஸ்தப்படுத்த வேண்டுமானால் நம் மருந்துகளும் அதே தன்மையில் அதாவது உயர்ந்த தன்மையில் வியாதிகளைக் குணமாக்கலாமே தவிர (மருந்தின் வீரியம்) மருந்தின் அளவுகளினால் குணமாக்க முடியாது. வியாதி தோன்றும்போதும், நம்மருந்துகள் வேலை செய்யும்போதும், உடம்பின்கண் உள்ள உணர்ச்சி நரம்புகளின் மூலமாகவே தன் நிலைமையை தோற்று வித்தும், குணத்தைக் காண்பித்தும் நாம் மேலே செய்யவேண்டிய வியாதியகற்றலின் வழியைக் காண்பிக்கின்றன.

(கருத்து)மேல்கூறிய நீதிமொழி இன்னும் தெளிவாக விளங்குவதற்கு கீழே எழுதப்பட்டவைகள் மிகவும் அனுகூலமாய் இருக்கும். உலகின்கண் மெடிரியல் ப்ளேன் (Material plane) ஸ்பிரிச்சுவல் ப்ளேன் (Spiritual Plane) என்று இரண்டு இருக்கின்றன. முதலாவது மனிதனால் ஒருவாறு அறியக்கூடியது இரண்டாவது மனிதனால் வின் கண்ணால்தான் அறியக்கூடியது. நம் சதை மாமிசங்களினால் ஆகிய உடம்பு (நம் உடம்பு), இயக்கும் சக்தி என்ற இருதரப்பட்ட தோற்றங்கள். அவைகளில் மெடிரியல் ப்ளேனாகிய நம் உடம்பிலும் மேலெழுந்தவாரியாக உண்டாக்கப்பட்ட வியாதி தானாகவே மறைந்து விடும். சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து தோன்றி மறையும் வியாதிகளில் Material plane தான் பாதிக்கப்படுகிறதென்று உடம்பின்கண் இருக்கும் அந்தராத்தமா பாதிக்கப்படுவதில்லை. (உதாரணம்) ஒரு மலமிளக்கும் மருந்தை சாப்பிடுவதோ அல்லது ஒரு சிறு விஷத்தையோ தவறி விழுங்கிவிட்டால் கூட ஒரு சில குறிகள் உண்டாகி அதனுடைய சக்தி

6077 சிந்த உறுவு

18

ஹானிமெனின் ஆர்கனரன்

உயர் அபி.

* குறையக் குறைய அல்லது விஷயங்களுக்கு மாற்றுக் கொடுத்த உடனேயே உடம்பு தன்னிலைமைக்குப் படிப்படியாக வந்துவிடும். ஆனால் எந்த வியாதி அந்த ராத்மாவையே (in Spiritual Plane) பாதிக்கின்றதோ அது நாளடைவில் படிப்படியாகத் தோன்றி அதே ப்ளேனில் மருந்து கொடுத்தாலொழிய நீங்குகிறதில்லை. ஏனென்றால் இதில் உடம்பு அல்ல, உடம்பின் கண்ணுள்ள இயக்கும் சக்தியே (ஒரு சிறிய கிராமமல்ல சென்ரல் கவர்ன்மெண்டே) பாதிக்கப்படுகிறது.

நீதிமொழி 18 உயர்: மலையு + கியூ

* அந்தராத்மா பாதிக்கப்பட்டதின் அடையாளமான மொத்தக் குறிகளின் மூலம் (Totality of symptoms) நாம் வியாதியை அகற்றுவதே நம் கடமையாகும். படிப்படியாக குறிகள் ஒரு ஒழுங்கின் வழியாக மறைவது வியாதியின் மறைவையாகும். இதே ஒரு பிணியகற்று வாரின் முதல்கடமையையொழிய, வீண் பேச்சுக்கள் பிரயோஜனமில்லை.

நீதிமொழி 19 நாம், இயூ உயர்

* இந்த உண்மையின் நிச்சயத்தால், குறிகளினால் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நாளிலும் அதனுடைய விசேஷக் குறிகளாலும் சரியான மருந்தைக் கண்டு பிடிக்க முடிகிறது. ஆகையால் குறிகளே வியாதியின் கதறல்கள், வியாதியினுடைய பேச்சுக்கள் என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நீதிமொழி 20 உயர்

வியாதிகளெனப்படுபவை எப்படி உடம்பின் கண்

சினி: உயர் பேச்சு

மாண்புமிகு சுக சட்டியுள்
 ராயன் & சிவசுப்ரமணியன்

ஸ்ரானிமெஸின் ஆர்கனான்

19

30x-201

ஏற்படும் இயற்கையின் மாறான தோற்றங்களைப்போல
 மருந்து கொடுத்து வியாதி நீங்குதல் இந்த தோற்றத்
 தின் மாறுதலை. ஆகையால் மருந்து குணமாக்க
 வேண்டுமானால் ஒருவித மாறுதலை ஏற்படுத்தும் *
 சக்தியுடையதாயிருக்க வேண்டும் என்பது நிதர்சனமாக
 விளங்குகிறது.

நீதிமொழி 21

1 - 30
 2 - 30
 3 - 200

மருந்துகளில் இருக்கும் சக்தி (உடம்பில் மாறுதல் *
 களை ஏற்படுத்தும் சக்தி) நம் அறிவினால் மட்டும்
 தெரிந்துகொள்ளக்கூடியது. அதன் சக்தியை அதனால்
 ஏற்படும் குறிகளினால் தான் நாம் அறியமுடியும்.
 இதை அனுபவத்தினாலும் விடா முயற்சியினாலும் தெரிந்து
 கொள்ளவேண்டும்.

(கருத்து) நாம் மருந்துகளை திடதிரேகிகளுக்கு
 கொடுத்து ஏற்பட்ட முறையில் மருந்தின் குணங்களை
 தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். (Provings) அந்த டாக்டர் *
 கையாண்டது: இந்த டாக்டர் புகழ்கிறார், அது, இது,
 என்று நம்பாமல் நம் முன்னோர்களால் சாஸ்திரத்தின்
 முறைப்படி விளக்கப்பட்ட (Proved drugs) மருந்துகளின்
 மூலமாகவே நாம் தெரிந்துகொண்டு அதன் வழி நட
 தால் நாம் வேண்டுமென்றாலும் கெடுதல் செய்யமுடி
 யாது, நாம் போவது சரியான பாதை.

நீதிமொழி 22

30
 200
 1000
 10,000

மருந்துகளின் குணம் செய்யும் சக்தியை கண்களால்
 பார்க்கமுடியாது. ஆனால் மிகவும் நுண்ணறிக, உள்ள
 வர்களால் நடத்தப்பட்ட ஒளஷத நிர்ணயங்களால்
 (Provings) மருந்தாகவோ அல்லது ஒளஷத நிர்ணயத்

Proving மருந்துகளை
 மருந்துகளை

உடல் இயல்பு ஏற்படுவதும்
மனம் இயல்பு - அறியல்பு

மொத்தவழி Totality

* திற்காகவோ கொடுக்கப்பட்ட மூலிகையின் சக்தியால்
வியாதியஸ்தர்களின் குறிகள் மறைந்ததாலும், திடதிரேகி
களின் உடம்பில் குறிகள் ஏற்படுவதினாலும் தான்
தெரிந்துகொள்ள முடியும். மருந்துகளாக மூலிகைகள்
வேலை செய்யும்பொழுது அவை, தான் செய்யக்கூடிய
* அநுகூல சக்தியை விசேஷக் குறிகளாலும் அதேபோல்
விசேஷ குறிகளால் ஒவ்வொரு மருந்தும் தன்னிட டிருக்
+ | கும் குணம் செய்யும் சக்தியையும் நமக்குத் தெரிவிக்க
கின்றன.

* (கருத்து) மருந்துகளின் இருவித குணங்களையும்
அவைகளின் குறிகளால்தான் அறியமுடியும். அதுதான்
நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. இந்த ஆதாரத்தை
(நிச்சயமானது; மாறக்கூடாதது) கொண்டுதான் நம்
முடைய நிச்சயமருந்துத் தேர்தல் சாத்தியப்படுகிறது.

நிதிமொழி 23

வெறுமீ + அறியல்பு

* வியாதிகளில் நிவர்த்திக்க வேண்டியவை வியாதியஸ்
தர்களின் மொத்தக் குறிகளே (Totality of Symptoms)
யன்றி வேறல்ல. அதேபோல ஓளஷதங்களும் வியாதி
யற்றவர்களிடையே வியாதிக்குறிகளை நிவர்த்திக்க, அதே
* போன்ற குறிகளை உண்டாக்கும் மூலிகைகளே ஓளஷத
மாசுகின்றன. ஏனெனில் இம்மூலிகைகள் அதேபோல வேறு
* ஒரு செயற்கை (artificial) வியாதியை உண்டாக்கி
இயற்கை வியாதியை நீக்குகின்றது ஆகவே ஒரு வியா
தியை நீக்குவதற்கு அதாவது ஒரு வியாதியஸ்தரின்
+ - மொத்தக் குறிகளையும் நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்கு
* அதேபோன்ற குறிகளை உண்டாக்கும் ஓளஷதம் தேவையா
அல்லது எதிரிடையான குறிகளை உண்டாக்கும் ஓளஷ
தங்கள் தேவையா என்பது கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.

Totality of Symptoms

அறியல்பு + 2 மனம் + 1 மனம்

லீட்டர்: பயல் = படபட

பயல் = அத்தி ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

Om

பயல் = பெயர் இலர் படபட
நீதிமொழி 24

எல்லாவிதமான உண்மையான அனுபவங்களினாலும் சரியான ஆராய்ச்சி முறைகளினாலும் எதிரிடையான குறிகளுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மருந்து (அல்லோபதி முறை) வியாதியை வேரோடு களையாமல் தாற்காலிகமாக குணமடைந்ததைப்போல் காண்பிக்கிறது. பிறகு மறுபடியும் முன்னிருந்ததைவிட மிகவும் அதிகமான உபத்திரவங்களுடன் வியாதி திரும்பக் காண்கிறது என்பதை நாம் அனுபவ வாயிலாக அறியலாம்.

நீதிமொழி 25 25வா 2 2ப்ய
எய்ய

மேற்கூறியவைகளிலிருந்து நமக்கு நம் ஹோமியோபதி முறையின்படிதான் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட மருந்துகளைக் கொண்டு ஒரு வியாதிக்கு அவ்வியாதியைப்போல் (Similar) ஆனால் கொஞ்சம் மேல்படியான ஒரு செயற்கை (Artificial) வியாதியை உண்டாக்கி இரண்டும் காலக்கிரமத்தில் நீங்கினவுடன் வியாதியஸ்தர் குணமடைவதைக் காண்பதால் இதைவிட மேலான முறை வேதில்லை என்பது திண்ணமாக விளங்குகிறது.

நீதிமொழி 26 வயந்து பெயர்

இதனால் அனுபவத்தில் எந்த மருந்து நல்ல உடம்பில் எம்மாதிரியான குறிகளை உண்டாக்குகிறதோ அதேபோல ஒத்திருக்கும் குறிகளையுடைய எந்த வியாதியையும் இந்தக் குறிகளையுடைய மருந்து அடியோடு நிவர்த்திப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

நீதிமொழி 27 ஸய்ய

நாம் கீழே கொடுப்பதுதான் ஒவ்வொரு ஹோமியோ

Similar, Artificial

மலர் 28-ல் விவரம் உடைய வெ
 லும் 29-ல் வெளியாகும்

பதியின் சட்டத்தின்படி செய்யப்பட்ட குணமாகும். நாம் இதை இதற்குமுன் முழுவதும் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் சொஸ்தம் ஆனமுறை இதுவே. அதாவது,

“ஒரு வியாதி தன்னைவிட மேலான பலமுள்ள மற்றொரு வியாதியினால் முழுவதும் நீங்கச் செய்யப்படுகிறது; நீங்கச் செய்யும் வியாதி (வகையில் மாறுபட்டிருந்தாலும்) குணங்களில் (குறிகளில்) இயற்கை வியாதியின் குறிகளை ஒத்திருப்பதனாலேதான்”

நீதிமொழி 28

ஆகவே மருந்துகளுக்கு வியாதியை வெல்லும் சக்தி, அதேபோலுள்ள (Similar) மற்றொரு வியாதியை (ஆனால் முக் வியாதியைவிட சற்று பலமுள்ள வியாதியை) உண்டாக்குவதால்தான் இருக்கிறது. இம்முறையால் வியாதி யானது நிச்சயமாகவும், சீக்கிரமாகவும் வேருடனும், சாஸ்வதமாகவும் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது.

நீதிமொழி 29

இந்த இயற்கையான சட்டத்தைத் தழுவின முறை ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சியிலும் ஒவ்வொரு வியாதி குணமாக்குதலிலும் காணப்படுவதால் இதற்கு அத்தாட்சி வேறு வேண்டியதில்லை. இதற்கு சாஸ்திரியமான முறையில் எப்படி இது சாத்தியமாகிறது என்று கண்டுபிடித்து சொல்வதும் அனாவசியமாகிறது. ஆனால் அனுபவத்தினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு நிதரிசனமான அனுமானத்தை நாம் கீழே தருகிறோம்.

நீதிமொழி 30

சஸ்திர சிகிச்சைக்குட்பட்டாத (Surgery) பாக்கி எல்லா

இணைப்புகள் + இது உள் + மருந்துகள்

அந்தராத்மா பாதிக்கப்பட்டவுடன்
உடன் அமைதி உண்டாகும் + 6
ஆதிக்கம் மீட்டல்

விதமான வியாதிகளும் அந்தராத்மா பாதிக்கப்பட்டவுடன் தங்களுடைய மாறுதல்களை எண்ணிக்களினாலேயும், வழக்கமான அவயவங்களின் தொழில்செய்தி மாறுதல்களினாலேயும் தெரியப்படுத்துகின்றன. ஹோமியோபதியின் சட்டத்தின் படி வியாதி குணம் ஆகவேண்டுமானால் வியாதியின் குறிகளுக்கு ஒத்ததுபோல் இருக்கும் ஒரு மருந்தை பொறுக்கி எடுத்து, அதை வியாதியுள்ள உடலில் இருக்கும் வியாதியின் சக்திக்கு சிறிது அதிக சக்தியுள்ள செயற்கை வியாதியை உண்டுபண்ணும் விரியத்தில் கொடுத்தது. குறிகளின் ஒற்றுமையால் பழைய வியாதி தானாகவே அதன்ற பிறகு மருந்தினால் ஏற்பட்ட வியாதி சரீரத்தின் பாதுகாக்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்தி அது மருந்தினால் ஏற்பட்ட வியாதியை வெகு சீக்கிரம் விலகச் செய்து உடல் தன்னிலமைக்கு வெகு சீக்கிரத்திலும் ஒழுங்காகவும் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதன் உன்னதமான மாறுதல்களின் விநோதத்தை நாம் கீழ்வரும் நீதிமொழிகளினால் மிகவும் விரிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

*
*
*
*
*
*

மருந்து = 257 கி

நீதிமொழி 31

உடலானது நாம் கொடுக்கும் மருந்தின் விரியத்தின் அளவுக்குத் தக்கவாறு இயற்கையான வியாதிகளை விட சிறிது அதிகமாகவே பாதிக்கப்படுகின்றது. ஏனென்றால் நாம் வியாதி உண்டாக்கும் சக்தியை மருந்தின் விரியத்தினால் அதிகப்படுத்தலாம். ஆகவே இயற்கையான வியாதிகளை சரியான மருந்துகளினால் நிவர்த்திக்கக்கூடும்.

*
*

நீதிமொழி 32 (பாஸ் + ஆன்மம்)

சரீரத்திற்குத் தீங்கிழைக்கும் சக்திகள் அதாவது வியாதிகளை உண்டாக்கக்கூடிய சக்திகள், ஒரு அளவுக்கு ஆத்மீகமாகவும் (Psychical) ஒரு அளவுக்கு சகலமாகவும் (Physical) இருக்கிறது. இவைகளினால் உண்கிலுள்ள நாம் அனை

வியாதி குறி மருந்து 257
உடல் அந்தராத்மா பாதிக்கப்பட்டவுடன்

வரும் பாதிக்கப்படுகிறோம். இந்த சக்திகளுக்கு மாஸிட உடல்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே பாழ்படுத்தும், அல்லது பற்றும் தன்மை கிடையாது. ஆனால் எந்தெந்த சரீரங்கள் ஏற்கனவே பலவீனப்பட்டு இருந்து திங்கிழைக்கும் சக்திகளைக் கிரகித்துக் கொள்ளும் தன்மையிலிருக்கின்றனவோ அவைகளே முக்கியமாகப் பாதிக்கப்படும் ஆகவேதான் இந்த சக்திகள் எல்லோரையும் பாதிப்பதில்லை.

(சருத்து) ஒரு இடத்தில் காலரா தோன்றினால் அவ் விடத்திலிருக்கும் அனைவரையும் இவ் வியாதி பீடிப்பதில்லை. இந்த வியாதியை உண்டுபண்ணும் சக்தியைக் கிரகித்துக் கொள்ளும் சிலரைத்தான் இவ்வியாதி பற்றுகிறது. இந்த சக்தியால் பீடிக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்கனவே ஒரு வாறு பலவீனப்பட்டிருக்கிறவர்களைத்தான் இவ்வியாதி பீடிக்கும்.

நீதிமொழி 33

நம்முடைய வீரியப்படுத்தப்பட்ட மருந்துகளினால் உண்டாக்கப்படும் வியாதியானது ஒவ்வொரு உடம்பிலும் எக்காலத்திலும் யாதொரு தங்கு தடையின்றி பிரவேசித்து வேளைசெய்யும் சக்தியுடையதாயிருக்கிறது. அதிலும் மருந்தின் சக்தி சற்று அதிகமாக இருந்தால் அவசரமாகவும் - தெளிவாகவும் வியாதியின் குறிகளைத் தோற்றுவிக்கும். ஆனால் இயற்கையாகத் தோன்றும் வியாதிகளோடுவன் மால் சில இடத்திலும் சில சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒரு சில தனிப்பட்ட (Susceptible) நபர்களைத்தான் அணுகும், பாதிக்கும்.

நீதிமொழி 34

மேற்கூறிய நீதிமொழிகளினால் இயற்கையான வியாதிகள் காலதேச சீதோஷண ஸ்திதி முதலிய சௌகரியம்

மேற்கூறிய சீதோஷண ஸ்திதி

சிவசுந்தரம் சிவசுந்தரம்

சாமுவேல் ஹானிமென்

ஹானிமென் ஆர்கானன்

களுக்குத் தக்கபடிதான் ஒருநபரைப்பாதிக்கமுடியும். ஆனால் மருந்துகளினால் உண்டாகிப்பெடும் கற்பனை வியாதிகள் (artificial diseases) எந்த சமயத்திலும் எந்த நபரையும் பாதிக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளதாயிருப்பதால் இது இயற்கையை விட சக்தியுடையதாயிருக்கிறது.

*

(கருத்து) சாமுவேல் ஹானிமென் தான் கண்ட ஒரு கொடிய வியாதியில், ஒரு ஊரில் பெரும்பாலோர் பாதிக்கப்பட்டும் மற்றொரு ஊரில் அந்த வியாதிக்குத் தகுந்த (குறிகளில் ஒத்த) மருந்தை சாப்பிட்டவர்களை இந்த கொடிய வியாதியானது கிறிது கூடப் பாதிக்கவில்லை என்பதையும் கண்டார். இதனால் மருந்துகளின் பலத்தினால் இயற்கைவியாதி சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் மறைந்து விடுகிறது என்பது தெளிவு.

*

4

*

நீதிமொழி 35

இயற்கையான வியாதிகளைக் குணம் செய்வது நம்மால் கொடுக்கப்படும் ஒளவுதங்களினால் ஏற்படுத்தப்படும் செயற்கை வியாதி அதிகபலமுள்ளதாக இருக்கிறது என்பது மாத்திரம் காரணமில்லை வியாதியை சொஸ்தம் செய்வதற்கு மற்ற எல்லா விஷயங்களையும்விட நம்மால் கொடுக்கப்படும் ஒளவுதத்தினால் ஏற்படுத்தப்படும் வியாதி இயற்கை வியாதியைப்போல் (எவ்வளவு அதிகமாக முடியுமோ அவ்வளவு அதையேபோல்) இருக்க வேண்டுமென்பது முக்கியம். இந்த ஒற்றுமையும், இதனுடன் சேர்ந்து அதிக பலமும் சேர்ந்ததால் வியாதியை சொஸ்தம் செய்கின்றன. ஏற்கனவே இருக்கும் வியாதியை, பலம் பொருத்தியதானாலும் அதற்கு எதிரிடையாகவுள்ள மற்றொரு வியாதியால் வெல்ல முடியாது என்பது உண்மை. இதுபோலவே இயற்கை வியாதியைப் போலவே வேறு ஒரு வியாதியையும் உண்டுபண்ணாமல் நாம் ஒரு வியாதியையும் சொஸ்தம் செய்ய முடியாது.

*

*

*

*

4

2072 2072

4 மார்ச் 24 மார்ச்

செவ்வீ அம்மா.
யுமி: அம்மா.

26

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

நீதிமொழி 36

* இந்த நிலைமையை விளக்க நாம் இங்கு மூன்று உதாரணங்களை எடுத்துக்கொண்டு, இரண்டு எதிரிடையான இயற்கை வியாதிகள் ஒரு மனிதனிடம் சந்திக்கும்போது என்ன ஆகிறது என்றும், அத்துடன் சாதாரண வைத்திய சிகிச்சையில், (அதாவது எதிரிடையான சிகிச்சையில்) நிவர்த்திக்கவேண்டிய வியாதியைப்போல் மற்றொரு வியாதியை உண்டாக்காமலிருக்கும்போது, வியாதி சொஸ்தமாகாததன் பதையும் இந்த மருந்துகளை எவ்வளவு பலம் பொருந்தியதாக உட்செலுத்தினாலும் பிரயோசனமில்லை என்பதையும் விளக்குவோம்.

நீதிமொழி 37

* இரண்டு ஒற்றைமையில்லாத வியாதிகளை சம பலத்துடன் ஒரு உடலில் தோன்றிவிடின் அல்லது பழைய வியாதி புது வியாதியைவிட பலமுள்ளதாயிருந்தாலும் சரி புது வியாதி உடலை அணுகமுடியாதபடி பழைய வியாதி தன் பலத்தினால் முறியடித்தவிடுகிறது. ஒரு மிகவும் நீடித்த வியாதியினால் (Chronic) கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வியாதிமயஸ்தரை சாதாரணமான தோன்றிமறையும் வியாதி யினால் பாதிக்க முடியாது என்பது நிச்சயம். க்ஷயரோக வியாதியுள்ளவர்களை சாதாரண ஜூரங்கள் பீடிப்பதில்லை என்றால் கணைக்குடுள்ள குழந்தைகளுக்கு அம்மைகுதறுவது பரிப்பதில்லை என்றும் கண்டிருக்கிறார்கள்.

நீதிமொழி 38

அதபோலவே ஒரு நால்பட்ட வியாதி ஒற்றைமையில்லாத (அக்ரோபதி) முறையினால் வெகுநேரம் மிகவும் சாதாரண மருந்துகளினால் குணப்படுத்த முயன்றாலும்

நாள் பட்ட வியாதிகளை இந்த மருந்துகள் தொடுவதில்லை ஏனென்றால் ஒற்றுமையில்லாததுதான் காரணம். ஆனால் ஒற்றுமையில்லாத மருந்துகளை மிகவும் அதிகமான சக்தியில் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டாலோ இருக்கும் வியாதிகளுக்கு பதிலாக இன்னும் உயிருக்கே ஆபத்தான வியாதிகள் உண்டாகின்றன. இதை ஒவ்வொரு நாளும் நம்முடைய அனுபவத்தில் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

நீதிமொழி 39

அல்லை புதிதாக வந்த ஒற்றுமையில்லாத வியாதி மிகுந்த பலமுள்ளதாயிருந்தால் அப்பொழுது வியாதியஸ்தர் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த வியாதி புது வியாதி வந்து இருந்துபோகும் வரையிலும் மறைந்து போனதுபோல் போய்ப் புது வியாதி போனவுடன் தன் தலையைத் தூக்கிக் காண்பிக்கும். இரண்டு குழந்தைகள் ஒருவித வலிப்பு வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தன, அவைகளுக்குத் தலையில் ஒரு வித படைச்சிரந்த வந்தவுடன் வலிப்பு நின்று போய் படைச்சிரங்கு குணமானவுடன் மறுபடியும் இந்த வலிப்புத் தோன்றி விட்டது. ஒரு ஸ்ரோக வியாதியஸ்தனுக்கு பயித்தியம் பிடித்தால் ஸ்ரோகம் கொஞ்சம் மறைந்துபோய் பயித்தியம் தெளிந்தவுடன் திரும்பி வந்து விடும். தட்டை அம்மையும் பெரிய அம்மையும் பரவியிருக்கும் பொழுது ஒரு குழந்தை இரண்டாலும் தாக்கப்பட்டால் பெரிய அம்மை தோன்றியவுடன் தட்டை அம்மை மறைந்து போய் பிறகு பெரிய அம்மை போனவுடன் தட்டை அம்மை தலைதூக்கிக் காண்பிக்கிறது அம்மை குத்தி 6-ம் நாள் ஆனபிறகு தட்டை அம்மை தோன்றிய பொழுது அம்மை குத்தின வீக்கம் எல்லாம் மறைந்திருந்து தட்டை அம்மையின் 7-நாள் ஆனபிறகுதான் அம்மை குத்தினதால் வந்த வீக்கம் முதலியவைகள் மறுபடியும் தோன்றுகின்றன. இதே போல் ஒற்றுமையில்லாத நோய்கள் பலமுள்ளது பலமில்லாததை, தான் இருக்கும் வரையில் மறையச் செய்து

இந்த மருந்துகள் மூலம் பல

அம்மை

Allopathic மனிதர்

28

ஹானிமெனின் ஆர்க்கான்

விடுகிறது. ஆனால் அவைகள் ஒன்றை ஒன்று சொஸ்தம் செய்கிறதில்லை.

நீதிமொழி 40

இது வெகு நாளாகவே பழைய முறையில் (Allopathic) கண்ட விஷயங்கள். இயற்கையானது தன்னை தாக்கிய வியாதியை ஒற்றுமையில்லாத வியாதியினால் நிவர்த்தித்துக் கொள்ளக்கூடியதாயில்லை. அவர்கள் நாட்பட்ட வியாதிகளை ஏதேதோ மருந்துகளைக் கொடுத்து ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமை இல்லாத வியாதிகளை உண்டாக்கிக்கொண்டு இருந்தார்களே ஒழிய பழைய வியாதியின் அடியை களைய முடியவில்லை. இயற்கையினுடைய தன்மைகளையும் போக்கையும் கவனிக்காமல் தான் கொடுக்கும் சம்பந்தா சம்பந்த மில்லாத மருந்துகளின் செயல்களினால் உண்டான கெடுதல்களைக் கண்டும் தான் போகும் வழி சரியானதல்ல என்று தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் தங்கள் வழக்கம்போல் இருக்கும் குணப்படுத்திகிறதென்ற கொடிய மருந்துகளைக் கொடுத்து இருந்த வியாதியை தற்காலிகமாக மறையச் செய்து, நோயாளி பலவீனமானவுடன் மறுபடியும் பழைய வியாதி தோன்றிவிடுகிறது. உதாரணமாக உடம்பில் தோன்றும் சொறி சிரங்குடன் சீகவும் பலமுள்ள மலமிளக்கி கொடுத்தவுடன் மறைந்து உடம்பின் பலம் குறைந்தவுடன் மறுபடியும் சருமத்தில் சொறிசிரங்கு மிகுந்து ஆக்ரோஷத் தோடு தோன்றும். வியாதியஸ்தன் தன்னுடைய வியாதியையும் போக்கிக்கொள்ளாமல் புதிதான வியாதியையும் தேடிக்கொள்ளுகின்றான். ஆகையால் ஒற்றுமையில்லாத முறையில் எவ்வளவு வருடங்கள் சிகிச்சை செய்துகொண்டாலும் சரி வியாதி குறைவதில்லை.

நீதிமொழி 41

புதிதாக ஏற்படும் வியாதி உடம்பினின்றும் நீக்கப்படா

உள் வெளியில் இருந்து உள்
வெளியில் இருந்து உள்

திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர்
பி. சேனா - 254, 255

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

29

வெள்ளி + சிவன் வெள்ளி

விட்டால் உடம்பில் இருக்கும் பழைய ஒற்றுமையில்லாத வியாதியுடன் சேர்ந்து விடுகிறது (இவைகள் ஒவ்வொன்றும் உடம்பின் கண் ஒவ்வொரு இடத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்கின்றன. பாக்கியை ஒற்றுமையில்லாத இடங்களுக்கு விட்டு விடுகின்றன.) ஆகையால் ஒரு ஸிபிலிடிக்க வியாதியஸ்தன் ஸோரிக் வியாதியஸ்தனாகவும் ஸோரிக் வியாதியஸ்தன் ஸிபிலிடிக்காகவும் மாறலாம். இவைகளுக்குள் சம்பந்தமில்லையாதலால் ஒன்றை ஒன்று அகற்றவோ, அல்லது சொஸ் தப்படுத்தவோ முடியவில்லை.

சிவன்

*

(கருத்து) ஒரு வியாதி கண்டவுடன் ஜனனேந்திரிய குறிகள் அழுக்கப்பட்டு ஸோராவின தன்மையான குறிகள் சரீரத்தில் காணப்படுகின்றன. இவைகள் நாளடைவில் ஸிபிலிஸ் என்னும் பலமான வியாதியினால் அழுக்கப்பட்டு இரண்டும் உடம்பில் தனிப்பட்ட பாகங்களைத் தாக்கி நிலைத்துநிற்க ஆரம்பித்துவிடுகின்றன. இப்பொழுது வியாதியஸ்தரை குணப்படுத்துவது இன்னும் கஷ்டமான வேலையாகிவிடுகின்றது. உடம்பில் இரண்டும் ஒற்றுமையில்லாத வியாதிகள் சந்தித்தவுடனே பலமுள்ள ஒன்று பலமில்லாத ஒன்றை அழுக்கிவிடுகிறது. சிலசமயங்களில் இரண்டு ஒரு வியாதியஸ்தரை ஒரே சமயத்திலும் பாதிக்கின்றன. பெரிய அம்மை மிகுந்த வேகத்துடன் பரவும் பொழுது மணல்வாரி அம்மை முதலிய சிறியன அழுக்கப்படுகின்றன அல்லது சில தனிப்பட்டவர்களில் இரண்டும் தனித்தனியேயும் காணப்படுகின்றன. பின் சொல்வியது மிகவும் அபூர்வமாகத்தான்.

*

*

*

வெள்ளி + சிவன்
சிவன் + வெள்ளி

வெள்ளி

சிவன் இயல் அதுவென
 சிவன் இயல் அதுவென

நீதிமொழி 42

உடம்பில் இந்த இரண்டுவித வியாதிகளுடன் வைத்திய
 னால் ஒற்றுமையில்லாத மருந்துகளினால் இன்னும் பலவித
 உபத்திரவங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. பழைய வியாதி ஒரு
 பக்கம் நீங்காமல் இருக்கும்பொழுது புது வியாதி (ஒற்றுமை
 யில்லாத) சேர்ந்து வியாதியை குணப்படுத்துவது இன்னும்
 கஷ்டமாகிவிடுகிறது.

நீதிமொழி 43

243

சில நோயாளிகளில் இயற்கை ஒரு உடம்பில் இரண்டு
 மூன்று வியாதிகளை ஒரே சமயத்தில் உண்டாக்குகிறது.
 இவைகளில் குறிகள் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமலிருப்
 பதால் உடம்பை பாதித்தாலும் உயிருக்கு ஆபத்தை
 உண்டாக்கக்கூடிய அவ்வளவு கெடுதலானதாக இல்லை.

நீதிமொழி 44

ஆனால் உடம்பில் இரண்டு ஒற்றுமையில்லாத வியாதி
 கள் தோன்றினவுடனே (அதாவது பழைய வியாதிபுடன்
 புது பணமுள்ள ஒற்றுமையில்லாத வியாதி சேர்வது) இயற்கை
 எந்த வியாதிகளின் குறிகளை முன்னால் தெரியப்படுத்துகி
 ரது என்று நாம் கவனிக்கவேண்டும். - அகிதபோல் வைத்திய
 ரும் இயற்கையின் முறையைப் போல் வியாதிகளை குணப்
 படுத்தமுடிவேண்டும்.

நீதிமொழி 45

ஆகையால் உடம்பில் இரண்டு ஒற்றுமையில்லாத
 வியாதிகள்: (1) ஒன்றை ஒன்று நீக்கமுடியாது. (2) ஒன்றை
 ஒன்று தள்ளி வைக்கவும் முடியாது: (பழையது போன்வுடன்
 புதித வருவதினால்.) (3) அல்லது இரண்டு ஒற்றுமையுள்ள

25வது உயர் உயர்
 உயர் உயர் உயர்

பலவீன இயல்பு பலவீனத்துடன்
 உதி விடுவது

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

அயற்கை மென்.

வியாதிகள் ஒரே சமயத்தில் உடம்பில் இருக்கவும் முடியாது. *
 அல்லது இரண்டும் கலந்து சேர்ந்து இருக்கவும் முடியாது.

நீதிமொழி 46 உயி + இயற்கை = சூயி
 அயற்கை மென்

இரண்டு ஒற்றுமையுள்ள வியாதிகள் ஒரு உடம்பில் ஒரே
 சமயத்தில் தோன்றினால் பலமுள்ள ஒன்று பலமில்லாததை *
 தாக்கி விடுகின்றது. ஏனென்றால் பலமில்லாதது தாக்கினை
 இடங்களையே இதுவும் மிகுந்த பலத்துடன் தாக்குவதால்
 பலமில்லாதது இருக்க அவசியமில்லாமல் அகன்றுவிடுகிறது.
 அதாவது அந்தராத்தமாவானது கொஞ்சம் சத்தியுள்ள *
 ஒரு வியாதியால் பாதிக்கப்படுகிறது அப்பொழுது ஒரு
 மிகுந்த சத்தியுள்ள ஒற்றுமையான வியாதி ஏற்பட்டவு
 டனே குறைந்த சத்தியுள்ளது சரீரத்தை பாதிக்கமுடியாமல்
 அகன்று விடுகிறது.

பலவீனத்துடன்

நீதிமொழி 47 அயற்கை மென்

நாம் இயற்கையில் அனேக உதாரணங்கள் மேற்
 சொன்னவற்றிற்குக் கொடுக்கலாம். பெரிய அம்மையானது *
 சில சமயங்களில் சகிக்கமுடியாத கண்வலியை உண்டாக்கு
 கின்றது ஏன் சிலருக்கு கண்களே குருடாகிவிடுகின்றன *
 பெரியம்மையின் விஷசத்தை நாட்பட்ட கொடிய கண்
 னன்க்குக் கொடுத்தபோது கண்வலியை நிரந்தரமாக குண
 மாக்கி விட்டது. தலையில் தோன்றின ஒரு சரும வியாதி
 யினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கண் வியாதியானது பெரிய
 அம்மை போட்டிஷவுடன் மறைந்துவிட்டது. செவிட்டுத்
 தனமும். மூச்சுத் திணறலும் பெரிய அம்மையினால் சில
 சமயங்களில் ஏற்படுகின்றன. இதே வியாதிகள் பெரிய
 அம்மை மிகவும் கடுமையாக போட்டிஷால் மறைந்துவிடுகி
 ருது. ஏன்? வியாதியின் ஒற்றுமையின் காரணம்தான். *
 பல மில்லாதது பலமுள்ளதைக் கண்டவுடன் அகன்று விடுகிறது *
 (நம் முன் இருக்கும் ஒரு வினக்கின் ஜோதி எப்படி நம் *
 லைப்பில் விளையும் - இரண்டாம்

அயற்கை மென் - இரண்டாம்

கண்ணுக்கு ஒரு சூரியனுடைய ஜோதியான பிரகாசம் தெரிந்தவுடன் மறைவதுபோல்)

அம்மை குத்துதல் - பெரிய அம்மை

அம்மை குத்துவது என்பது பெரிய அம்மை வராமல் தடுப்பதற்கே. ஏன், இரண்டின் குறிகளும் கிட்டத்தட்ட ஒற்றுமையாயிருப்பதினால் தான். அம்மைக் குத்திக்கொள்ளுவதால் ஒருவாறு பெரிய அம்மையின் வேகம் தணிக்கப்பட்டு மிகவும் அமைதியாகவே தோன்றுகிறது இதேபோல் அனேக தேசங்களில் அனேக ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒரு பலமுள்ள கொடிய வியாதி ஒரு உடம்பை தாக்கினவுடனே அந்த உடம்பை பாதித்து இருந்த சாதாரண ஒற்றுமை யுள்ள வியாதிகள் அகன்று விடுவதைக் கண்டு அவ்வப்போது எழுதியிருக்கிறார்கள்.

நீதிமொழி 48

உலகம் உலகம்
 பற்றி இம்ம

மருத்துவர் வியாதியை குணப்படுத்துவதற்கு இயற்கையில் எந்தவிதமான ஒரு வியாதி தோன்றி மறைகிறது என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதே போல் இருக்கும் வியாதிக்கு ஒற்றுமையான குணங்களுடைய மருந்தைக் கண்டறிய வேண்டும். இதனால் வியாதி சீக்கிரமாகவும் நிச்சயமாகவும் நீரந்தரமாகவும் குணமாவதைக் காணலாம். மேலே கூறிய உதாரணங்களைவிட மேலும் தெளிவாக ஒரு மருத்துவருக்கு வழிகாட்டக்கூடியது வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைத் திடமாக கூறலாம்.

நீதிமொழி 49

உலகம் உலகம்

இயற்கையிலும் சரி (மேல் கூறிய உதாரணங்களினால்) அவ்வது மருத்துவனின் புத்திசாவித்தனத்தினாலும் சரி, ஒரு வியாதி, ஒற்றுமையில்லாத எவ்வளவு பலமுள்ள மருந்தினாலும் குணப்படுத்த முடியாது என்பது தெளிவாகிறது.

உலகம் உலகம் } காண்க
 உலகம் உலகம் } இயற்கை

செய்யுள் 33
 ஹோமிமெனின் ஆர்கனான்

ஆனால் நாம் பலமுள்ள வியாதிக்கு ஒற்றுமையுள்ள மருந்தினால் இயற்கையின் தன்மைப்படி நிச்சயமாக குணப்படுத்த முடியும்.

நீதிமொழி 50

36.4 (4) நாம் இயற்கை.

நாம் மற்றும் அநேகவிதமான ஹோமியோபதி முறையில் உண்டான குணங்களைக் காணலாம். ஆனால் இந்த அருமையான வழி மருந்துவார்களினால் கவனமாக ஆராயப்படவில்லை. இயற்கையும் மிகவும் அதிமான உதாரணங்களைக் காண்பிக்கவில்லை.

இயற்கை + செயல்

நீதிமொழி 51

பா. சம்பா.

இயற்கையும் ஹோமியோபதி முறையில் குணம் செய்யக் கூடிய அபூர்வ சக்தியுடையதாயில்லை ஏனென்றால் அவைகள் உண்டாக்கும் வியாதிகள் (சொறி சிரங்கு பலவித அம்மை) உயிருக்கே ஆபத்தையுண்டாக்கும் அவ்வளவு கொடுமையுள்ள தாயிருக்கிறது. (அல்லது அவைகளையே மறுபடியும் குணப்படுத்த வேண்டியதாகிவிடுகிறது.) ஆகையால் இந்த வழிகளை அனுசரிப்பது கஷ்டமாகவும் நிச்சயமில்லாமலும் ஆகித் தாகவும் முடிகிறது. இயற்கையிலும் சொறி சிரங்கு அல்லது அம்மைகள் போல் உள்ள வியாதிகளுக்கு ஒற்றுமையாகவுமில்லை. ஆகையினால் இந்த முறைகளை நாம் உபயோகப்படுத்துவது முடியாத காரியம். ஏனென்றால் மருந்துகளின் வீரியத்தைப்போல் வியாதியின் அளவுக்குத் தகுந்தபடி கூட்டவோ குறைக்கவோ முடியாது. ஆனால் அம்மையைப்போல் நீடித்த நாட்களினால் கஷ்டப்படும் ஒரு வியாதியஸ்தன் மிகவும் கஷ்டப்படுத்தப்பட்ட பிறகு அந்த வியாதியையும் சொஸ்தப்படுத்த வேண்டியதாகிறது இன்னும் சில அபூர்வ நோயாளிகளில் ஹோமியோபதி முறையில், வியாதி

ஆனால்: இரத்த சித்திரம்

லடிகு உட்கைய.

இய்ய + மெய்யெ + மெய்ய
 உய்ய + யனி. அய்ய

34

ஹரளிமெனில் ஆர்கனாண்.

குணப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் இயற்கையில் உண்மையை அறிவலாம். ("அடையாளங்களினால்தான் ஒற்றுமையில் குணம் அறியப்படவேண்டும்".)

நீதிமொழி 52

உலகின்கண் இருக்கும் சாதனங்கள் இந்த அருமையான முறையினால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டால், எவ்வளவு உண்டான, உண்டாகுகிற உண்டாகப்போகும் வியாதிகளை நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று விளங்கும். அவைகள் தம்முடைய சக்தியினால் ஒரு தோன்றி மறையும் வியாதியை உண்டாக்கி, இருக்கும் வியாதியைப் போக்கடித்து, தாமும் மனிதனது அந்தராத்மா தான் சுயநிலையை அடைந்தவுடன் மறைந்து விடுகின்றன. இதற்கு அம்மை முதலிய வியாதிகளைப் போன்ற மறுபடியும் இதைப் போக்கடிக்க மருந்து கொடுக்கவேண்டிய அவசியமுமில்லை மேலும் வியாதிக்குத் தகுந்தபடி மருந்தின் அளவு, வீரியம் முதலியவைகளை வரையறுத்துக் கொடுக்கமுடியும். எவ்வளவு நாட்பட்ட வியாதியாயிருந்தாலும் கொடுமையாக வியாதியை தாக்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை இந்த முறையில் வியாதி சீக்கிரமாகவும் சாதாரணமாகவும், ஏன் தெரியாமலேயே கூட, குணமாகி விடுகிறது.

மெய் = மெ

நீதிமொழி 53

உய்ய =

இவ்வளவு விளக்கிக் கூறிய பிறகு ஒரு புத்தி கூர்மையுள்ள மருத்துவன் பழைய முறையை (allopathy) கைப்பற்ற மாட்டான் என்பது நினைப்பதற்கு முறையில் வியாதிகளின் குறிகளுக்கு ஒற்றமையில்லாத மருந்துகளைக் கொடுத்து வியாதியஸ்தனின் வியாதியைப்போக்காமல் மேலும் பலவிதமான புது

அய்யுமெய்ய அய்யு
 அய்யுமெய்ய

புயல் = வேள். வேளம்.
 வேள் = வேள். வேள்.

விபாதிசனையும் உண்டுபண்ணி கஷ்டப்படுத்திவதல்லாமல் வேறு ஒன்றையும் கண்டதில்லை. ஏனென்றால் இந்த முறையில் விபாதி குணமாகாதது மட்டுமல்ல விபாதி அதிகமாவதே கண்டபவன் இது எப்படியென்றால் மேலே கூறிய இயற்கை முறைப்படி.

(1) பழைய விபாதி தனக்கு ஒற்றுமையில்லாத புது விபாதியை எதிர்த்து, எதிர்க்க முடியாவிட்டால் அமுங்கிவிடுகிறது

சுரோஷம் = கஷ்டம்

(2) புதிய பலமுள்ள விபாதி பழைய விபாதியை கன்னுடைய பலத்தினால் அமுக்கி வைக்கிறது. பிறகு மறுபடியும் புதிது போனவுடன் பழைய விபாதி மிகுந்த ஆக்ரோஷத்துடன் வந்துவிடுகிறது.

(3) இரண்டு ஒற்றுமையில்லாத பலமுள்ள விபாதிகள் ஒன்றையொன்று போக்கடிக்க முடியாமல் போனால் இரண்டும் தனித் தனியே உடம்பில் ஒவ்வொரு பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு விபாதி யஸ்தனின் உயிரைக் குடித்து விபாதியை இன்னும் அதிகமாக்கி பிறகு எந்த விதத்திலும் குணம் செய்யக்கூடாமல் செய்துவிடுகிறது.

நீதிமொழி 54

சுரோஷம் = கஷ்டம்

ஒரு விபாதியை எளிதாகவும், உண்மையாகவும் குணப்படுத்தவேண்டுமானால் அது இந்தக் குறி ஒற்றுமை அல்லது ஹோமியோபதி முறையில்தான் சாத்தியமாகிறது. மற்றும் நாட்பட்ட அனுபவத்தினால் கண்டுபிடித்த முறைகளிலும் குணமாகின்றன. ஆனால் விபாதிசனை நிச்சயமாகவும் சீக்கிரமாகவும், நீரந்தரமாகவும், குணம் செய்வது இந்த முறையில்தான். ஏனென்றால் இந்த முறை இயற்கையை தழுவிருக்கிறது.

மேலும் 1 + வேள் + 2)
 ஹானிமென் = வேள்.

மான் + மென் லெய்

மான் + மென் லெய் ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

நீதிமொழி 55

மற்ற மூன்று முறைகளைக் காட்டிலும் இந்த ஹோமியோபதி முறைதான் வியாதியை ஒழுங்காக்கி குணப்படுத்தும். மேலும் பவலீனப்படுத்தாமலும் வேறு ஒருவித கெடுதல் உண்டெண்ணாமலும் குணப்படுத்தும்.

நீதிமொழி 56

இரண்டாவதான அல்லோபதி அல்லது எதிர்ப்புறை வியாதியுறாத அலையவங்களை கடினமாக வேலை செய்ய வைத்து வியாதியுற்ற பாகங்கள் வியாதியுறாத பாகங்களின் வழியாக வியாதியை வெளியே தள்ளுகின்றது இதுதான் பெருவாக உபயோகப்படுத்தும் முறை.

நீதிமொழி 57—58

முன்றாவதான ஆண்டிபாதிக்க (Anti- pathic) அல்லது தற்கால சாந்திமுறை வியாதியஸ்தருக்கு தற்காலிகமான குணங்களை காண்பிக்கும் முறை. இந்த முறை நாட்பட்ட வியாதியில் எவ்வளவு தூரம் கெடுதலானது என்று விளக்கக் கூறுவோம். இந்த முறையைத் தான் அல்லோபதி வைத்தியர்கள் இயற்கை வியாதிகளில் கையாளுகிறார்கள். ஆனால் இந்த அனுசூலம் என்று கருதி செய்யப்படும் முறைபானது நாட்பட்ட வியாதியஸ்தரை குணம் செய்வதான தவறான நம்பிக்கையை உண்டாக்குவதனால் இது ஒழுங்கானதல்ல. ஏனென்றால் தற்காலிக மருந்தில் நோய் முடிந்தவுடன் வியாதி மறுபடியும் இன்னும் அதிக உக்கிரத்துடனே வந்து விடுகிறது.

நீதிமொழி 59

இந்த தற்காலிக சாந்தி முறையை அல்லோபதி

மென் லெய் மான் + மென் லெய்

உயர்வு. உயர்வு.

54 மீ.

உயர்வு + கீழ்

உயர்வு +

84 உயர்வு

வைத்தியர்கள் உபயோகிக்கும் முறையை விளக்குவோம். விபாதிபஸ்தரின் பல குறிகளில் ஏதாவது ஒரு குறியை எடுத்துக் கொண்டு பாக்கி குறிகளை கவனிக்காமல் பழைய காலத்திலிருந்து அனுபவத்தினால் கண்டுபிடிக்க ஒரு சாந்தி செய்யும் மருந்தை கொடுக்கிறார்கள். இது எந்த விபாதியைக் குறைக்க வேண்டுமோ அதற்கு நேர் எதிரிடையான குறியை உண்டாக்குகிறது. உதாரணமாக இது தலைவலியில் வலியை நமக்குத் தெரிவிக்கும் நரம்புகளின் சக்தியை தலையில் அடித்து அவைகள் தம் சக்தியை இழப்பதால் நாம் தலை வலி தெரியாமல் இருக்கிறோம்.

*

*

அபின் வயிற்றுப்போக்குக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இது சிறு குடல், பெரும்குடல்களின் இயற்கையான (உடலுக்கு வேண்டுவன அல்லாததை வெளியில் தள்ளும் தெய்வீக சக்தி) தள்ளும் சக்தியைத் தடுத்து விடுகிறது. சிறகுடல், பெரும்குடல் வரி வரியாக அமைக்கப்பட்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. உடலுக்கு வேண்டாத மலம் முதலியன முதல் வரியில் வந்தவுடன் அது பெருத்த அடுத்த வரிக்கு தள்ளிவிட்டுத்தான் சுருங்குகிறது. இதேமாதிரி மேன்மேலும் போகிறது. இப்படி சுருங்குவதால் மேல் தள்ளப்பட்டது பின் வராமல் தடுக்கப்படுகிறது.

↑

*

*

மேன்மேல் தள்ளும் காரியத்தை (Peristalsis) என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த இயற்கை காரியம் அபினால் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டு வயிற்றுப்போக்கை நிறுத்திவிடுகிறது அதேபோல் தூக்கபின்மைக்கும் இந்த அபினை கொடுக்கிறார்கள். இயற்கையற்ற அளிக் காமல் மயக்கத்தின்போல் விபாதிபஸ்தருக்கு ஒரு பல வந்தமான தூக்க நிலைமையை கொடுக்கின்றது.

*

உயர்வு - அங்கு உயர்வு

அங்கு உயர்வு விட

வாய்: 36 சென். மாத

38

ஹாஸிமெனின் ஆர்கனான்

மலச்சிக்கலுக்கு மலமிளக்கும் மருந்தைக் கொடுக்கிறார்கள். எரிந்துபோன கையை குளிர்ந்த ஜலத்தில் வைக்கிறார்கள். இது தற்சமயத்தில் எரிச்சலை மாற்றுகிறது.

குளிர் நடுக்கும் வியாதியஸ்தரிகளையும் உடம்பின் இயற்கை உஷ்ணம் குறைந்தவர்களையும் உஷ்ணமான தண்ணீரில் குளிக்கச் செய்கிறார்கள். மிகுந்த நாட்பட்ட பலவீனத்திற்கு சாராயத்தை குடிக்கச் செய்கிறார்கள். இது சிறிது நேரத்திற்கு பலம் உண்டானதைபோல் தோற்றுவிக்கிறது.

இன்னும் இதைப்போல் அதே முறையைக் கையாளுகிறார்கள்.

இந்த முறையினால் ஒவ்வொரு நாட்பட்ட வியாதியிலும் முதலில் தற்காலிகமான குணம் தோன்றி பிறகு வியாதி மிகுந்த பலத்துடன் தோன்றுகிறது. இதை அல்லோபதி வைத்தியர்கள் கொடுமையான வியாதியின் விளைவுகள் அல்லது புது வியாதிகள் என்று கூறி சமாதானம் செய்துவிடுகிறார்கள்.

நீடித்த வியாதிகளின் முக்கிய குறிகளுக்கு இந்த தற்காலிக சாந்திமுறை உபயோகிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வரிலும் சில மணி நேரங்களுக்குப்பிறகு வியாதி தன்பழைய நிலைமையோ அல்லது மேலும் கடினமாகவோ வந்து விடுகிறது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு தூண்டப்பட்ட அவயவமும் வியாதியை நீக்க அதிக வேலை செய்து பிறகு அதன் பலத்தை இழந்து விடுகிறது. அப்படியே உடம்பின் கண் உள்ள ஒவ்வொரு அவயவமும் இயற்கைக்கு விரோதமாகத் தனக்கு இடப்பட்ட வேலைபைவிட அதிகம் செய்து நாளடைவில் தான் செய்யும் வேலையைக்கூட செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது பிறகு வியாதியஸ்தரின் முடிவுக்கு காரணம் வேண்டுவதேயில்லை.

பிடித்து வந்து சாந்தியை
மன திவான் மருது

தலை உலித் துட ஆரம்பித்தல்
 து. வேண்டி கருவே 39
 ஹானிமென்ஸின் ஆர்கனான்

நீதிமொழி 60 6. 1. 1954 (மார்ச்)

இந்த எதிர் முறையினால் அல்லோபதி வைத்தியர் ஒவ்வொருதரம் வியாதியின் குறிகள் தலை காட்டுக்போதும் மருந்தை இன்னும் அதிகமாகக்கொடுத்து வியாதியை மறைந்து போகும்படி செய்கிறார்கள். வியாதி மருந்தினால் தடைப்பட்டு கிறிதுகாலம் அமுங்கியிருந்து மறுபடியும் தலை விரித்தாட ஆரம்பிக்கிறது. இந்த முறையினால் வியாதி முற்றிக்கொண்டே போய் சில சமயங்களில் உயிருக்கே ஆபத்தைக் கொண்டுவந்து விடுகிறது. இவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி வியாதி குணமோ, அல்லது நிவர்த்தியோ ஆகிறதில்லை.

நீதிமொழி 61 'அனோலயினி'

இந்த எதிர் முறை வைத்திய சிகிச்சையினால் உண்டாகும் கெடுதல்களை நம் சகோதரர்கள் சிறிது ஆராய்ந்து பார்த்தால் வியாதியை நிவர்த்திக்க இயற்கை முறையை அனுசரிக்க வேண்டுமென்பது புலப்படும். எதிர் முறையில் கெடுதலை ஒழிய நன்மையில்லை என்று தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஏனென்றால் இந்த எதிர்முறையில் சிறிது காலம் மருந்து குணத்தைக் கொடுப்பதுபோல் காண்பித்து மறுபடியும் தலைகாட்ட ஆரம்பித்து விடுகின்றது. ஒற்றுமை முறைப்படி மருந்துகளை அணுப்பிரமாணங்களில் உபயோகித்தால் வியாதி குணமடையும் என்பது திண்ணம். அப்படி அந்த எதிர்முறை வைத்தியர்களிடத்தில் ஏதாவது ஒரு வியாதி குணமடைந்தது என்றால் அது அவர்கள் கொடுத்தலெப்புமருந்தில் ஏதாவது ஒன்று வியாதியின் குறிகளுக்கு நம் முறைப்படி ஒற்றுமையாயிருந்திருக்க வேண்டும் என்பது திண்ணம். ஒற்றுமையான குறிகளினால் பழைய வியாதி முறியடிக்கப்பட்டு புது வியாதியும் காலக்கிரமத்தில் வியாதியஸ்தரை விட்டு நீங்கிப்போய் குணமடைகிறார் என்பது நாம் அனுபவ வாயிலாகக் கண்ட உண்மை.

மெய்யம். மெய்யம் + மெய்யம் மெய்யம்
 எட்டிப் போக வேண்டும்

நீதிமொழி 62

* எதிர் முறையினால் உண்டான கெடுதல்களும் ஒற்றுமை முறையினால் உண்டான நன்மைகளும் பலவிதமாக விடாமுயற்சியினால் எனக்கு முன்னால் ஒருவராலும் ஆராயப்படவில்லை. பிணி நீக்குவோரிடம் இது மிகவும் அத்தியாவசியமானதும் எளிதில் புலப்படும்படியாயிருந்ததும் கூட இதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள அவர்கள் முயற்சிக்கவில்லை.

நீதிமொழி 63

* உடம்பையோ அந்தராத்தமாவையோ பாதிக்கும் ஒவ்வொரு வியாதியும் உடம்பின் பராமரிப்பிலே ஒருவிதமான மாறுதலை அதனதன் சக்திக்கு தக்கபடி சில நாட்களுக்கோ அல்லது அதிகநாட்களுக்கோ உண்டாக்குகிறது. இது மருந்துகளின் முதல்வேலை, அல்லது மருந்துகளினால் உண்டாகும் முதல் மாறுதல்கள் (Primary Action). இந்த மாறுதல்களை நம் அந்தராத்தமா எதிர்த்துப் போராடிக்கொடுக்க உண்டாக்கி நமக்கு எச்சரிக்கை செய்து வியாதியை (மருந்தின் சக்தி வியாதியை) ஒடச்செய்து விடுகின்றது. இதுதான் இரண்டாவதான தொழில் (Secondary Action). இந்த இரண்டாவதான தொழிலினால்தான் நம் உயிர் உடலில் காக்கப்படுகின்றது.

நீதிமொழி 64

* அந்தராத்தமாவையும் அதன் மூலம் சரித்தையும் ஒரு வெளி வியாதியோ, மருந்தோ பாதிக்கும்போது அது பொறுமையுடன் படிந்துபோனது போல் போய் அந்த விரோதியான வியாதியின் வேகம் (சக்தி) அடங்கும் வரையில் தலையடங்கி இருக்கிறது. அது அடங்கினவுடன் அந்த ராத்தமாவானது இரண்டாவது வேலை (Secondary Action)

Primary Action
 Leனிசிக்
 சக்தி

Primary Action

ஹானிமெனிஸ் ஆர்கனான்

41

என்னும் படியான எதிர்ப்பு முறையினால் வியாதிக்கு நேர் மாறான குறிகளை உண்டாக்கியோ அல்லது அப்படி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லாவிட்டால் (வியாதியின் குறிகளுக்குத் தகுந்த முறை இயற்கையில் இல்லாவிட்டால்) அந்தராத்மா தன்னுடைய உன்னத சக்தியினால், வியாதி யினால், கெட்டுப்போன பாகங்களைச் சரிசெய்து உடலை பழைய நிலைமைக்கு கொண்டுவந்து விடுகிறது. இதவும் இரண்டாவது வேலை (Secondary Action) தான்.

நீதிமொழி 65

கீழே கொடுக்கும் உதாரணங்களினால் ஒவ்வொரு மருந்தும் வியாதியஸ்தரிடத்தில் முதல் மாறுதல்களையும் (Primary Action) அந்த முதல் மாறுதலினால் அந்தராத்மா பாதிக்கப்பட்டவுடன் தோற்றுவிக்கும் குறிகள் அல்லது மருந்தின் முதல் மாறுதல் முடிந்தபிறகு தோன்றும் இரண்டாவது தோற்றத்தையும் (Secondary Action) கவனிப்போம்.

உ.ம்

உ.ம்

சூடான தண்ணீரில் நனைக்கப்பட்ட ஒரு கை மற்றொரு கையைவிடச் சூடாக இருக்கிறது. (இது Primary Action சூடாயிருப்பது) தண்ணீரிலிருந்து கையை எடுத்து சிறிது நேரத்துக்குப்பிறகு தண்ணீரில் நனைக்காத கையைவிட நனைந்த கை குளிர்ச்சியை அடைகிறது. இது தான் (Secondary Action) அல்லது அந்தராத்மா தன்னை பாதிக்கும் சக்திக்கு எதிர்த்து மாறுதல்களான குறிகளை காண்பிக்கிறது. இதேமாதிரியான ஒவ்வொரு மருந்துக்கும் ஏன் உடலில் செலுத்தப்படும் ஒவ்வொருபதார்த்தத்துக்கும் முதலாவது இரண்டாவது என ஆறுவகை மாறுதல்கள் (Primary & Secondary Action) என்ற தன்மைகள் உண்டு. இரண்டாவது வேலையினால் நிலைமை பழைய நிலைமையைவிட அதிகமாகி தோற்றுக்கிறதே ஒழிய குறைவாக தோற்றுக்கிறதில்லை.

சுருதியுள் வந்து சேர்
 உயர்ந்த சூடு உண்டாக
 வெ

நீதிமொழி 66 டெஸ்டு

ஆனால் அதுமாதிரியான எதிரிடையான நிலைமை நம் ஹோமியோபதி ஒளஷதம் கொடுக்கும்போது உண்டாகிற தில்லை. ஏனென்றால் நாம் கொடுக்கும் மருந்தானது மிகுந்த அணுவளவாய் இருப்பதால் இது கவனித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு மட்டும் தெரியக்கூடிய ஒருமுதல் தன்மை (வேலை) யை உண்டாக்கிவிடுகிறது. ஒற்றுமை முறையாய் இருப்பதனால் உடல் நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டுவரவேண்டிய அளவுக்குமட்டும் ஸெகண்டரி ஆக்ஷனையுண்டாக்கி உடலை பழைய நிலைமைக்கு வரச்செய்கிறது.

நீதிமொழி 67 டெஸ்டு 4

இந்த உண்மைகள் இயற்கை அனுபவம். இந்த இரண்டின் வாயிலாக நமக்கு ஒற்றுமை வேற்றுமை முறைகளின் வித்தியாசங்களைத் தெரிவித்து ஒற்றுமை முறையினால் உண்டாகும் நிரந்தரமான குணத்தை தெரிவிக்கின்றது.

குறிப்பு:- ஆனால் அவசர நோயாளிகளில் திடீரென்ற விபத்துக்களிலும் உயிர்போகும் தருணத்தில் (ஒற்றுமை அல்லது ஹோமியோபதி முறைப்படி) மருந்துகள் கொடுக்க அவகாசம் போதாதபோது நாம் இந்த வேற்றுமை முறையை தற்காலிகமாக உபயோகப்படுத்தலாம். (மூச்சு நின்றுபோகுதல், ஜலத்தில் மூழ்கி பிரிக்கினையற்றுக்கிடத்தல், பனியினால் விதைத்து போகுதல் இன்னும் மற்ற எதிர்பாராமல் உண்டான விபத்துக்கள்) நாம் இந்த அவசர நோயாளிகளில் எதிர்முறையை (Antipathic and Palliative) எதிர்ப்பு. மேலும் தற்காலிக சாந்தி செய்யக்கூடியது) உபயோகப்படுத்தி அந்தராத்மா வியாதிகளினால் அல்லாமல் விபத்துக்களினால் பாதிக்கப்பட்டு கட்டுண்டிருக்கும் நிலைமையை நிவர்த்திக்கமட்டும் நாம் இந்த எதிர்ப்பு முறையை உப

சூடு உண்டாக வெ

தற்காலிக சாதி.
 ஆலென் டீயர்ஸ் லெபர்.
 ஹாணிமெனின் ஆரகனான் 43

யோக்கிக்குன்றோம்; வியாதியும் இவர்களில் இல்லை. வியாதியை நிவர்த்திக்க எதிர்முறையை உபயோகப்படுத்தவில்லை. தற்காலிக தடங்கலுக்கு தற்காலிக சாதி செய்வது முறையும் நியாயமுமாயாகும். தற்காலிக விபத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட அந்தராத்மா தன் வேலையை உடனே செய்ய ஆரம்பித்தால் மருந்தே அதே காரில் தேவையேயில்லை.

நீதிமொழி 68 *ஆலென் டீயர்ஸ் லெபர்*
உடல் சரியாகி விட்டது.

இப்பொழுது ஒற்றுமை முறையினால் வியாதியின் கண் உண்டாகும் குணங்களைப் பார்ப்போம்.

(கருத்து) நாம் உபயோகிக்கும் சிறிய அளவு மருந்து கறிகளின் ஒற்றுமையினால் உடம்பின் கண்ணிருக்கும் வியாதியை ஒற்றுமை நியாயப்படி (ஒரே காலத்தில் ஒரேவிதமான இரண்டு வியாதிகளின் குறிகள் ஒத்து உடம்பில் இருக்காது) விலக்கிவிட்டுத்தான் (தற்காலிக வியாதி Artificial disease. அந்த இடத்தில் வியாபித்திருந்து தானும் காலக்கிரமத்தில் உடம்பைவிட்டு நீங்கி விடுகிறது. நீங்கினவுடன் உடல் பழைய நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறது. அந்தராத்மாவும் தான் எதிராக பாதிக்கப்படாததினால் உடல் சரியாவதற்கு வேண்டிய அளவு குறிகளை உண்டாக்கி பழைய நிலைமையை அடைந்து விடுகிறது.

நீதிமொழி 69 *ஆலென் டீயர்ஸ் லெபர்*
உடல் சரியாகி விட்டது.

வேற்றுமை அல்லது தற்காலிக முறையில் மேலே கூறியதற்கு நேரான முறையில் வியாதி குணமடைவது

உடல் சரியாகி விட்டது + இங்கிலாந்து
ஆலென் டீயர்ஸ் லெபர்

96 3 31 31. 2 1 3 31.

96 3 31 31.

44

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

போல் தோன்றுகின்றது. இந்த முறையில் வைத்தியர் கொடுக்கும் மருந்து வியாதியின் குறிகளுக்கு ரேர் எதிரி டையாக இருக்கின்றது.

* (உதாரணம் 1) அபின் தன்னுடைய முதல் தன்மையினால் வலியைத் தெரியாமல் செய்து ஒரு மயக்கத்தை ஏற்படுத்தி அந்தராத்மா கொஞ்சம் நேரத்துக்கு வலியை உணராமல் இருக்கும் நிலைமையை உண்டாக்கி விடுகின்றது. இந்த வலிக்கு அபினின் முதல் தன்மை விரோதமானது ஆல்ல. ஏனென்றால் வியாதியின் தற்போதைய நிலைமைக்கு சரியான நிலைமையுடைய முதல் தன்மை இந்த மருந்தினால் உண்டாக்கப்படுகின்றது. இந்த முறையால் வியாதியை அகற்றலாம் என்று நினைப்பது பகல் கனவுதான். ஏனென்றால் இந்த முறையிலும் வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பாகங்களை மருந்தின் முதல் தன்மை பாதித்து தான் ஒற்றுமையில்லாத காரணத்தினாலேயே வியாதியை ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் தன்னுடைய சக்தி முடிந்தவுடனே வெளியேறி விடுகிறது. நாம் வியாதியை நீவர்த்திப்பதற்கு ஒவ்வொரு மருந்தினுடைய இரண்டாவது தன்மையைத்தான் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். இயற்கை வியாதியைப்போல ஆனால் சிறிது அதிக சக்தியுள்ள குறிகளை மருந்து உண்டாக்கினாலொழிய வியாதியிருந்த இடத்தை கைப்பற்ற முடியாது. வியாதியும் விலகாது. அந்தராத்மா தற்காலிகமாக தலை குனிந்து இருந்து எதிர் முறையினாலும் அடிக்கடி கொடுக்கும் அதிக மருந்துகளினாலும் தாக்கப்பட்டு வியாதியுற்ற பாகங்கள் இன்னும் அதிகமாகவே நோயுறுகின்றன.

(உதாரணம் 2) துக்கப்படுகிறவனுடைய துக்கம் ஏதாவது ஒரு சந்தோஷகரமான காரியத்தினால் சிறிது நேரம் தடைப்படுகிறதென்பொழிய அது நீங்கினவுடன் மறுபடியும் துக்கத்தை இன்னும் அதிகமாகவே மனதில் அனுபவிக்கிறான் கைதி இருட்டறையில் திடீரென்று வந்த வெளிச்

மயோசு மயோசு.

நாட்டிய சீயு போர - சென்னை
 போர போர. மலேசியா
 வயது ஹாஸிமெனின் ஆர்கனான். சிபி 35

சம் எடுக்கப்பட்டபின் முன் தெரிந்த சாமான்கட இப் பொழுதுதெரியாமல் தவிக்கும் நிலைமையைப் போல்தான்.

நீதிமொழி 70 விவாதி = கூலி.

நாம் மேலே எடுத்துக்காட்டிய உதாரணங்களிலிருந்து சீமே குறிப்பிட்ட உண்மைகள் விளங்குகின்றன.

(1) வியாதியில் வியாதியுற்றவர் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களும் அவர்கள் தேக நிலை மாறுபட்ட நிலைமையின் குறிகளும் தான் நீக்கப்பட வேண்டும். அதாவது குறிகள் முறையாய் எடுக்கப்பட்டு பிணியை அகற்றவேண்டுமென பிணியாற்றுவாரின் கடமை. அதற்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமெயல்லாது இதனாலோ அதனாலோ என்று வியாதியின் காரணங்களை கற்பனை செய்வது அனாவசியமாகும்.

(2) இந்த உடலானது தன் சுகநிலைமையினின்றும் மாறுவதையே நாம் வியாதியுறுதல் என்று கூறுகிறோம். வியாதியுற்ற உடல் மறுபடியும் சுகமடைய வேண்டுமென்றால் மருந்துகளும் வியாதியற்ற உடல்களில் பரிட்சை பார்த்து அதனுடைய சந்தேகமற்ற குறிகளால் வியாதிகளுக்கு ஒத்த மருந்துகளை கொடுத்து குணப்படுத்த வேண்டும்.

(3) பல அனுபவங்களிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்வது ஒரு இயற்கை வியாதியானது நல்ல உடம்பில் எதிரான குறிகளை உண்டாக்கும் சக்தியையுடைய மருந்துகளினால் (எதிர்முறை) ஒரு நாளும் குணமாகாது. மேலும் இயற்கை வியாதி இன்னொரு வியாதி எவ்வளவு பலமுள்ள ஒற்றுமையில்லாத (மருந்தின்) வியாதியினாலும் நீக்கப்பட மாட்டாது.

(4) மேலும் பல அனுபவங்களிலிருந்தும் தெரிவதென்னவென்றால் ஒற்றுமையில்லாத மருந்தினால் உடல்

வயது உடல் உடல் உடல்
 சிபி 35

உயர் + நியை

46

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

பிண்கண் உண்டாக்கப்படும் வியாதி உடலில் உள்ள வியாதியை சிறிது நேரம் அழுக்கிவிடுகிறது. பிறகு பழைய வியாதி முன் இருந்த நிலைமையைவிட இன்னும் அதிகமாகவே பாதிக்கப்பட்டு வெளியில் தோன்றுகிறது. இதுமாதிரி நான் பட்ட வியாதிகளில் வைத்தியம் செய்வது பிரயோசனம் இல்லை. ஏனென்றால் அந்தராத்மா தன்னை சரிப்படுத்தக் கூடாத நிலைமையை அடைந்துவிடுகின்றது.

(5) கடைசியாக நாம் செய்யக்கூடிய சரியான முறையும் ஹோமியோபதி முறைதான். ஏனென்றால் இந்த முறையினால் தான் வியாதியை அகற்றுவதற்கு ஒற்றுமையான மருந்துகளை கொடுத்து அந்தராத்மாவை பலப்படுத்துகிறோம். அந்தராத்மாவும் தன்னுடைய பலப்பட்ட நிலைமையால் உடலை பழைய நிலைமைக்கு கொண்டுவந்து விடுகிறது.

உயர் + நியை

நீதிமொழி 71

உயர் + நியை

இப்பொழுது வியாதிகள் குறிகளால்தான் அறியப்படுகின்றன. இதை நீக்க மருந்துகள் இந்த வியாதிகளின் குறிகளைப்போல் நல்ல உடலில் உண்டாக்கும் சக்தியையுடையதாய் இருக்கவேண்டும். (இதுதான் உண்மை குணம் செய்வதின் போக்கு) இது கீழே கூறும் மூன்று அங்கங்களினால் ஆகியிருக்கின்றன.

உயர் + நியை

(1) ஒரு பிணியகற்றுபவன் வியாதிகளில் வியாதியகலுவதற்கு ஏதை தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று எப்படி தெரிந்து கொள்வது?

(2) இயற்கை வியாதிகளை குணம் செய்வதற்கு ஏற்பட்ட மருந்தின் சக்திகளை (வியாதி உண்டாக்கும் சக்திகள்) எப்படி தெரிந்து கொள்வது? ஏனென்றால் இதுதான் இவன் கையாளும் ஆயுதங்கள்.

உயர் + நியை

உயர் + நியை

உயிர்வாழ்வு சிவமன்
 $\frac{1}{2}$ அளவு உயிர் வந்து

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

அமி. உயிர் 3. 3 தேர்வு 47

(3) உபயோகிக்கும் முறை உபயோகப்படுத்தவேண்டிய காலம், அளவு, இடம் முதலியவற்றை சந்தேகமறத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

நீதிமொழி 72

உயிர்வாழ்வு சிவமன்
 $\frac{1}{2}$ அளவு 3

மேலே கூறிய மூன்று அறிக்கைகளையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து விளக்குவோம்.

(1) மனிதனை அணுகும் பிணிதன் இரண்டு வகைப்படுகின்றன. ஒன்று தோன்றி மறையும் வியாதிகள். மற்றொன்று தோன்றுவது தெரியாமலேயே உடலைப் பற்றி நாளடைவில் உடலை அழிப்பது. இதை (Acute & Chronic diseases) என்று கூறுகிறோம். நீடித்த வியாதியில் வியாதி தோன்றும்போதே அந்தராத்மா தன்னுடைய கடமை (உடலைக் காக்கும் கடமை)யை முடிந்தமட்டும் செய்கிறது. அந்தராத்மா தன்னைத் தாக்கும் கிராடிய வியாதிகளைத் தாக்கி எதிர்க்க அதன் பலம்மட்டும் போதாமற்போனால் எதிர்த்து முறியடிக்கப்பட்டு கடைசியில் உடலில் வியாதி பரவ இடம் கொடுத்து விடுகின்றது. வியாதி உடலிற் பரவி நாளடைவில் உடல் அழிந்துவிடுகிறது. இது உடம்பின் கண் ஆழ்ந்து பதுங்கியிருக்கும் ஒரு மிபாஸம் (miasm) என்றும் அடிப்படையிலான வியாதியின் விளைவேயாகும்.

நீதிமொழி 73

மன + உயிர் +

தோன்றி மறையும் வியாதிகள் இருவிதப்படும். ஒன்று தனிப்பட்ட மனிதர்களைப் பாதிக்கலாம். இது அவர்களின் உடல் நிலைமை, பலவித விஷக்காற்றுமுதலியவைகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதே காரணமாகின்றது. மிதமிஞ்சின ஆகாரமோ அல்லது ஆகாரக் குறைவோ, அளவு கடந்த உழைப்பின் விளைவுகளினாலேயோ, ஒளிர் அதிக உஷ்ணம், நரம்புத் தளர்ச்சிகள், மன அதிர்ச்சிகள் இன்னும் இதைப்

அளவு உயிர் 3

உயிர்வாழ்வு சிவமன்

பயிற்ச + சான்று
18

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

போல அனேக காரணிகள் திடீரென்று தோன்றும் வியாதிகளுக்குக் காரணமாகின்றன. உட்புகுந்து நோக்கின் இவை ஆழ்ந்த கிடக்கும் ஸோராவின்கிளர்ச்சிகளேயாம். தோன்றி மறையும் வியாதிகள் அதிக சக்தியுள்ளவையாக இல்லாவிட்டால் இந்த ஸோராவானது தன்னுடைய பழைய நிலைமைக்கு சீக்கிரம் திரும்பிவிடுகிறது. தோன்றி மறையும் வியாதிகள் இரண்டாவதாக பல பேர்களை பல இடங்களில் சீதோஷ்ண மாறுதலினாலேயோ அல்லது சில விஷக்காற்றுள்ளினாலேயோ பலஹீனப்பட்டு பாதிக்கக் கூடிய உடல் நிலையை உள்ளவர்களை (Persons Susceptible) பாதிக்கிறது. இதுபோலவே பெருவாரியாக அனேக ஜனங்களை பாதிக்கும் வியாதிகளும் உண்டு. இவை தொற்று நோய் வகைகள். இவை பொதுவாக மனிதர்கள் நெருக்கமாக சுகாதாரமின்றி வசித்தவினால் உண்டாகும் விஷத்தொற்று நோய்களேயாம். இவைகள் பரவுவதில் முதலிலிருந்து கடைசி வரையில் (அதாவது வியாதி ஆரம்பத்திலிருந்து மனிதன் அதன் விளைவாக இறப்பதோ அல்லது தப்பித்துப் போவதோ) ஒருவித திட்டமான குதிகளையே காண்பிப்பதனால் இவைகளை ஒவ்வொரு பெயரிட்டு அழைக்கிறார்கள். இதுபோல் பெருவாரியான வியாதிகள் பெரிய தேசங்களில் சண்டையின் பிறகோ அல்லது ஒரு பஞ்சம் வந்த பிறகோ தோன்றுகின்றன. இவைகளினால் சில விசித்திரமான தோன்றி மறையும் வியாதிகள் மனிதர்களை அவர் ஆயுட் காலத்தில் ஒரு தடவையோ [(உ - ம்) கக்குவாய் இருமல், பெரிய அம்மை முதலியன] அல்லது பல தடவைகளோ ஒரே மாதிரியாக அடிக்கடி தோன்றும் (உ - ம்) ஏஷ்யாடிக் காலரா, பிளேக், பலவித மஞ்சள் சுரம் (இது சமுத்திரக் கரையில்) வியாதிகளாகத் தோன்றுகின்றன.

நீதிமொழி 74

நாம் சாதாரணமாகக் காணும் நீடித்த வியாதிகளில் அனேகம் அல்லோபதி வைத்திய முறையில், நாளுக்கு

பயிற்ச + சான்று
18

வேல்ராமன் + உய்ய +
 (1911-1912) 49
 ஹானிமென்ரின் ஆர்கனான்
 3 மீன் உய்யல ரோகியே

நான் மேலும் மேலும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்ட
 கொடிய மருந்துகளின் விளைவுகளையாகும். உதாரணமாக
 காலோமெல், இரசம், இரச சம்பந்த ஓளவுதங்கள், பூச்
 சக்கள், சில்வர் நைட்ரேட், ஐயோடியம், கொயினா.
 அபின் பலவித மலமிளக்கிகள் முதலியவைகள் அடிக்கடி
 அதிகமாக உபயோகப்படுவதால் இவைகளினால் பல
 கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. இவை உடலையே அழிக்கா
 விட்டாலும் உடலின் சில பாகங்களையாவது அழித்து
 விடுகின்றன. அதாவது உடலின் சில பாகங்களின் உணர்ச்
 சியை அழித்தோ அல்லது உணர்ச்சியை அளவுக்கு மீறி
 உண்டாக்கும்படி செய்தோ, சில பாகங்களை சிறுக்கவோ
 பெருக்கவோ செய்தோ, அல்லது சில பாகங்களை
 அழித்தோ, பலவித உபாதைகளை உண்டாக்குகின்றன.
 இவைகளினால் உடல் முழுவதும் அழியாமல் அந்தராத்மா
 காப்பாற்றுகின்றது.

கீழ்
 பண

நீதிமொழி 75

உய்யல ரோகியே
 3 மீன் உய்யல ரோகியே

உடலுக்கு குணம் செய்யாத எதிர் முறையினால் உண்
 டாக்கப்பட்ட வியாதிகள் உடம்பில் நாட்பட்ட வியாதிக
 ளாக வேரூன்றி விடுகின்றன. இவைகளை (முற்ற விட்
 டால்) குணம் செய்வது மிகவும் கடினம். ஏன்; முடியவே
 முடியாது.

நீதிமொழி 76

மீன் உய்யல ரோகியே
 3 மீன் உய்யல ரோகியே

இயற்கையன்னை நம் ஹோமியோபதி முறையில்
 சாதாரணமாகத் தோன்றும் வியாதிகளை நிவர்த்திக்க
 முறைகளை காண்பிக்கிறாள். ஆனால் இந்த எதிர் முறை
 யினால் உண்டாக்கப்பட்ட நாட்பட்ட வியாதிகள் அந்த
 ராத்மா அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாமலிருந்தால் அதற்கு
 வேண்டிய உதவியை செய்து (மியாஸத்தைக் கவனித்து
 மருந்து கொடுத்து வியாதியை நாளடைவில் ஹோமியோபதி

(1911-1912) பின்
 3 மீன்

சென்னை 12 - சிவசுப்
பயல்; சென்னை 20

சிவசுப்

ஹானிமென்ஸ் ஆர்கனாஸ்

முறையீல்) குணம் செய்யலாம். எதிர் முறையினால் கொடுக்கப்பட்ட அபரிமிதமான நிலைமையிலிருந்து பழைய நிலைமைக்கு உடலைக் கொண்டுவருவதற்கு யாதொரு வைத்திய முறையும் இல்லை. இருக்கவும் முடியாது.

நீதிமொழி 77

மக்கள் தங்களுடைய பழக்க வழக்கங்களினால் சில உபாதைகளை உண்டாக்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். இவைகளையும் நீடித்த வியாதிகள் என்று சொல்லுவது தவறு மதுபானம், புகையிலை முதலிய லாகிரி வஸ்துக்களை அதிகமாக உபயோகித்தல், உடலுக்குத் தேவையான முக்கிய சில வஸ்துக்களை அகற்றி வைத்தல், சுகாதாரத்திற்கு ஒவ்வாத இடங்களிலும், காற்றோட்டமில்லாத இடங்களிலும் வசித்தல், மூளைக்கோசரீரத்திற்கோ, அளவுக்கு மீறிய வேலையைக் கொடுத்தல், கவலைப்பட்டுக்கொண்டே இருத்தல் முதலிய பல விஷயங்களில் நீடித்த வியாதிகள் போன்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படலாம். இவைகளை நிவர்த்தி செய்ய (யாதொரு மியாஸமும் இல்லாத இடங்களில்) இப்பழக்க வழக்கங்களை மாற்றுவதே போதுமானதாக இருக்கும்.

சுவாமி உடலில்

நீதிமொழி 78

உடல்.

உண்மையான நீடித்த வியாதிகள் ஏதாவதொரு நீடித்த மியாஸம் என்னும் காரணங்களாலேயே உண்டாக்கப்படுகின்றன. இவைகளுக்குச் சரியான சிகிச்சை செய்யப்படாமல் இருந்தால் நாளுக்கு நாள், வருடத்திற்கு வருடம் அதிகமாகிக்கொண்டே போகும். எவ்வளவுதான் ஒழுங்கான முறையீல் வியாதியஸ்தர் தன் வாழ்க்கையை நடத்தினாலும், (சரியான ஹோமியோபதி சிகிச்சையளிக்காவிட்டால்)

1) இடம் = வயது

2) இடம் = வயது

வியாதியஸ்தர் தான் சாகுமளவும் வியாதியில் அவஸ்
தைப்பட்டே தீருவார். இவைகளும், நாம் மேலே
74- வது ஸ்லோகத்தில் சொல்லியபடி தவறான
வைத்தியத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளும், இன்று
மானிட வர்க்கத்தின் மாபெரும் வைதிகளாகும். இயற்
கையான வாழ்க்கையோ, சரீரத்தின் இயற்கை சக்
தியோ இவைகளை வெல்ல முடியாதது.

நீதிமொழி 79

வயிர்
இலா. 51

இதுவரை சிபிலிஸ் என்னும் மியாஸம் சரியான
சிகிச்சையினால் சொஸ்தம் செய்யப்படாவிட்டால், இது
உயிரூடன் தான் போகும் என்கிற விஷயம் பலருக்குத்
தெரிந்திருக்கிறது. ஆனால் சைக்கோஸிஸ் என்னும்
மியாஸமும், இவ்வாறேதான். சரியான சிகிச்சை
செய்யப்படாவிட்டால் நீங்காது என்பதும் உண்மை
யான விஷயமாகும். சில குறிகள் மறைந்து விட்
டதினால் வியாதி சொஸ்தமாகிவிட்டது என்று நினைத்
தனர். அது பகற்களவுதான்.

நீதிமொழி 80

மேலே கூறிய இரண்டு மியாஸங்களையும் வட்ட
மிகக் குருரமானது ஸோராவாகும். சிபிலிஸ் தன்னு
டைய சொருபத்தை ஷாங்கர் (Chancre) என்னும்
படியான புண்களினால் வெளிக்காட்டுகின்றது. அதே
போல சைக்கோஸிஸ் காலிப்ளவர் (Cauli Flower)
போன்ற வளர்ச்சிகளினால் வெளிக்காட்டுகிறது.
ஸோராவோ ஒருவிதமான சருமக் கோளாறுகளி
னால் தான் இருப்பதை அறிவிக்கின்றது. சரீரம்
முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த சருமக்
கோளாறுகள் இதற்கு முக்கியமான ஒரு அங்கம்.
ஆகும். இது குறைவாக இருந்தாலும் அதிகமாக

12 2009 பெர்
இலா. 4 8 2009 = 412

இருந்தாலும், அதிக அரிப்பும், நமைச்சலும், (ஒரு விசேஷ நாற்றமும்) இதற்கு முக்கியமான குறிகள் ஆகின்றன. இந்த லோரா என்னும் இராட்சதன் போன்ற நிலைமையே இன்று தோன்றும் பல்வேறு வியாதிகளுக்கு மூலகாரணமாகிறது. இவ்வியாதிகளுக்கு பதாலஜீ சாஸ்திரப்படி, நரம்புயலவீனம், ஹிஸ்டீரியா பித்தவாயு, பயித்தியம், உன்மத்தம், காக்கை வலிப்பு பலவித வலிப்புக்கள், பல எலும்பு வியாதிகள், கல்லீரல் கோளாறுகள், புற்றுநோய், கில்வாதம், மஞ்சட்காமாலை, பாண்டு, மாதவிடாய்க் கோளாறுகள், சரீரத்தின் பல உறுப்புக்களிலிருந்து உதிரப் பெருக்கு, காசம், செவிடு, பாரிசவாதம் முதலிய ஆயிரக்கணக்கான பெயர்களிட்டு, அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தனி வியாதியாகக் கருதப்படுகிறது. (இது தவறு என்பது ஹானிமெனின் அபிப்பிராயம்)

நீதிமொழி 81

மேலே கூறிய லோரா என்னும் மியாஸம் அநேக தலை முறைகளாக அநேக மனிதர்கள் மூலம் அநேக விதமாகப் பரவிக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த மியாஸம் ஒவ்வொரு மனிதனையும் அவன் இருக்கும் நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி ஆழ்ந்து பரவியோ அல்லது அந்த மனிதனை அவன் இருக்கும் ஒழுங்கான நிலைமையினால் அவனை மட்டும் பாதிக்காமலோ இருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. உதாரணமாக மியாஸம் தகப்பனுக்கு இருந்தும் அவன் குழந்தைகள் தெய்வாதினத்தால் ஒழுங்காக வளர்க்கப்பட்டு நல்ல சீதோஷ்ண ஸித்தியில் வளர்ந்து தான் செய்யும் தொழில், இருக்கும் இருப்பு முதலியவைகளினால் இந்த மியாஸம் தலை காட்டாமலே ஆழ்ந்து கிடக்கின்றது. ஆனால் இவன் ஒழுங்காக இருக்காவிட்டால் மியாஸம் தற்போது மனிதன் இருக்கும் அசௌகரியமான நிலையின் காரணத்தினால் தலைதூக்கி காண்பித்து

6 மணி (3) மி 9 3 மி -
வி. வி. வி. வி. வி. வி.

24/10/21
24/10/21

(மலர்)

மறுபடியும் அமுக்கப்பட்டு மறுபடியும் மனிதன் பலவீனமாய் இருக்கும்போது தலை காண்பிக்கின்றது. ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக பெயர் பூண்டு தோன்று கிறது. இதை ஆங்கிலத்தில் (Hydra headed monster) பல தலைகளுடைய ராக்கூதன் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். சாதாரணமாகச் சொல்லுவது போல் நாம் பிறக்கும் தோறும் பின்வரும் பாப மூட்டையானது கரைக்கப்படா விட்டால் இந்த ஜன்மத்தில் செய்யும் பாபங்களோடு மூட்டை பெரியதாக வளர்ந்து கொண்டே போகின்றதோ அப்படியேதான் இந்த ஸோராவும். இதை இன்னும் விளக்கவேண்டுவது அவசியமாகின்றது. சாமுவேல் ஹானி மென் எழுதிய நாட்பட்ட வியாதிகள் (Chronic diseases) என்னும் ஆரிய நூலில் கூறியிருப்பத போல ஸோரா வினுடைய பல ஆயிரம் நிலைமைகள் (ஆதித்தனுக்கு ஆயிரம் பெயர்கள் ஆனால் எல்லாம் காரணப்பெயர்கள்) பலவிதமாக உடம்பில் பல இடங்களில் தோன்றும் போது பலவித பெயர்களுடையடைகின்றது. இவை எல்லாம் ஸோராவின் கிளைகளே என்று அறிவாமல் நாம் வியாதியின் பெயர்களுக்குத் தகுந்தபடி மருந்து கொடுப்பது எவ்வளவு தவறான காரியம் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது.

மலர் 24/10/21

(கருத்து) விஷக்கிருமிகளால் யரவும் தொற்ற வியாதிகளும் அனேக தடவைவந்தும் ஒவ்வொரு தடவை யும் ஒரே மாதிரியாகத் தோன்றினும் மனிதனை ஒரே மாதிரியாகப் பாதிப்பதில்லை. ஆனால் பொதுக்குறிகளிலி ருந்து வியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயருக்கேற்ற மருந்தே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. உண்மை வைத்தியன் பெயருக்கு (வியாதியின் பெயருக்கு) வைத்தியம் செய்யா மல் வியாதியையடைந்த மனிதனுக்குத் தோன்றும், விசேஷக் குறிகளைவனித்து மருந்து கொடுப்பதே முறை யாகும். பெயர் வைப்பதை வியாதி நிர்ணயம் செய்வதற்கு

24/10/21

மாத்திரம் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். வியாதியை நிவர்த்திப்பதற்கு அல்ல.

(Diagnosis- வியாதியின் பெயர் நிர்ணயம்,

Treatment- வைத்தியம் வியாதியின் பெயருக்கல்ல. வியாதியுற்ற மனிதனின் விசேஷக் குறிகளே கைகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமே தவிர வியாதியின் பெயரை இங்கு சம்பந்தப்படுத்தக்கூடாது.

இந்த பெயர் கொடுப்பதும் நாம் ஒவ்வொரு வியாதியையும் இது ஒருவிதத் தலைவலி, ஒருவித மலேரியா ஒருவித நிமோனியா என்று குறிப்பிட வேண்டும்.)

நீதிமொழி 82

மேலே கூறியவற்றால் நாம் நாட்பட்ட வியாதிகளின் அடிப்படையான காரணத்தை ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டோம்? அதோடு நாட்பட்ட வியாதிகளை நிவர்த்திக்க ஒளஷத நிர்ணயத்தால் (Drug Proving) மருந்துகளின் குணாதிசயங்களையும் தெரிந்து கொண்டோம். உலகின் கஸ்தோன்றியிருக்கும் ஒவ்வொரு மூலிகையையும், ஏன் பாஷாணத்தைக்கூட, நம் முறையினால் கொடுமையை நீக்கி குணத்தைக் கையாளுகிறோம்.

இதில் (Acute and Chronic) தோன்றி மறைவது, நாட்பட்டது என்று பிரித்தால் தோன்றி மறையும் வியாதியின் குறிகள் தெளிவாக இருக்கும். ஆனால் நாட்பட்ட வியாதிகளின் குறிகளோ அவ்வளவு தெளிவாகத் தெரியாததால் மிகவும் ஆழ்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

நீதிமொழி 83

இப்படி வியாதிகளைப் பிரித்து அவை அவைக்குத் தகுந்தபடி மருந்துகளைக் கண்டுபிடிக்கும் வழியை அறிய சீமே கண்ட நீதிமொழிகள் விளக்கும். வியாதி நிவர்த்திப் பவர் தன் கடமைகளை ஒழுங்காக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். (1) கவனம் (2) வியாதியின் போக்கையறிதல் (3) ஒரு குறிப்பிட்ட சில மருந்துகளின் மேல் விசேஷப் பற்று இல்லாமலிருப்பது.

நீதிமொழி 84

வைத்தியம் செய்கிறவர் நோயுற்றவரைப் பார்த்து, அவரை அவருக்குண்டாகும் வியாதிகளின் போக்குகளை விபரமாகவும், மெதுவாகவும், சாதாரண வாரித்தைகளாலும் சொல்லும்படி சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லும் போது முக்கியமானவைகளை நோயுற்றவர் மெதுவாக சொல்லிக்கொண்டே போவதனால் வைத்தியர் அவர் சொல்வதை நடுவில் குறுக்கிட்டு அவர் தொடர்ந்த எண்ணங்களை கலைத்து விடாமேலும் குறிக்கவேண்டியவைகளை குறித்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படிக் குறித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் முதன் முதலில் வியாதியுற்றவரிடம் வைத்தியர் மிகவும் பரிவுடன், “உனக்கு என்ன பண்ணுகின்றது. அவசரப்படாமல் மெதுவாகச் சொல்” என்று சொல்லிவிடவேண்டும். தவிரவும் வியாதிபஸ்தர் கூறி முடித்தவுடன் அவர் பக்கத்திலிருக்கும் உறவினர்களையும் சிநேகிதர்களையும் வியாதியுற்றவர் உடம்பைப்பற்றி தெரிந்தவரையில், பார்த்த வரையில், சொல்லும்படி கேட்கவேண்டும். அப்படி அவர்கள் சொல்வதையும் வைத்தியர் அவர்களைக் கூறிய சாதாரண வாரித்தைகளிலேயே குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். (பருவிங்களில் (Provings) மருந்துகளைப் பருவ் செய்தவர் கூறிய சாதாரண பாஷையினால் நமது மெட்டிரியா மெடிகா ஏற்பட்டிருப்பதினால் நாமும் வியா

மெட்டிரியா மெடிகா

தியற்றவர்களை சாதாரண பாஷையில் கூறச்சொன்னால் தான் மருந்து கண்டுபிடிக்க ஏதுவாகும்). அப்படி அவர்கள் சொல்லும்போது வியாதியைப் பற்றியாவது வியாதியஸ் தரைப் பற்றியாவது கூறிக்கொண்டு போகும்வரையில், தடுக்காமல் குறுக்கிடாமல் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் வேண்டாதது ஏதாவது சொல்ல ஆரம்பித்தால் அப்போது அவர்கள் விட்ட இடத்தை தொடரச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர நடுவில் குறுக்கிடக்கூடாது.

நீதிமொழி 85

அப்படி எழுதும்போது கூட வியாதியஸ்தரோ அல்லது அவரைச் சேர்ந்தவர்களோ சொல்லும் குறிகளை வைத்தியர் தனித்தனி வரியில் நடுவில் இடம் விட்டுக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு குறியை முதலில் சுருக்கமாகச் சொல்லிய பிறகோ அல்லது வைத்தியர் திருப்பி விளக்கிக் கூறக் கேட்கும்போதோ விபரமாகச் சொல்வதை எழுதிக்கொள்ளப் போதுமான இடம் இருப்பதற்காகத்தான் முதன் முதலிலேயே இடம் விட்டு எழுதவேண்டும்.

நீதிமொழி 86

பந்துக்களும், சிநேகிதர்களும், வியாதியுற்றவரும் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லி முடிந்தவுடன் வைத்தியர் எழுதிக் கொள்ளுதில் ஏதாவது தெளிவாகத் தெரிய வேண்டுமானால் அவைகளைப் பற்றி மறுபடியும் கேட்டுவிட்டு இருக்கும் இடத்தில் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(கருத்து) கேள்விகள் கேட்கும்போது எப்படிக்கேட்க வேண்டும் என்பது ஒரு தனி ஆற்றலேயாகும். இவைகள் மிகவும் பொதுப்பட்ட கேள்விகளாகவே இருக்கவேண்டும். உதாரணம் ஒரு வலி என்று எடுத்துக் கொள்வோம், வைத்தியர் கேட்கும் முறையானது தோன்றும் நேரம், தற்கால

④ வலி நாடலெனும் + டி
பேர்ட் லு கித்யுயு

பேரம்: ஆலம் வெளி
பெயர்: 52: சிபி

ஹாஸிமெனின் ஆர்கனான்

57

ஆலம் வெளி

லம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் மருந்தின் மூன்னா அல்லது பின்னா, சாப்பிடும்போதா அல்லது மருந்து சாப்பிடுவதை நிறுத்தி கொஞ்சம் நாளான பிறகா, வலியின் தன்மை, வலியுண்டானபோது மனதில் தோன்றும் எண்ணங்கள், உடம்பின் மற்ற பாகங்களில் தோன்றும் உபாதிகள். வலி தோன்றிய இடத்திலேயே மறுபடியும் தோன்றுகிறதா, இடம் மாறுகிறதா, எவ்வளவு நேரம் வலி இருக்கிறது, அதில் மிகவும் வலி கொடுமையா யிருக்கும் நேரம் எப்பொழுது, பகலிலா, இரவிலா, காலை யிலா, மாலையிலா, வலி உடம்பை எப்படிப்பட்ட அசை வினால் (நடத்தல், நிற்கல், உட்காரல் இடது அல்லது வலது பக்கம் படுத்தல்) சமனப்படுகின்றது அல்லது அதிகப் படுகின்றது அல்லது உடம்பின்கண் ஒன்றுக்கும் சம்பந்தப்படாமலிருந்து கொண்டேயிருக்கிறதா, வலி ஏற்படுவ தற்கு காரணம் ஏதாவது தெரிகின்றதா என்ற இவ்வள வையும் சிறுகச்சிறுக வியாதியஸ்தரின் போக்கின்படியே போய் தெரிந்து குறித்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். முதலிலிருந்து கடைசி வரையிலும் வைத்தியர் காது, வாய் இவைகளாலெல்லாம் கேட்டு குறித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே கண்களால் வியாதியஸ்தர் வசிக் கும் அறையின் நிலைமை, அவர் பேசும் விதம் (படபட என்றா, அதிகப் படுத்தியா. அசிரத்தையாகவா, கோபத்தோடா) என்ற மனோ பாவங்களையும் நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். கண்களால் கண்டதையும் கடைசியில் குறித்துக்கொள்ளவும், வைத்தியர் பார்த்த (observation of mental symptoms) மனக்குறிகள் மருந்து கண்டு பிடிப்பதற்கு மிகவும் ஒத்தா சையாயிருக்கும்.

நீதிமொழி 87

கேள்விகள் கேட்கும்போது வியாதியஸ்தர் பதில் சுல பமாக ஆம், அல்லது இல்லை (Yes or No) என்று சொல் லும் படியாக வைத்தியர் கேள்விகளைக் கேட்கக்கூடாது.

1 Nov. 19 2001

செல்வநாயக பாவலர்
வெள்ளை வெள்ளை

58 ஹானிமெனின் ஆர்க்களான்
வெள்ளை வெள்ளை = வள்ளை

ஆம் அல்லது இல்லை என்று சொல்வதிலிருந்து வியாதியி னுடைய உண்மையான நிலைமையை நாம் தெரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. வியாதியஸ்தரும் சோம்பலினாலும், அவதியினாலும் நேரடியாக கேள்விகள் கேட்கப்பட்டமை யினாலும், ஆம், அல்லது இல்லை என்று சொல்லி பேசாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். அவர்களாகச் சொன்னால்தான் அவர் களுடைய வார்த்தைகளிலிருந்து வைத்தியர் அவர் படும் கஷ்டம், வார்த்தைகளின் உச்சரிப்பு, கவலை அல்லது அலட்சியத்தோடு சொல்லுதல், அதிகப்படுத்தி அல்லது குறைத்து சொல்லுதல் முதலியவைகளை கவனிக்க முடியும். ஆகையால் கேள்விகள் மிகவும் பொதுவாகவும் சாதாரணமாக வும் இருக்க வேண்டும்.

நீதிமொழி 88

இப்படி வியாதியஸ்தர்களாகவே சொல்லுகிற விபரங் களிலிருந்து உடல் நிலை அல்லது மனோநிலைகளைப்பற்றிய பூரா விபரங்களும் அறிய முடியாவிட்டால் அதைப்பற்றி மறுபடியும் பொதுவான கேள்விகளினால் அதாவது மலம், மூத்திரம் முதலியன எப்படி இருக்கின்றன, காலை, இரவு நேரங்களில் தூக்கம் எப்படி இருக்கிறது, தாகம், ஞாபக சக்தி முதலியன எப்படி இருக்கின்றன, எந்தவிதமான ஆகா ரங்களிலும், குடிவகைகளிலும் அவருக்கு விருப்பம் வெறுப்பு அவையவைகள் அதனுடைய ஸ்வய ரூசியில் இருக்கின்ற னவா அல்லது ரூசி வேறு படுகிறதா, சரப்பிட்ட பிறகு வயிறு முதலிய பாகங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்பவை போன்றவைகளைக் கேட்டுப் பதிலை வைத்தியர் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நீதிமொழி 89

வியாதியஸ்தர்கள் அவரவர்கள் அனுபவிக்கும் வியாதிக ளின் குறிகளை விபரமாகச் சொல்லுவதிலிருந்தும் வைத

வெள்ளை வெள்ளை = வள்ளை

தியர் கேட்கும் கேள்விகளிலிருந்தும் ஒருவாறு வியாதியின் தன்மையையும் போக்கையும் வைத்தியர் அறிந்து கொள் கிறார்கள்.

(கருத்து) வியாதியுற்றுக் கஷ்டப்படுபவர்களைப்போல் நடிக்கும் சில நோயாளரைத் தவிர பாக்கி நோயாளர்களில் வைத்தியர் முக்கியமாக வியாதியஸ்தர்கள் கூறும் விபரங் களினைல்தான் வியாதியின் தன்மையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வியாதியஸ்தர் கூறி முடித்த பிறகு வைத்தியர் இன் னும் ஏதாவது குறிகளை தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் மறுபடியும் குறிப்பிட்ட கேள்விகளால் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

நீதிமொழி 90

இப்படித் தெரிந்துகொண்ட பிறகு வைத்தியர் தான் கண்களாலும் மனதாலும் பார்த்ததையும் அறிந்ததையும் சேர்த்துக் குறித்து கொண்டவுடன் வியாதியஸ்தர் வியா திக்கு முன் இருந்த நிலையில் இப்போது இருக்கும் குறி களில் எவை நல்ல உடம்பின் நிலைமைக்கு விரோதமாக இருப்பவை என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

நீதிமொழி 91

வியாதியஸ்தர் அவரவர்கள் முன்னால் சாப்பிட்ட மருந் தின்போது தோன்றின குறிகளோ அல்லது எண்ணங்களோ உண்மை வியாதியின் தன்மையை குறிப்பவைகளல்ல என்பதை வைத்தியர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் முக்கியமாக தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்னவென் னால் அந்த மருந்து சாப்பிடுவதற்கு முன்னும் மருந்தை றீறுத்திய பின்னும் இருந்த குறிகளை வியாதியின் உண்மைத் தோற்றங்களும். இவைகளைத்தான் வைத்தியர் கவனிக்க வேண்டும். இவைகளில் நாட்

அய்யரிமென்: பாக்ய.

பட்ட வியாதிகளானால், வரும் வியாதியஸ்தர்கள் வெகு காலமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தும் வைத்தியரிடம் வரும் வரையில் மருந்தும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாரானால் வைத்தியர் கொஞ்ச காலத்திற்கு அதாவது ஒரு நான்கு அல்லது எட்டு நாட்கள் மருந்தில்லா மாத்திரைகளைக் கொடுத்து மறுபடியும் வரும்போது உள்ள குறிகளினிருந்து வியாதியின் உண்மை உருவத்தை அறிய வேண்டும்.

நீதிமொழி 92

ஆனால் வந்த வியாதியஸ்தர்கள் அனுபவிக்கும் வியாதியானது வெகு சீக்கிரம் கெடுதலை செய்யக் கூடியதாயிருந்தாலும் அல்லது கடுமையான நிலைமையிலிருந்தாலும் அதை மருந்து கொடுத்து நிவர்த்திப்பது வைத்தியரின் அவசியமான கடமையாகும். அதற்கு வைத்தியர் மிகவும் அவசர நிலைமையில் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியவைகள் வியாதியஸ்தரின் தற்கால நிலைமை, வியாதிக்கு மன இருந்த நிலைமை நடுவில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த மருந்தின் குணங்கள், வியாதியும் மருந்துகளும் கலந்ததால் இப்பொழுது மாறுபாடுடன் தோன்றும் வியாதியின் தோற்றம் முதலியவைகளை வெகு சீக்கிரம் ஆராய்ந்து பார்த்து தற்போது உள்ள அவசர நிலைமைக்குள்ள மருந்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக்கொடுப்பதனால் வியாதி அதிகமாகிக்கொண்டே போவதைத் தடுக்க ஏதுவாகும்.

நீதிமொழி 93

வியாதியஸ்தர் கூறப்பட்ட வியாதி திடீரென்று தோன்றினதாயிருந்தாலும் அல்லது ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் இடைவிடாமல் தொடர்ந்து போய்க்

கொண்டிருந்தாலும் வியாதியஸ்தர்களையோ அல்லது அவர்களது சிநேகிதர்களையோ தனிமையில் கேட்கும் கேள்விகளினால் எளிதில் தெரிந்துகொண்டுவிடலாம்.

நீதிமொழி 94

நாட்பட்ட வியாதிகளைப்பற்றி விசாரிக்கும்போது வைத்தியர் வியாதியஸ்தரின் தொழில், வசிக்கும் நிலைமை, ஆகாரங்கள், வீட்டில் அவர் இருக்கும் நிலைமை முதலியவைகளை விபரமாகக் கேட்டு கவனிப்பதனால் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்று வியாதியை இடைவிடாமல் தோன்றச் செய்கிறதா என்று அறிந்து கொள்ளலாம்.

நீதிமொழி 95

நாட்பட்ட வியாதிகளை மேலே கூறியபடியிலும் கவனமாகவும், சிறிய விஷயங்களையும் கூட விடாமல் விசாரித்தறிய வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த சிறு அற்பமான விஷயங்களே மிகவும் முக்கியமானவை இவைகளை நாம் வியாதியஸ்தர் அவதிப்படும்கொழுது சாதாரணமாய் கவனிக்க முடியாது; அவர்களும் சொல்லமாட்டார்கள். காரணம் யாதெனில் பல நாள், மாதம், வருஷமாக கஷ்டப்பட்டு உடம்போடு ஒட்டினாற்போல் வரும் சில குறிகளை அவர்கள் சர்வ சாதாரணமாக இயற்கையாகவே கருதிவிடுவார்கள். (இவைகள் தான் நம் வைத்திய முறைக்கு மிகவும் முக்கியமான குறிகள்.) இவைகளைத்தான் நாம் மற்ற விஷயங்களோடு கவனிக்க வேண்டும். வியாதியஸ்தர்களுக்கு வியாதிக்கும் இந்தக் குறிகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தா சம்பந்தத்தை அறியும் சக்தி இருக்க முடியாது.

நீதிமொழி 96

இதையும் தவிர வியாதியஸ்தர்கள் குணாதிசயங்களில் ஒவ்வொருவரும் வேறுபட்டு இருப்பதனால் சிலர் வியாதியைக் கூட்டியோ குறைத்தோ கூறுவார்கள். மிகவும் நலிந்தவர்கள் வியாதியைத் தாங்கமுடியாததினாலோ அல்லது சிக்கிரம் குணமாக வேண்டும் என்பதாலேயோ வியாதியை அதிகப்படுத்தியும் கூறலாம். நாம் (வைத்தியர்) கவனிக்கவேண்டியது வியாதியஸ்தர் சொல்லுவதில் எது எது அவசியமானவை என்பதுதான். இது நாளடைவில் ஒவ்வொரு வைத்தியருக்கும் அனுபவத்தினால் வரும்.

நீதிமொழி 97

இன்னும் சில நோயாளர்களில் வியாதியஸ்தர்கள் நாணம், பயந்த கபாவம், சங்கோசம், சோம்பல் முதலியவைகளினால் குறிகளைக் கூறாமலோ அல்லது கூறுவதை பொதுவாகச் சொல்வதினாலேயோ நமக்கு வியாதியின் உண்மையான தோற்றம் தெரியாமலே போய்விடவும் கூடும்.

நீதிமொழி 98

நாட்பட்ட வியாதிகளில் வியாதியஸ்தரின் சிநேகிதர்களைவிட வியாதியஸ்தர்கள் அவரவர்களின் வாயினாலேயே கூறுவது மிகவும் அவசியமானதால் அவர்களை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவும் வியாதியினுடைய குறிகளை கூறும் போது குறிகளின் விசேஷங்களையும் கவனமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிநேகிதர்கள் குறிகளை வியாதியஸ்தர் அனுபவிப்பதுபோல கூறமுடியாதுதான். பொதுவாக இவைகளைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதற்கு உலக அனுபவம், மனிதர்களுடைய குணாதிசயங்கள் முதலியவைகளில் குதிர்ந்த அனுபவம் மிகவும் அவசியம்.

நீதிமொழி 99

பொதுவாக சமீபத்தில் வந்த வியாதிகளை (Acute Diseases) அறிந்துகொள்வதுதான் சுலபம். ஏனென்றால் இவைகளை வியாதியஸ்தர் மாறுபாடில்லாமல் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதனால் சரியாகவே சொல்லக்கூடும். அவர்களின் சிநேகிதர்களும் சமீபத்தில் நடந்த விஷயங்களாகையினால் மறந்து போகாமல் கூறலாம். இம்மாதிரி நோயாளிகளிலும் வைத்தியர் எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால், வைத்தியர் அதிக சிரமப்படாமலே தோன்றி மறையும் (acute) வியாதிகளில் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும்.

நீதிமொழி 100

அவ்வப்போது ஒவ்வொரு இடங்களில் கொன்னை நோய்கள் பரவி வரலாம் (Epidemic diseases). தவிர சில இடங்களில் சில விசேஷ வியாதிகள் நிரந்தரமாகவே இருந்துவரலாம் (Endemic diseases). இம்மாதிரியான வியாதிகளில் வைத்தியர் கவனிக்கவேண்டியவை பின் வருமாறு:- இதே மாதிரியாக இதற்கு முன் எப்பொழுதாவது தோன்றியிருக்கிறதா, அதன் விபரம், காரணம், அது எப்படி தடுக்கப்பட்டது, பரவாமல் செய்யப்பட்டது, இப்போது தோன்றியதற்கும் அதற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால் வைத்தியம் செய்யும் பொழுது ஒழுங்கான முறையில் வைத்தியம் செய்யவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு நோயாளரையும் அதனதன் குறிகளுக்குத் தகுந்தபடி இது ஒரு புதியது இதற்குமுன் தோன்றியதில்லை என்று நினைத்து வெகு ஜாக்கிரதையாக குறிகளை எடுத்து வைத்தியம் செய்யவேண்டும். இப்படி செய்வதினால் அம்மை முதலிய வியாதிகளைத் தவிர பாக்கி எல்லாம் ஒன்றைப்போல் தோன்றினாலும் ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் மிகுந்த வித்தியாசங்கள் இருப்பதை அறியலாம்.

நீதிமொழி 101

பெருவாரி வியாதிகளில் அவைகளைத் தோன்றினவுடன் வைத்தியருக்கு ஒன்றிரண்டு நோயாளிகளிலிருந்து அவைகளுடைய உண்மையான தோற்றம் தெரியவராது. பலநோயாளிகளை கவனமாகக் கவனித்து ஒருவாறு பொதுக்குறிகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றிற்குத் தகுந்தாற்போலுள்ள ஹோமியோபதி மருந்துகளைக் கண்டுபிடிப்பதே முறையாகும். சில நுண்ணறிவுள்ள வைத்தியர்களுக்கு முதல் ஒன்றிரண்டு நோயாளிகளின் போக்குகளிலிருந்தே சரியான மருந்து இன்னதுதான் என்று தெரிந்துவிடும்.

நீதிமொழி 102

ஒவ்வொரு நோயாளியும் கேட்டுக் கேட்டு எழுதுவதிலிருந்து வியாதியினுடைய (தோன்றின பெருவாரி வியாதி epidemic disease) குணாதிசயங்கள் முழுமையும் தெரியவரும். சாதாரணக் குறிகள் ஒருபக்கம், விசேஷக் குறிகள் ஒருபக்கம் இரண்டும் சேர்ந்து வியாதியினுடைய பொதுவான தோற்றத்தைக்கொண்ட மருந்தை ஊர்ஜிதப்படுத்தவோ அல்லது வேறு ஒரு மருந்தை எடுக்கவோ அனுசூலமாக்க உதவும். பல வியாதியஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்ட பெருவாரி வியாதியிலிருந்து முன் கண்டுபிடித்த மருந்து பொதுக் குறிகளுக்கு ஒத்திருக்கிறதா என்பதை அறியலாம்.

நீதிமொழி 103

இதே போலவே நாட்பட்ட வியாதிகளிலும், அதிலும் முக்கியமாக ஸோரா, அதனுடைய உண்மையான உருவத்தில் ஒன்றேயானாலும் நமக்கு ஒவ்வொரு சமயங்களில் வியாதியஸ்தர் அனுபவிப்பதை பல்வேறு பெயர்கள் இட்டு அழைப்பதால் ஸோரா என்ற நாட்பட்ட அடிப்படையான வியாதி எனில் தெரியவராது. இதற்காகப் பல இதே மாதிரி

ரியான நோயாளிகளை எடுத்து அதற்குத்தகுந்த ஹோமி யோபதி மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்து (Anti psoric ஆண்டி ஸோரிக்) அவைகளை வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு நோயாளியிலும் உள்ள விசேஷ குறிகளிலிருந்து அதற்குத் தகுந்த மருந்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

(குறிப்பு: நம் வைத்தியத்தில் இவ்வளவும் எழுதி மருந்து மிகவும் கவனமாகக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஆனால் மற்ற முறையிலோ குறிகள் பிணியாளர் சொல்லும்போது அதைப்பற்றி குறிப்புக்கூட எழுதிக் கொள்வது கிடையாது. வியாதியஸ்தர்களைப்பார்த்தவுடன் வியாதிக்கு ஒருபொதுப் பெயரைக் கொடுத்துப் பலகலப்பு மருந்தைக்கொடுத்துவிட்டு போய்விட்டு மறுபடியும் அதே நோயாளியை வந்து பார்க்கும் பொழுது அவசரத்தில் ஏதோ நான்கு ஐந்து கேள்விகளைக் கேட்டு பழைய மருந்துச் சீட்டில் சில மாறுபாடுகள் செய்து கொடுத்துவிட்டுப் போய்வருகின்றார்கள். இதுதான் சாஸ்திரிய வைத்தியமாம்! ஜனங்களும் அவர்கள் செய்யும் ஆடம்பரத்தினால் மயங்கி அவர்களிடமே விளக்கின்மேல் விட்டிற் பூச்சி மயங்கி விழுவதுபோல் விழுந்து உடலை நாசம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். சாஸ்திரியமாகப் படித்தவர்கள் மட்டும் இந்த ஆர்கனான் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றி மருந்தைக் கொடுத்து நிஜமாகவே பிணி அகற்றினாரானால் அவர்களுக்கும் பெருமை, ஏழை பிணியாளர்களுக்கும் நன்மை. கடவுள் அவர்கள் கண்களைச் சீக்கிரம் திறப்பாராக! நம்முடன் ஒத்துழைத்தால் நாட்டுக்கும் நன்மை. மக்களுக்கும் நன்மை. அதிகப் பணச்செலவில்லாமல் நம் தாய்நாட்டின் ஒவ்வொரு சிறிய குடிசைக்கும் பிணியகற்றுபவர் கிடைப்பர். கடவுள் கருணை புரிவாராக!

நீதிமொழி 104

முதன் முதலில் ஒரு தடவை கஷ்டப்பட்டு வியாதியை சரிவரக் கவனித்து குறிகளை எடுத்து விட்டோமானால் நம் வேலையினுடைய கஷ்டமான பாகம் முடிந்தது போலவே

யாகும். (Well begun is half done. The correctly chosen remedy not only cures the case but guides one further.) வைத்தியன் ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் மருந்து கொடுத்துக்கொண்டு வரும்போதே குறிகள் மறைந்து போவதைக் கவனித்து பாக்கித் குறிகளுக்கு அவசியமான மருந்தைக் கொடுக்கலாம்.

நீதிமொழி 105

இரண்டாவதாக பிணியகற்றுபவர் அறியவேண்டியது இயற்கை வியாதிகளை நிவர்த்திக்கவேண்டிய ஆயுதங்களின் (மருந்துகளின்) தன்மைகளே. இவைகளின் வியாதி உண்டாக்கும் சக்தி நமக்குத் தெரிந்திருந்தால் அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இயற்கையான ஒரு வியாதியை நிவர்த்திக்கும் பொழுது எந்த மருந்து மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறதோ அதைக் கொடுக்க ஏதுவாகும்.

நீதிமொழி 106

வியாதிகளை சொல்தம் செய்வதற்கு மருந்துகள் வேண்டும். மருந்துகள் ஒவ்வொன்றும் நல்ல திரேகத்தில் என்ன என்ன குறிகளை உண்டாக்கும் என்றும் தெரிந்திருந்தாலன்றி நாம் வியாதிக் குறிகளைக் கண்டவுடன் சரியான மருந்து நம் கவனத்துக்கு வராது.

நீதிமொழி 107

நாம் அப்படி பல மருந்துகளின் குணாதிசயங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வியாதியஸ்தர்களுக்கு தனித்தனியாகக் கொடுத்தாலும் கூட மருந்துகளின் குணாதிசயங்களை அறிய முடியாது. ஏனென்றால் வியாதியின் குறிகளோடு மருந்தின் குறிகளும் சேர்ந்து விடுகின்றன. ஆகையால் ஒவ்வொரு மருந்தின் சக்தியை (குறிகள் உண்டாக்கும் தன்மை) அதை வியாதியில்லாத தேக நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு கொடுத்து அவர்களின் தேக நிலை மாறு

பட்டால் மருந்தின் சக்தியை அறிவதே சரியான முறையாகும்.

நீதிமொழி 108

ஆகையால் மருந்தின் உண்மையான வியாதி உண்டாக்கும் தன்மையைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு (மனம், உடல் முதலியவைகளின் தன்மை மாறுபடுதல்) வியாதியில்லாதவர்களுக்கு கொடுப்பதுதான் சரி. இது இயற்கைக்கும் ஒத்து இருக்கிறது, ஆகையால் பல மருந்துகளை திரேக திடமுள்ளவர்களுக்குச் சிறிய அளவிக் கொடுத்து (6, 12, 30) அவைகளால் உண்டாக்கப்படும் மன, உடல் மாறுதல்களையும், மாறுதல்களினால் நமக்கு நாளடைவிக் தெரிந்து அல்லது கேள்விப்பட்ட எந்த வியாதிகளின் குறிகளுக்கு ஒத்திருக்கிறது, என்று கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் மருந்துகள் வியாதியை குணம் செய்ய வேண்டுமானால் அவைகள் வியாதியைப்போல குறிகளை உண்டாக்கும் தன்மையினால் தான். இதைத்தான் நாம் ஒளவுத நிர்ணயங்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்கிறோம்.

நீதிமொழி 109

மக்களுக்கு நிச்சயமாக வியாதிகளை குணம் செய்வதற்கு இதுதான் சரியானவழி. மருந்துகளை ஹோமியோபதி முறையில் தான் உபயோகப்படுத்தி குணம் செய்ய வேண்டும் என்ற உண்மையில் நான் (ஹானிமென்) (உண்மையைக் கண்டதினால்) நம்பி, விடாமுயற்சியாக இந்த வழியில் நான் தான் முதன் முதலில் இறங்கினேன். இது வரையிலும் இந்த முறையை இவ்வளவு நம்பிக்கையுடனும் விடாமுயற்சியுடனும் எவரும் செய்ததில்லை.

குறிப்பு:- ஹானிமென் காலத்திற்கு முன்பு பல தேசங்களில் ஆங்காங்கே குறிப்பாக இந்த முறையைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறாராகவே தவிர ஹானிமென் தான் இதை கவனித்தவுடன் உண்மை விளங்கி இதை விருடகாலம் ஆராய்ச்சி

செய்து தம் உடம்பிலேயே மருந்துகளை பரீட்சை செய்தும் தன்னை நம்பினவர்கள், உறவினர் முதலியவர்களின் மீது பரீட்சை செய்தும் குறிகளை மிகவும் சிரமப்பட்டுச் சேரிந்து வைத்து அதை தலைமுதல் கால் மனது முடிய ஒழுங்காகக் கொடுத்து இந்த முறைக்கு ஹோமியோ அல்லது ஒற்றுமை முறை என்ற பெயரையும் கொடுத்து ஆறு வருஷம் சிரமப்பட்டு பிறகுதான் வெளியிட்டார். இப்பொழுதும் இக்காலத்திலும் ஹானிமென்ஸ் புருவ் செய்த மருந்துகளின் தெளிவு, விளக்கம் மற்றவர்கள் பிற்காலத்தில் செய்த மருந்துகளில் காணப்படவில்லை. இன்னும் சில பேர்கள் (Austrian Provings, Vienna Provings) இப்பொழுது புருவ் பண்ணினால் வேறுபாடாயிருக்குமோ என்று சந்தேகித்து புருவ் செய்த பிறகு ஹானிமென்ஸ் காலத்தில் அவர் செய்த குறிகளை முழுவதும் ஒத்திருந்ததோடு கூட அவர் எடுத்த சிரத்தை விளக்கம், பின் காலத்தியவர்களுக்கு முடியவில்லை என்று விளங்கிவிட்டது. ஆகையினால்தான் எவ்வளவு வருஷங்கள் ஆனாலும் நம்முறை மாறுபடுவதில்லை. கவலையின்றி உபயோகப்படுத்தலாம்.

நீதிமொழி 110

நீதிமொழி 108-க்கு பிறகு மேலே ஹானிமென்ஸ் கூறுவதாவது நான் எனக்கு முன் உள்ள மிகுந்த திறமைசாலியான அல்லோபதி மருந்து எழுத்தாளர்கள் புஸ்தகங்களில் மருந்துகள் நல்ல உடம்புக்காரர்களுக்கு தவறாகக் கொடுக்கப்பட்டோ அல்லது அவர்களாலேயோ, அல்லது அவர்களின் விரோதிகளால் அதிக (கொறை செய்யக்கூடிய) அளவில் கொடுக்கப்பட்டபோது உண்டான குறிகளை தெளிவாக எழுதிபிடுக்கிறார்கள். நான் அதை மருந்துகளை குறைந்த அளவில் என் உடம்பிலும், நல்ல உடம்புக்காரர்கள் உடம்பிலும் பரீக்ஷார்த்தமாக கொடுத்தபோது நான் அனுபவித்த குறிகளையே ஒத்திருக்கும் உண்மையைக் கண்டேன். ஆனால் நான் பரீக்ஷார்த்தமாக கொடுப்பது குறிகளை உண்டாக்குமே தவிர மரணத்தை உண்டாக்காது.

குறிகளும் தானாகவே காலக்கிரமத்தில் மறைந்துவிடும். இந்த எழுத்தாளர்கள் மருந்துகளின் கொடு சக்திகளை விவரித்து எழுதினதால் அவர்கள் அடைந்த பயன் இது தான். (1) பிறர்களை உபயோகப்படுத்தாமல் தடுப்பதற்கு (ஆனால் ஒருவருக்காவது அதிகமாய் மருந்து கொடுத்தால் கெடுதல்; ஆகையால் குறைவாகக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லத் தோன்றவில்லை.) (2) தன்னுடைய அபாரசக்தியை காண்பிப்பதற்கு (ஏனென்றால் இவர்கள் மருந்துகளை கண்ணை முடிக்கொண்டு அதிக அளவில் கொடுப்பதை நினைத்தினவுடன் உடம்பு தானாகவே சளைக்கியமாணதை) இவர்களே தானே ஏதோ செத்துவிட்டதாக பித்தறினார்கள்.) (3) அப்படி ஏதாவது விபாசியஸ்தர்கள் இறந்து விட்டார்களானால் தான் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு மருந்துகளின் கெடுதலான சக்திகளை விளம்பரப்படுத்தி இவர்கள் கொடுத்த அதிக அளவுதான் காரணம் என்று தோன்றாமல் மறைப்பதற்கு ஏதுவாயிருந்தன. ஒருவருக்காவது உண்மை புலப்படவில்லை உண்டான குறிகள் மருந்துகளின் தன்மை என்று அறியாமல் தவறான வழியில் அந்த மருந்துகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு பல மருந்துகளுடன் கலந்து அதை அலசிப்பார்த்தவர்களே தவிர சரியான வழியில் அவர்கள் புத்தி செல்லவேயில்லை. அவர்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு விபாசிகளையும், விஷமுண்டவர்களையும் விவரித்து எழுதினார்களோ, அவைகளே ஹோமியோபதி முறை தோன்றுவதற்கு சாதனமாயிற்று.

நீதிமொழி 111

என்னுடைய (ஹானிமென்) மருந்துகளின் உண்மையான குணப் பரிசோதனைகள் யாதொரு (விபாசிகளைக் குணம் செய்யும்) உத்தேசத்தைக் கொண்டும் பகுத்தறியப் பட்டனவேயாயினும் அவைகள் பிரபல எழுத்தாளர்கள் (அக்லோபதி வைத்தியர்கள்) கூறிய குறிகளை ஒத்திருப்பதால் நாம் அறியவேண்டியது:- (1) மருந்துகளை

உடலின் கண்ணூறிகளை உண்டாக்குவது ஒருநீட்டமான வழியால் தான். (2) அது இயற்கையின் முறைப்படியே, (3) அவைகள், (ஒவ்வொரு மருந்தும்) தனக்கென்று உள்ள பொதுக்குறிகளுடன் தன்னுடைய விசேஷக் குறிகளையும் தோற்றுவிக்கிறது ஒரு இரண்டு மருந்துகளுக்கு அநேக பொதுக் குறிகள் ஒத்திருந்தும் கூட ஆழ்ந்து பார்ப்போமானால் அதனதன் விசேஷக் குறிகள் (Peculiar Characteristic) காணப்படுகின்றது. இதை அறிவது தான் நம் ஹோமியோபதி வைத்தியர்களின் கடமை. முக்கியமும் கூட. இதே சிறப்பான தன்மைதான் மற்ற போலி வைத்தியங்களை புறங்காட்டும்படி செய்கின்றது. இந்த உண்மையை அறிந்து ஒவ்வொரு சாதி மருந்துகளிலும் பல குறிகள் ஒன்றேபோல் தோன்றினாலும் கடைசியில் அதனதன் விசேஷக்குறிகளினால் மறுபடியும் பிரிந்து விடுகின்றன. [கடவுள் சிருஷ்டியில் இரண்டு முகம் ஒன்றே போலல்ல (No two faces are alike)]

நீதிமொழி 112

அக்ஷோபதி எழுத்தாளர்கள் எழுதியிருக்கும் மருந்துகளின் கொடுத்தன்மைகளினால் நாம் கீழ்க்கண்டவற்றை நிதர்சனமாக அறியலாம். (1) அபாயமான குறிகள் ஜாக் தியாக சாப்பிட்டு கடைசி நிலைமையிலேதான் அதனதன் கொடூரக் குறிகளைக் காண்பித்து கொலை செய்கின்றன. (2) மற்றொரு விசேஷம்: குறிகள் ஆரம்பிக்கும் போதும் முடியும்போதும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையாக இருத்தல். (3) அதாவது முதல் தோன்றும் குறிகள் நீதிமொழி (63) மருந்தினுடைய முதல் தோற்றம் (Primary Action) இரண்டாவதாக கடைசியில் தோன்றுவது, உயிர், உடல் இரண்டும் சேர்ந்து உள்ளே வந்த விபாதியை வெளியே வீரட்டி அடிக்கும்போது உடலில் உண்டாகும் குறிகள் நீதிமொழி 62) (Vital force's fighting - (Secondary Action) (4) ஆனால் நாம் நம் முறைப்படி சிறிய அளவில் மருந்து

கொடுத்த வியாதியை குணப்படுத்தும்போதும் இந்தப் போராட்டம் (Secondary Action) மிகவும் குறைவாகத் தேர்ள்றியோ அல்லதுசிறிய அளவினால் (மருந்து குறைத்தவினால்) தோன்றாமலோ வியாதிகள் படிப்படியாக நீங்கும் தன்மையை நாம் அறியலாம். (5) நாம் கொடுக்கும் மருந்து உடல் நலத்துக்கு வேண்டிய சிறிய அளவுதான். அதனால் தான் உடலும் (Vital Force) வெகு சீக்கிரம் அதிக சிரமமில்லாமல் தன்னை சீர்படுத்திக்கொள்கின்றது. நீதிமொழி 67.)

நீதிமொழி 113

இதற்கு விதிவிலக்கு மயக்கம் தரும் மருந்துகளின் குறிகள்தான். எப்படியென்றால் இவைகள் தன்னுடைய அழுக்கும் சக்தியினால் முதலில் (Primary action) மனம், உணர்ச்சி, புத்தி, குணம் இவைகளை அழுக்கி விடுவதனால், இவைகள் இரண்டாவது (Secondary action) தோற்றத்தில் அதிக உணர்ச்சி, வேகம் முதலிய தன்மைகளை காண்பிக்கின்றன.

நீதிமொழி 114

இந்த மேற்கூறிய மருந்துகளைத் தவிர பாக்கி எல்லா மருந்துகளும் நாம் சிறிய அளவில் கொடுக்கும் போது நல்ல உடலின் கண் குறிகளை, சிறிது காலத்திற்கோ அல்லது அதனதன் விசேஷத் தன்மைவினால் நீண்ட காலத்திற்கோ தோற்றுவிக்கின்றன.

நீதிமொழி 115

இன்னும் சில மருந்துகளில் பரிசோதனையில் முதலிலேயே (In primary action only) இரண்டு விதமான முரண்பாடான குறிகள் தோன்றுகிறது. இது உடலின் இரண்டாவது எதிர்ப்பு அல்ல (Not secondary action) ஆனால் சில மருந்துகளின் இரட்டிப்பான மாறுதல் தன்மை (Alternating action.)

நீதிமொழி 116

அநேகர்களுக்கு மருந்து கொடுத்தவுடன் சில குறிகள் வெகு சீக்கிரமாகவும் மற்றும் சிலருக்கு வெகு தாமதமாகவும், மற்றும் சில ஆரோக்கிய தேகமுடையவர்களுக்கு குறிகள் மிக அபூர்வமாகவும் தோன்றுகின்றன.

நீதிமொழி 117

116-ம் நீதிமொழியில் கூறியவாறு சில உடல்வாசு உள்ளவர்கள் சிற்சில பதார்த்தங்களினால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். ஆனால் இதே பதார்த்தங்கள் மற்ற அனேகர்களுக்கு ஒருவிதத் தொந்திரவும் உண்டாக்காது. இந்த பாதிக்கும் தன்மை ஒரு சிலரைத்தான் பாதிக்கும். சில பதார்த்தங்கள் தான் சிலபேரைப் பாதிக்கும். விளக்கிக் கூறுவோமானால் சிலருடைய தேகவாசுக்கு உள் ஆழ்ந்திருக்கும் மியாஸம் முதலிய அடிப்படை காரணங்களினால் சில பதார்த்தங்கள் ஒத்துக்கொள்ளாமலிருத்தல்தான். (உதாரணம்) சிலருக்கு ரோஜாப் பூவின் வாசனை மயக்கத்தை உண்டாக்கும். சில செடிகளின் இலையைத் தொடுவதினால் அல்லது அதன் வாசனையை நுகருவதால் சிலர் பாதிக்கப்படுவது நாம் கண்டிருக்கலாம்; கேட்டிருக்கலாம். இந்த உண்மையினால் விசேஷ பாதிக்கும் தன்மையை உள்ள பதார்த்தங்களை மருந்துகளாக நாம் ஹோமியோபதி முறைப்படி செய்து இதே மாதிரியாக (Similar) பாதிக்கப்பட்ட பேர்களுக்கு உபயோகிக்க முடிகிறது.

நீதிமொழி 118

ஆகையால் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால் ஒவ்வொரு மருந்தும் மனித உடம்பில் சில விசேஷ குறிகளை உண்டாக்குகிறது, இதே மாதிரியான விசேஷக் குறிகள் வேறு எந்த மருந்தினாலும் உண்டாக்கப்பட முடியாது.

நீதிமொழி 119

ஒவ்வொரு செடிகொடிகளும் அதனுடைய அமைப்பு, வளநூதல், அதன் ருசி, அதன் மணம் முதலியன மற்ற செடிகளிலிருந்து மாறுபட்டு இருப்பதனாலேதான் அவைகளை மனித உடம்பினேயும் ஒருசில குறிகளைத் தான் உண்டாக்கிறது. இதேதான், அதனதற்கு ஏற்ற குறிகள் தோன்றின வியாதியஸ்தரை குணம் செய்வதற்கு அனுகூலமாகிறது. இதனால்தான் ஒரு மருந்து பகாடுக்க வேண்டிய இடத்தில் இன்னொரு மருந்து கொடுத்தால் குணமாகிவிடவில்லை. மருந்துகள் Similar ஆக மட்டும் இருந்தால் போதாது. Similimum ஆகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த அனுகூல முறை தான் ஒரு நோயாளியின் அனேக மருந்துகளிலிருந்து விசேஷக் குறிகளினால் ஒரு தனிப்பட்ட மருந்தை எடுக்கும் சக்தியையளிக்கிறது.

*
1 (ரு)

நீதிமொழி 120

ஆகையால் மருந்துகளின் சக்தியினால்தான் மனிதனுடைய சரவும், வாழ்வும், உடல்நலமும், உடலின் கெடுதலும் அமைந்திருக்கின்றன. ஆகையால் மருந்துகளை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக அதனதன் பருவங்களில் முறைப்படி சேகரித்து சரியாகப் பக்குவம் செய்து மிகவும் ஜாக்கிரதையும் அனுபவமும் உள்ளவர்களால் சரியான ஓளஷத நிர்ணயம் செய்து அதனதன் குறிகளை சேகரித்து அதைப் பிறகு உபயோகப்படுத்தி நிச்சயம் செய்து கொண்டு பிறகு பலருக்கு உபயோகப்படுத்தும்படியாக வெளியிடுவதால்தான் நம் மூறையினால் அநேக வியாதியஸ்தர்கள் குணமடைந்து நமது முறைக்கு உயிரையே தியாகம் செய்திருக்கின்றனர். (உதாரணம்) போனிட் ஹாசன் என்னும் புண்ணிய புருஷர் அவருடைய காச நோய் மற்ற முறையால்

*
|

கைவிடப்பட்டு நம் முறையால் சொஸ்தப்பட்டவுடன் அவர் ஆற்றிய தொண்டு புல்தக மூலமாகவும் விசேஷமாக அவருடைய பாக்கட்ரெப்பரட்டரி என்னும் அமிர்தமயமான புஸ்தகத்தாலும் அழியாப் புகழ் பெற்றார்.

நீதிமொழி 121

மருந்துகளில் சில கொடுமானதகேவும், வேகமுள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. இவைகள் மிகுந்த பலமுள்ளவர்களையும் சிறிய அளவில் கொடுத்தால்கூட மாறுதலை உண்டாக்கி விடுகின்றன. ஆகையால் குறைந்த சக்தியால் அதிகமாகக் கொடுத்து மிகுந்த சாதாரணமான ஆரோக்கியமுள்ளவர்களிடத்திலிருந்தும் குறிகள் உண்டாகும்படி கொடுக்கவேண்டும். நிர்ணயம் செய்கின்றவர்கள் வீயரஜியில்லாதவர்களாயும், சுறுசுறுப்பும், புத்திசாலித்தனமாக இருப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இவர்கள்தான் உலகத்துக்கே வழிகாட்டிகள்.

நீதிமொழி 122

இந்த பரீட்சைகளில் நாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரிந்த (எடுத்த இடம் அதன் விசேஷ குணங்கள் அதன் முழுவிபரம்) மூலிகைகள்தான் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். இப்படிச் சரியான கற்களாக பொறுக்கிக் கட்டினால்தான் நம் ஹோமியோபதி வீடு அழுத்தமாக இருக்கும்.

நீதிமொழி 123

ஒவ்வொரு மருந்தையும் மிகவும் சாதாரண முறையால் கைப்பிள்ளாமல் எடுக்கவேண்டும். மருந்துச் செடி

களாயின், அவற்றின் ஸாரத்தை. (Juice) எடுத்துச் சிறிது சாராயத்துடன் (Alcohol) கலந்து வைக்க வேண்டும். (சாராயத்துடன் கலந்து வைத்தால் அதனுடைய சக்தி கெடாது.) பிறதேசத்திலுள்ள தாவர வர்க்க மருந்துகளை பவுடர் மூலமாகவாவது அல்லது எடுத்த உடனேயே சாராயத்துடன் கலந்து பிறகு தண்ணீரோடும் கலக்கலாம். உப்புப் பதார்த்தங்கள் முதலியனவற்றை எடுப்பதற்கு முன் தண்ணீரில் கலந்து எடுக்கவேண்டும். செடிகள் நமக்கு காய்ந்த நிலைமையில் கிடைத்தால் (காய்ந்த நிலைமையில் எந்த வஸ்துவுக்கும் சக்தி குறைவுதான்) அவைகளைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி அவைகளுடன் கொதிக்கும் வெந்நீரைச் சேர்த்து அதனுடைய மருந்து சக்தியை எடுக்கவேண்டும். சாப்பிடுவதும் சிறிது உஷ்ணத்தோடு இருக்கும் போதே தான் பயனளிக்கும். தாவர வர்க்கங்கள் அதனுடைய சாரத்துடன் சாராயம் சேர்க்கப்படாவிட்டால் அது செத்து விணாகப்போய் தன்னுடைய மருந்தின் தன்மையை இழந்து விடுகிறது.

நீதிமொழி 124

பரிட்சார்த்தமாக எந்த மருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் பொழுதும் அவை தனிப்பட்டு வேறு எதுவுடனும் கலக்கப்படாமலும் இருக்கவேண்டும். ஒருநாளில் இரண்டு விதமான மருந்து சாப்பிடக்கூடாது. ஒவ்வொரு மருந்தும் அதனதன் முழுக் குணங்கள் இருந்து மறைந்து போகுமளவும் மற்றொரு மருந்து சாப்பிடக்கூடாது.

நீதிமொழி 125

மருந்து சாப்பிடும்பொழுது (Proving) ஆகாரத்தை சரி வரக்கட்டுப்படுத்த வேண்டும். சலபமாகஜீரணமாகக்கூடிய தம் மருந்துக் குணங்கள் இல்லாததுமாக இருக்கவேண்டும்.

சில கிழங்கு கீரை வகைகள் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக பக்குவம் செய்தாலும் மருந்தைக் கொடுக்கும் சக்தி உடையனவாக இருக்கின்றன. இவைகளை அறவே விலக்க வேண்டும். குடிக்கும் பாணங்களும் உடம்பில் மயக்கம் முதலியவைகளை ஏற்படுத்தாதவையாக இருக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 126

ப்ருவிங் செய்பவர் எந்தவிதமான மிகுந்த சிரமமான வேலையையும் செய்யக்கூடாது மனதுக்கும் தேகத்திற்கும் அதிர்ச்சிதரக்கூடிய செய்கைகளைச் செய்யக்கூடாது. உடம்பும் ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கவேண்டும். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமாக தன் உடம்பில் மனதில் தோன்றுவதை விபரமாகச் சொல்லக்கூடிய புத்திசாலித்தனம் உடையவராக இருக்கவேண்டும். இவர்தான் உலகத்துக்கே வழிகாட்டியாக இருப்பதால் எவ்வளவு புத்தி கூர்மையாயிருக்கிறாரீர்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது.

நீதிமொழி 127

ப்ருவ் செய்பவர்கள் ஆண், பெண் இருபாலரும் தனித்தனியே ப்ருவ் செய்தல் நலம். இதனால் அவரவர்கள் ஜனனேந்திரியங்களில் பாதிக்கப்படுதலையும் உணர்ச்சிகளையும் அறியலாம்.

நீதிமொழி 128

ப்ருவ் செய்பவர்கள் மருந்தை வீரியப்படுத்தாமல் எடுத்துக் கொண்டால் சரியான பலன் கிடைப்பதில்லை; ஏனெனில், அதனுள் மறைந்து கிடக்கும் சக்தி அதிக வீரியத்தினால் தான் காண்பிக்கப்படுகிறது. வீரியம் உயர உயர அதனுள் மறைந்து கிடக்கும் சக்தி வெளித் தோன்றுகிறது. மிகுந்த

பலமில்லாத சாதாரண மருந்தையும் முப்பது வீரியத்தில் தினந்தோறும் நனைக்கப்பட்ட நான்கு மாத்திரைகள் காலி வயிற்றில் பல நாள் சாப்பிடப்பட வேண்டும்.

நீதிமொழி 129

அப்படி 128-வது நீதிமொழியில் சொல்லியபடி எடுத்துக் கொண்ட மருந்து மிகவும் குறைந்த அளவில் இருந்து அதனால் குறிகள் தெளிவாகத் தெரியாவிட்டால் (அதாவது உடம்பின் குறிகள் தெளிவாகும்படி பாதிக்கப்படுதல்) சாப்பிடும் மருந்தைக் கொஞ்சம் அதிகப் படுத்தி பிரதி தினம் சாப்பிடவேண்டும். ஏனென்றால் எல்லோரும் ஒரே விதமான மருந்தால் ஒரே விதமாகப் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் சில மருந்துகள் பலவீனமான மனிதர்களை பாதிக்காமலும் பலமுள்ளவர்களை பாதித்தும் பலவிதமான மாறுதல்களையும் எதிர்பாராதபடி காண்பிக்கிறது. நாம் இதனால் ஒரே சீராக ஒரு வீரியத்திலிருந்து ஆரம்பித்து சிறிது சிறிதாக அதிகப் படுத்திக்கொண்டு போவது உசிதமான நிலை. இதனால் விசேஷக்குறிகள், சில ப்ருவர்களினுடைய தன்மையினால் (Susceptability) தோன்றலாம்.

நீதிமொழி 130

அல்லது முதலிலேயே கொடுத்த அதிக மருந்து சக்தியுள்ளதாக இருந்து குறிகள் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டால் ப்ருவிங் நடத்துகிறவர் அவ்வப்போது தோன்றும் குறிகள், விசேஷக் குறிகள், மாறுபட்டுத் தோன்றும் குறிகள் முதலிய வற்றைக் குறித்துக் கொள்ளலாம். இதுவும் உயர்ந்த வழியே. சில மருந்துகள் ஒரு சக்தியாலேயே தன்னுடைய பூரண குணாதிசயங்களையும் காண்பித்துவிடுகின்றன. இதற்கு ப்ருவிங் செய்கிற வரும் மிகுந்த புத்திசாலியாயும் அவனிப்புள்ளவராகவும் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு

மருந்தின் வேலை செய்யக்கூடிய கால அளவு அநேக தடவை செய்த ப்ருவிங்களினால் தான் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

நீதிமொழி 131

மேலும் வீபரமாகப் புரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஒரே மனிதருக்கு அநேக நாட்கள் மருந்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்துக் கொண்டே போனால் நாம் மருந்தினுடைய பொதுவான சக்திகளைத் தான் அறிந்து கொண்டே போகலாம். ஆனால் எந்தக் குறிகளுக்குப்பிறகு ஏற்படுகின்றன, எதனால் ஏற்படுகிறது என்பது தெரியவராது. முதலில் கொடுத்த மருந்தின் சக்திக்கு இரண்டாவதாக அல்லது மூன்றாவதாக கொடுக்கும் அதே மருந்து சில குறிகளை சமனமடையச் செய்யலாம். அல்லது எதிரிடையான குறிகளை உண்டாக்கலாம். இவ்விதமான மாறுபாடான விசேஷக் குறிகளை தனிப்படுத்தி (பிராக்கட் போட்டி) வைத்துக் கி காண்டு பிறகு செய்யும் ப்ருவிங்களிலிருந்து அது மருந்தினுடைய இரண்டாவது தன்மையா (தேகத்தினுடைய எதிர்ப்புக்குறிகளா) அல்லது மருந்தினுடைய கார்புபடும் தன்மையா என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நீதிமொழி 132

ஆனால் ப்ருவிங் செய்யும்போது மருந்தினுடைய குணத்தை மட்டும் அறிய உபயோகப்படுத்தப்பட்டால் அநேக நாட்களுக்குச் சிறிது சிறிதாக அதிசமாக கொடுத்துக் கொண்டே போய்த் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது மாதிரியாகப் ப்ருவிங் செய்தால் மிகுந்த சாதாரணமான மருந்தினுடைய குணாதிசயங்களும் தெரியும். ஆனால் மிகுந்த புத்திநுட்பமுள்ளவர்களாய் ப்ருவிங் செய்பவர்கள் கிடைத்தால் விசேஷ குணங்கள் தெரியும்.

நீதிமொழி 133

ஒரு மருந்து ப்ருவிங் செய்யும்பொழுது ஒரு விசேஷமான குறி தோன்றியவுடனே அதனுடைய விசேஷங்களை அறிவதற்கு பலவித வேறுபாடுகளை (உட்காருதல், எழுந்திருத்தல், அசைதல், படுத்தல் முதலியவைகளினால் மாறுபடுகிறதா, எவ்வளவு காலம் மாறுபாடுகள் இருக்கிறது) கவனித்து அறியவேண்டும். இன்னும் பலவிதமான முறைகள், சாப்பிடுதல், பலவித ஆகாரங்கள், காய் வகைகள், பேசுதல், இருமல், பகலில், இரவில், வெளியில், உள்ளில், காற்றில் முதலிய பலவிதமான வேறுபாட்டினால் ஒரு குறியின் விசேஷத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

நீதிமொழி 134

உலகில் மருந்துகள் நல்ல உடம்பின் கண் அதனதன் தன்மைக்கு (இயற்கைக்கு) தகுந்தபடி மாறுதல்களை உண்டாக்குகிறது. ஆனாலும் ஒவ்வொரு மருந்தும் ஒரே சமயத்தில் ஒரே மனிதனிடத்தில் (ப்ருவரிடத்தில்) தன்னுடைய விசேஷக் குறிகள் முழுவதையும் தோற்றுவிப்பதில்லை. சில விசேஷக் குறிகள் நான்காவது எட்டாவது அல்லது பத்தாவது ப்ருவரிடத்திலும் உண்டாகலாம். இப்படித் தோன்றும் விசேஷக் குறிகள் முன்பும் தோன்றியிருக்கலாம் அல்லது தோன்றும் நேரத்திலும் மாறுபடலாம்.

நீதிமொழி 135

ஒவ்வொரு மருந்தினுடைய முழு விசேஷக் குறிகளையும் காண வேண்டுமென்றால். அநேக தடவைகளில் அநேக ப்ருவர்களிடத்திலிருந்து தோன்றிய குறிகளை அலசி ஆராய்ந்து பாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். பல தடவைகளிலும் ஒரே மாதிரியான குறிகளை ஒரு மருந்து

வெளிப்படுத்துமானால் நாம் அந்த மருந்தின் குறிகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நீதிமொழி 136

இயற்கையின் தன்மைப்படி ஒவ்வொரு மருந்தும் 117-வது ஸ்லோகத்தில் சொல்லியபடி அதனுடைய தன்மையினால் ஒருவன் உடம்பு நிலை மாறியிருக்கும்பொழுது அதே மாதிரி குறிகளைத் தோற்றினால் இந்த மருந்தானதும் ஹோமியோபதி முறையின்படி ஒரே மாதிரியாயிருப்பதால் வியாதியை (குறிகளை) நீக்கிவிடுகிறது.

நீதிமொழி 137

ப்ரூவ் செய்வதிலேயும் ப்ரூவ் செய்கிறவர் உண்மையை விரும்புகிறவரும், சாந்தமானவரும், வாழ்க்கையில் நிலை தவறாமல் ஒழுங்காக இருப்பவராயுமிருந்தால், மருந்தினுடைய முதல் குணங்கள் (இதுதான் அவசியம் Primary effects இரண்டாவது குணங்கள் அல்லது (Vital force) என்கிற உடலின் எதிர்ப்பு சக்தியினால் தோன்றிய குறிகள் கலக்காமலும் இருக்கும். ஆனால் அதிகப்படியான அளவில் மருந்து கொடுக்கப்பட்டால் வெகு சீக்கிரமாகவும் இரண்டாவது குறிகளோடு கலந்தும் குறிகளை உண்டாக்கிவிடும். இது செய்யப்படுவதினால் உண்டாகும் அபாயங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு நிதானமாகவும் முதல் குறிகளோடு இரண்டாவது குறிகள் கலக்காமல் இருக்கும்படி பாரித்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 138

127-வது ஸ்லோகத்தில் கூறியபடி ப்ரூவ் செய்கிறவர்கள் உடம்பில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் மருந்தினால் ஏற்படுவதற்கு சில குறிகள் ப்ரூவருக்கு முதலிலேயும் சில

சமயம் இருந்திருக்கலாம். இது மருந்து ப்ரூவ் செய்யும் போதும் உண்டானால் அது அவர்களின் உடம்பின் தன்மையினால்தான் என்று அறியவேண்டும்.

நீதிமொழி 139

வைத்தியரல்லாத மற்றவர் மருந்துகளை ப்ரூவ் செய்யும் போது அவரவர் தெளிவாக மருந்து சாப்பிடும்பொழுது உண்டான, தோன்றிய குறிகள், உணர்ச்சிகள், அவைகள் தோன்றிய நேரம், மருந்து சாப்பிட்டதிலிருந்து எவ்வளவு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு என்ற விவரங்களைக் குறித்து வைக்கவேண்டும். வைத்தியர் ஒவ்வொரு நாளும் ப்ரூவ், செய்கிறவர் தோன்றிய குறிகளை மறப்பதற்கு முன் எழுதி வைத்ததை தினமும் படித்து தோன்றிய எண்ணங்களை எழுதினதைப் பார்த்து மாற்றவேண்டிய அவசியமிருந்தால் அதை மாற்றி எழுதிக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செய்வதில் ஒவ்வொரு குறியும் சரியாக ஆராயப்படும்.

நீதிமொழி 140

அப்படி புரூவ் செய்கிறவர்எழுதப் படிக்கத் தெரியாத வராயிருந்தால் வைத்தியர் (புரூவ் நடத்துகிறவர்) கேட்டு தினமும் எழுதிக் கொள்ள வேண்டும். புரூவ் செய்பவர் சொல்லும் வார்த்தைகளிலேயும் எழுதுவதில் மாறிவிடாத படியும் இருக்கவேண்டும். 84 முதல் 99-வது நீதிமொழிகளில் கூறியபடி விசாதியினுடைய போக்கை அறிவதற்கு சாதனமான இக்குறிகளை மிகவும் கவனமாகக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நீதிமொழி 141

மிகவும் உயர்வான புருவிநீ முறை என்னவென்றால் வைத்தியர் தானே மருந்தைச்சாப்பிட்டு உடலின் மாறுபாடு

களைத் தெளிவாக எழுதிக்கொள்வதேயாகும். சாதாரண ப்ருவர்களைவிட இவர்கள் நிச்சயமாகவும், தோன்றும் குறிகளின் தன்மைகளையும், அவைகளின் காலங்களையும் சரியான வார்த்தைகளால் குறித்துக்கொள்ள முடியும்.

நீதிமொழி 142

ப்ருவ செய்யும்பொழுது (வைத்தியர் புருவ் செய்தால்) மருந்தினுடைய குறிகள் எவை, பழைய வியாதியின் குறிகள் எவை ஏனென்றால் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஏதாவது உபாதைகள் இருக்கலாம் என்று பிரித்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது சாதாரணமாக எல்லோராலும் முடியாது வைத்தியர் செய்வதினால் அவருக்குப் பல அதிசயமான உண்மைகள் தெரியவரும். இந்த ஆச்சரியமான அனுபவமே இன்னும் பல மருந்துகளை புருவ் செய்வதற்கு தூண்டு கோலாகும். இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் புருவ் செய்வதிலிருந்து புருவ் செய்பவர் உடல் வலிவு அடையுமே தவிர கெடுதல் ஆவதே இல்லை.

(கருத்து) வியாதியின்போது தோன்றும் குறிகள், வெகு காலம் முன் தோன்றியோ, அல்லது புதிதாகத் தோன்றியோ காணப்பட்டால். அவைகளே புருவ் செய்யும் மருந்தின் குறிகளாகும்.

நீதிமொழி 143

நாம் சாதாரண மருந்துகளை திட திரேகத்திலுள்ளவர்களிடத்தில் புருவ் செய்யவேண்டும். அப்படி புருவ் செய்யும் போது உண்டான செயற்கை வியாதிகளின் (Artificial Disease) குணாதிசயங்களையும், தன்மைகளையும் (Modalities etc) விபரமாக எழுதிக்கொள்ள வேண்டும். இதுமாதிரியாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கவனமாக சேர்க்கப்பட்டவைகள் தான் நாம் நம் உயர் ஹோமியோபதியின்

முறைப்படி நாம் அடையவேண்டிய மெட்ரியா மெடிக்கா வாகும். ஹானிமென் காலத்திலேயே சில மருந்துகள் வெகுதூரத்திலிருந்து பணத்துக்காக ப்ருவிங் செய்கிறவர்களிடத்தில் குறிகளை சேர்த்து பார்வையிட்டதில் அது அவர் மனதுக்கு சமாதானமாயில்லை என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகையால் புரூவ் செய்கிறவர் தானாகவே இஷ்டப் பட்டு வரவேண்டும். (Voluntary Prover). அதற்கு ஹோமி யோபதியின் அருமை தெரிந்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். மற்றும் புரூவிங் நடத்துகிறவர்களும் மிஷும் படித்தவரும் அனுபவ முதிர்ச்சியடைந்தவராயும் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இவைகள் தான் நமக்கு நம் வைத்தியத்திற்கு ஆதாரம். நமக்கு ஒரு குறிபுதிதாக தோன்றுகிறபோது இந்த புஸ்தகத்தை புரட்டிப்பார்த்து இதுமாதிரியான குறிகள் எந்த புரூவரிடத்திலாவது தோன்றியிருக்கிறதா, எந்த எந்த வேளையில் என்ற விபரங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது தான் உண்மையான புரூவிங்கின் அருமை தெரியும். இந்த ஆதாரத்தை சாதமைமாகக் கொண்டதான் நாம் வியாதிகளை முறியடித்து நிச்சயமாக குணம் செய்ய முடியும்.

நீதிமொழி 144

மேலும் மெட்டிரியா மெடிக்காவின் புரூவிங் வார்த்தைகள் புரூவ் செய்பவரிட சாதாரண வார்த்தைகளாகவே இருக்க வேண்டும். சந்தேகமான வார்த்தைகளோ 'தோன்றினது போல' கூறிய குறிகளோ ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

நீதிமொழி 145

இந்த விதமான மெட்டிரியா மெடிக்காவின் ஆதாரத்தினால் தான் இயற்கையில் தோன்றும் அநேகவிதமான வியாதிகளுக்கு ஏற்ற மருந்துகளை தேர்ந்தெடுக்க ஏதுவாகிறது, ஆனாலும் சில வியாதிகளுக்குச் சரியான (Most

appropriate) மருந்து இது வரையிலும் புரூவ் செய்யப் பட்ட மருந்துகளில் இல்லாமலும் இருக்கலாம், ஆனாலும் இந்த வியாதிகளும் கூட நாம் சாதாரணமாகக் கூடியமட்டும் ஒத்து இருக்கிற மருந்துகளினால் நிச்சயமாகவும் ஒருவித இடைஞ்சலில்லாமலும் குணம் செய்துவிடும். (ஆனால் அல்லோபதியிலோ அந்த முறையில் உள்ள கலக்கப்பட்ட பல மருந்துகள் நாட்பட்ட வியாதிகளை சொஸ்தம் பண்ணவே முடியாது. ஏன்? வியாதிமுற்றிக்கொண்டே போவதைக்கூடதடுக்க முடியாது).

நீதிமொழி 146

மூன்றாவதாக உண்மையான வைத்தியத்தின் புரூவ் செய்யப்பட்ட மருந்துகளை ஒரு ஜெட்ஜ் (Judge) பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வருவதுபோல் தீர்ச்சமாக ஆராய்ந்து அறிந்து பிறகுதான் கொடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 147

இன்னும் விசேஷமாக கூறுமிடத்து வியாதியஸ்தர்களின் குறிகளின் ஆராய்ச்சியை (Totality of Symptoms) எந்த மருந்தின் புரூவிங் ஆராய்ச்சிக்கு ஒத்திருக்கிறது என்று ஆராயவேண்டும். இது நான் இந்த தனிப்பட்ட (Particular case in hand) நோயாளிக்கு தகுந்த மருந்தாகும். ஆகவே அதுவே இதற்கேற்ற மருந்து (Specific remedy) என்று அறிந்து கூறலாம்.

நீதிமொழி 148

இப்படிப் பொறுக்கப்பட்ட - மருந்து எந்த வியாதியை நிவர்த்திக்க வேண்டுமோ அந்த வியாதியின் குறிகளைப் போல குறிகளை உண்டாக்கும் நன்மையையும், சக்தியையும் உடைத்ததாயிருக்கிறது. ஆகையினால் மருந்து கொடுத்தவுடன் ஒரு செயற்கை வியாதி உண்டாகிறது. மருந்து

தன்னுடைய ஆழ்ந்து வேலை செய்யும் சக்தியினால் தகுந்த வீரியத்தில் கொடுக்கப்பட்டவுடனே இயற்கை வியாதி உடம்பின்கண் எந்த எந்த உறுப்புக்களில் வியாபித்து இருந்ததோ அதே இடங்களில் மருந்தின் தன்மையும் வியாபிக்கின்றது. இப்படி வியாபிப்பது இயற்கை வியாதியைவிட அதிக சக்தியை உடையதாகையால் இயற்கை வியாதி செயற்கை வியாதியின் விசேஷ ஒற்றுமையான குணப்பாட்டால் அகன்று விடுகின்றது. (ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சமமான வியாதி இருக்க முடியாது) இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட மருந்து மிகுந்த சக்தியை உடையதாயிருந்தும் மிகவும் சிறிய அளவில் கொடுக்கப்பட்டதால் அந்தராத்தமா (Vital force) இந்த செயற்கை வியாதியையும் காலக்கிரமத்தில் அகற்றி விடுகின்றது. அகன்ற பிறகு உடம்பு வியாதியில்லாமல் சீக்கிரம் குணமடைந்து விடுகின்றது.

நீதிமொழி 149

இப்படிச் சரியான மருந்தை பொறுக்கி எடுத்து கொடுக்கப்பட்டதால் சமீப காலத்தில் உண்டான வியாதியாயிருந்தால் சீக்கிரமாகவும், நாட்பட்டதாயிருந்தால் சில நாட்களிலும் அதிக உபத்திரவமில்லாமலும் அகன்று விடுகின்றது. நாளடைவில் உடம்பு குணமாகி விடுகின்றது. ஆனால் நாட்பட்ட வியாதி மிகவும் சிக்கலாக இருந்தால் பல நாட்கள் ஆகும். அல்லோபதி முறையில் வைத்தியம் செய்து கொண்டதால் குழப்பப்பட்ட இயற்கை வியாதி குணமாக பல நாட்களாவது இயற்கையே. சில நோயாளரில் அந்த முறையினால் உண்டான குழப்பங்கள் சரிபண்ண முடியாமலேயும் போய்விடுகின்றன.

நீதிமொழி 150

ஒருவர் தனக்கு அதிக முக்கியத்துவம் இல்லாத ஒன்றிரண்டு குறிகள் தனக்கு சில காலமாக இருப்பதாகச்

சொன்னால் அதை உடனே ஒரு பெரிய வியாதியாக மதித்து மருந்து கொடுக்க ஆரம்பிக்காமல், அன்னாருடைய ஆகாரங்களிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் சில மாறுதல்களைச் செய்யச் செய்து, அந்த நிலைமையை மாற்றி விடலாம்.

நீதிமொழி 151

ஆனால் ஒரு வியாதியஸ்தர் சில கடுமையான குறிகளைத் தோற்றுவித்தால், வைத்தியர் மேலும் விசாரணை செய்வதன் மூலம், இவ்வளவு முக்கியமில்லாத பல இதர குறிகளையும் கண்டுகொள்ளலாம். இவை அனைத்தும் சேர்ந்து ஒரு ஒளவுதத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு போதுமான தாய் இருக்கும்.

நீதிமொழி 152

திடீரென்று வரும் வியாதிகள் (Acute diseases) எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அபாயகரமாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமான குறிகளை மிகவும் தெளிவாகத் தோற்றுவிக்கும். இப்படிக் குறிகள் தெளிவாகவும் திடீரென்றும் ஏற்பட்டதால், கலக்கப்படாமலும் இருப்பதால் குறிகளுக்குத் தகுந்த மருந்தை பொறுக்கி எடுக்க மிகுந்த பிரயாசை வேண்டியிருக்காது.

நீதிமொழி 153

இப்படி வியாதிகளின் பல முக்கிய குறிகளுக்குத் தகுந்த (ஏற்ற) முக்கியமான குறிகளைக்கொண்ட மருந்தைத்தேடும் பொழுது மிகவும் அபூர்வமானதும், மிகவும் தெளிவாயுள்ளதும். இருக்கும் வியாதிக்கு சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாத சில விசேஷ குறிகளையும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் வியாதியை சொஸ்தம் செய்வதற்கு நாம்

பொறுக்கி எடுக்கும் மருந்து இம்மாதிரியான விசேஷ, முக்கிய குறிகளை உண்டாக்கக்கூடிய சக்தியையுடையதாயிருக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 154

மேலே கூறியபடி விசேஷக் குறிகளுக்குத் தகுந்த சரியான மருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டு கொடுத்தவுடனே வியாதி அதிகநாட்பட்டதாயிராமலிருந்தால், முதல் வேளை மருந்தினாலேயே மேற்படி வியாதியை, உடம்புக்கு அதிக சிரமமில்லாமல், அகற்றிவிடலாம்.

நீதிமொழி 155

நாம் அதிக சிரமமில்லாமல் அகற்றி விடுகிறோம் என்று முன் நீதிமொழியில் கூறினோம். அது எவ்விதம் சாத்தியமாகும் என்று கவனிக்கும்போது, நாம் கொடுக்கும் மருந்தானது தன்னுடைய விசேஷ ஒற்றுமை சக்தியினால் வியாதியின் குறிகள் எவ்விடத்தில் பரவியிருக்கின்றனவோ, அவ்விடங்களிலேயே சென்று தாக்குவதால், (இதற்குத்தான் நாம் பொறுக்கி எடுக்கும் மருந்தானது வியாதியின் சக்தியைக் காட்டிலும் சிறிது அதிக சக்தி வாய்ந்ததாய் இருக்கவேண்டுமென்பது) குறைந்த பலமுள்ள தண்ணைப்போல் ஒற்றுமையான குறிகளைக் கண்டவுடனே சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் மிகவும் சுலபமாக நீங்கிவிடுகின்றன.

நாம் கொடுக்கும் மருந்தினுடைய மற்றக் குறிகள் வியாதிக்கு சம்பந்தப்படாத குறிகள் ஆனதினால் அவையாதொரு வேலையையும் செய்வதில்லை. வியாதி, எந்த இடங்களில் பரவியிருக்கிறதோ அதே இடங்களில்தான் மருந்தும் பரவும். எதிரிகள் இருக்கும் இடத்துக்குத்தான் சேனைகள் அனுப்பப்படும். மற்ற

இடங்களுக்குச் சேனைகள் போகும் சக்தியை உடைத்தா யிருந்தால்கூட அவசியமில்லாததினால் அவ்விடங்களில் அவை செல்வதில்லை. பிணியாளரும், மணிக்கு மணி, நாளுக்கு நாள் தனக்குத் தெரியாமலேயே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குணமடைந்து விடுகின்றனர். ஏனென்றால் கொடுக்கும் மருந்தானது அந்தராத்த்மாவிற்குத் தேவைக்குத் தகுந்த அளவு உதவி செய்து எதிரியை விரட்டுவதோடு நின்று விடுகிறதே தவிர மற்ற பாகங்களில் (வியாதிக்குட்படாத பாகங்களில்) ஒரு வித குறியையும் தோற்றுவிக்கா. இதனால்தான் வியாதியின் குறிகள் படிப்படியாக அகன்று விடுவது எளிதாகின்றது.

நீதிமொழி 156

மேலும் உட்புகுந்து ஆராய்வோமானால், எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகப் பொறுக்கி எடுத்த மருந்துகூட ஒற்றுமையாக வேலை செய்யும்பொழுதே மிகுந்த உணர்ச்சியுள்ள பிணியாளர்களிடத்தில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது இரண்டு சம்பந்தமில்லாத குறிகளைத் தோற்றுவிக்கலாம். இது வியாதி சாதாரணமாகக் குணமடைந்துகொண்டு வரும்போதே தோன்றலாம். இந்த ஒன்றிரண்டு சம்பந்தமில்லாத குறிகளை, அகற்றுவதற்கு அந்தராத்த்மாவிள் (Vital force) சக்தியே போதுமானதாகையால் அது தானே அகன்றுவிடும். இது போன்ற சமயங்களில் வியாதியஸ்தர்கள் மனதாலேயோ அல்லது அபரிதமாகக் கண்டபடி உண்பதினாலேயோ வியாதி குணமாவதற்கு இடைஞ்சல் செய்யக்கூடாது.

நீதிமொழி 157

ஹோமியோபதி மருந்தானது உபயோகிக்கப்பட்டவுடனே தன் குறிகளைப்போல உள்ள குறிகளை

சுலபமாக அகற்றி விடுகிறது என்று கூறினாலும்கூட இவைகள் (இந்த மருந்துகள்) சில சமயங்களில் மருந்து கொடுத்தவுடனேயோ அல்லது சில மணி நேரம் கழித்தோ வியாதியினுடைய குறிகளை அதிகமாகித் தோற்றுவித்தாலும் தோற்றுவிக்கலாம். இது மருந்தினுடைய (இருக்கும் வியாதியின் சக்தியைவிட) அதிக சக்தியுடைத்தலின் காரணத்தினாலேதான்.

நீதிமொழி 158

கிட்டிய (Acute) வியாதிகளில் இப்படிக் குறிகள் மருந்து கொடுக்கப்பட்டவுடன் அதிகமாகிக் காணப்படுவது ஒரு நற்குறியேயாகும். ஏனென்றால், இது வைத்தியருக்கு வியாதியின் முடிவு எப்படியாகும் என்று ஒருவாறு சொல்வதற்கு (Prognosis) ஒரு அடையாளமாகிறது. இந்த முதல் வேளையில் கொடுக்கப்பட்ட மருந்தே வியாதியை கண்டிக்கும் சக்தியுள்ளது என்பதற்கு இதுவே அறிகுறியாகும். ஏன்? இது நியாயந்தானே. வியாதிகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாயிருப்பதைவிட கொடுக்கும் மருந்தின் சக்தி சிறிது அதிகமாக இருந்தால்தானே இருக்கும் வியாதியை அது அகற்ற முடியும்.

நீதிமொழி 159

கிட்டிய வியாதிகளில் (Acute diseases) வியாதியை அகற்றுவதற்கு நாம் கொடுக்கும் மருந்து எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சிறிய பிரமாணத்திலிருக்கிறதோ, அவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறிகள் அதிகரிப்பது குறைவாகவும், சீக்கிரத்தில் சொஸ்தம் செய்வதாகவும் அமையும்.

நீதிமொழி 160

அப்படி நாம் பொறுக்கி எடுக்கும் மருந்தானது சிறிய

உலகிய சிடெகூரி
பெயர் தியுக்கூரி

தாய் பிரமாணத்திலிருந்தாலும் கூட அது தோன்றிய வியாதியை அகற்றுவதற்கு வேண்டிய சக்தி வேண்டுமென்றால் சிறிதாவது அதிக வீரியமுள்ளதாயிருக்க வேண்டுமல்லவா? இதே காரணத்தினால்தான் மருந்து கொடுத்தவுடன் முதல் சில மணி நேரங்களில் வியாதியின் குறிகள் அதிகப்படுவதால் நாம் ஹோமியோபதி உபாதி அதிகம், (Homoeopathic Aggravation) அல்லது ஒற்றுமையான மருந்து கொடுக்கப்பட்டால் இயற்கையாய் உண்டாகும் வியாதிகளின் அதிகரிப்பு என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். வியாதியைக் கண்டிக்கும் சக்தி மருந்துக்கு இருக்கிறது என்றும் வியாதி அகன்றுவிடும் என்றும் நிச்சயமாக அறியலாம்.

குறிப்பு : வியாதியின் முதல் சிலமணி நேர அதிகரிப்பு இதர வைத்திய முறையை கையாளுபவர்களாலும் காணப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் இது ஒற்றுமை முறையால் என்று அறியாமல் பீணியாளர்களிடம் வியாதி வெளியில் வந்துதான் பிறகு குணம் ஆகும்; அதனால் தான் அதிகம் உபத்திரவமாகக் குறிகள் தோன்றுகின்றன என்று கூறி சமாதானப்படுத்துவார்கள்.

நீதிமொழி 161

அவ்வப்போது தோன்றி மறையும் வியாதிகளிலும், சமீபத்தில் தோன்றிய வியாதிகளிலும் ஏற்படும் “உபாதி அதிகம்” (Aggravation) சில மணி நேரங்களுக்கு இருக்கும் என்று தெரிவித்தோம். ஆனால், நாட்பட்ட நீடித்த வியாதிகளில் ஒரே மருந்து பல நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை செய்து வியாதியை நிவர்த்திக்கவேண்டியிருப்பதால், சில சமயங்கள் ஆறு, எட்டு, அல்லது பத்து தினங்களுக்குக் கூட வியாதி குறிகளை அதிகரித்துக் காட்டும் “உபாதி அதிகம்” ஏற்படலாம். இதிலும், ஒவ்வொரு தினத்திலும் சில மணி நேரங்களுக்கு உபாதி அதிகமாயிருந்து மற்ற சமயங்களில்

வியாதி படிவது தெரியும். சிலதினங்கள் கழித்து இம்மாதிரி யான உபாதி அதிகம் ஏற்படாமலேயேவியாதி படிப்படியாகப் படிய ஆரம்பிக்கும்.

நீதிமொழி 162

மற்றொரு விதமாகவும் நாம் விஷயங்களை அறிய வேண்டும். உலகின்கண் நமக்கு ஓளவுத நிர்ணயம் செய்து கிடைத்திருக்கும் மருந்துகள் மிகவும் குறைவே. இவைகளை வைத்துக்கொண்டே வியாதிகளின் பெருவாரியான குறிகளுக்கு ஒத்த ஓளவுதத்தைத்தான் கொடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 163

இந்தமாதிரியான கிட்டத்தட்ட ஒத்த மருந்துகள் கொடுப்பதனால் நாம் தடங்கலில்லாமல் வியாதி முற்றிலும் குணமாகும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனென்றால், இந்த மருந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது முன் வியாதியில் கவனிக்கப்படாத குறிகள் தோன்றலாம். கொடுக்கப்பட்ட மருந்துக்கும் இந்தக் குறிகளுக்கும் சம்பந்தமில்லாமலுமிருக்கலாம். ஆனாலும் கொடுக்கப்பட்ட மருந்து எந்த எந்த குறிகளுக்கு வியாதியில் ஒத்திருந்ததோ அதை அகற்றி, சரியான வழியில் திரும்பலாம் ஆனாலும் மருந்தின் ஆதிக்கத்திற்குட்படாத குறிகள் இருக்கும் வரையிலும் தேர்ந்து எடுத்த மருந்த குணம் செய்வதற்கு முய்வதும் முடியாமலிருக்கிறது.

நீதிமொழி 164

நாம் வியாதியில் தோன்றும் விசித்திரமான, சாதாரணமல்லாத, முக்கியமான (Strange uncommon peculiar) குறிகளுக்குத் தகுந்த மருந்தை தேர்ந்தெடுத்தால் இந்த நோயாளிகளில் ஒரு விதமான உபத்திரவமுமின்றி வியாதி குணமடைகிறது.

நீதிமொழி 165

அப்படி நாம் தேர்ந்து எடுத்த மருந்து நோயாளியில் உள்ள முக்கியமான விசேட, குறிகளுக்குப் பொருந்தாமல் ஆனால் சில பொதுவான குறிகளுக்கு மட்டும் பொருந்தி யிருந்தால், இது மாதிரியான நோயாளிகளில் நாம் மருந்து கொடுக்கவுடனே சம்பந்தில் ஒருவித குணத்தையும் காண முடியாது. ஏனென்றால் தேர்ந்து எடுத்த மருந்து விசேஷக் குறிகளுக்கு ஒவ்வாமலிருப்பதுதான்.

நீதிமொழி 166

மேற்கூறியபடி ஏற்படுவது சில சமயங்களில்தான் ப்ருவிங் செய்யப்பட்டிருக்கும் மருந்துகள் பல. அவைகளில் நாம் ஒன்றைக் கவனமாக தேர்ந்து எடுத்துக் கொடுத்தும் ஏதாவது சில கெடுதலான குறிகள் தோன்றினால் அதை மறுபடியும் அப்பொழுது இருக்கும் குறிகளுக்குத் தகுந்த மருந்தைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொடுத்து நிவர்த்தி செய்து விடலாம்.

நீதிமொழி 167

கிட்டிய வியாதிகளில் (Acute diseases) மருந்து மிகவும் ஒற்றுமையாய் அமையாததினால் ஏதாவது சில புதிய குறிகள் தோன்றினால் அப்பொழுது மருந்து பூராவாகவும் வேலை செய்யாமலும் அதனால் வியாதியஸ்தர் அதிக காலம் மருந்தினுடைய வேகம் குறையும் வரையிலும், கஷ்டப்பட விடாமலும் நாம் அப்பொழுது இருக்கும் குறிகளுக்குத் தகுந்தபடியும் பழைய குறிகளுக்குத் தகுந்தபடியும் பொருந்தும் மருந்தை தேர்ந்து எடுத்துக்கொடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 168

இப்படிச் செய்வதனால் நாம் தேர்ந்து எடுத்த மருந்து

வியாதிபை முழுவதும் குணம் செய்யாவிட்டாலும் மூன் இருந்த கெடுதலான நிலைமையைவிட சிறிது குணமாகும் நிலைமைக்கு வரும். நாம் மறுபடியும் அவ்வப்பொழுது தோன்றும் குறிகளுக்குத் தகுந்தபடி மருந்துகளை தேர்ந்து எடுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். வியாதியஸ்தர் முழுவதும் குணமடையும் வரையில் ஒவ்வொரு தடவையும் அவ்வப்போது இருக்கும் குறிகளுக்கு ஒற்றுமையுள்ள மருந்தை தேர்ந்து எடுத்துக் கொடுத்துக்கொண்டே போகவேண்டும்.

நீதிமொழி 169

முதல் தடவை வியாதிக்குத் தகுந்த மருந்து தேர்ந்து எடுக்கும்பொழுது இரண்டு அல்லது மூன்று மருந்துகள் கொடுத்தால்தான் வியாதி முழுவதும் குணமடையும் என்று தோன்றலாம். சிலநோயாளிகளில் மிகவும்பொருந்தும் மருந்து இல்லாததினால் (ப்ரூவிளி செய்யப்பட்டவைகள் சிலவே.) இப்படித் தோன்றலாம். அப்பொழுது நாம் அந்த இரண்டு மூன்று மருந்துகளில் எது மிகவும் அதிகம் பொருத் தமாயிருக்கிறதோ அதைக் கொடுத்த பிறகு மறுபடியும் மருந்து கொடுக்க வேண்டும்போது முன் தேர்ந்து எடுத்த பாக்கி மருந்துகளை கொடுத்துவிடக் கூடாது. முதல் மருந்து கொடுத்த பிறகு ஏற்பட்ட நிலைமைக்குத் தகுந்த படி மருந்து தேர்ந்து எடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் வியாதி யினுடைய தோற்றம் முதல் மருந்து கொடுத்த பிறகு நிலை மையில் மாறியிருக்கும். முதல் இருந்த நிலைமையிலேயே இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு தடவையும் மருந்து கொடுப்பது அவ்வப்போது தோன்றும் குறிகளுக்கு ஒற்றுமையுள்ள தாய் இருப்பது அவசியம்.

நீதிமொழி 170

ஒவ்வொரு தடவையும் வியாதி மருந்துகளினால் மாறிக் கொண்டு வரும்போது (முன்னால் இரண்டாவதாக

கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்த மருந்தை எண்ணா மல்) அப்பொழுது தோன்றும் குறிகளுக்குத் தகுந்தபடி தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். சில சமயங்களில் முதலில் கொடுத்த மருந்தே தற்போது காணும் குறிகளுக்கு ஒற்று மையாகத் தோன்றினால் அதையே மறுபடியும் கொடுப் பது அவசியம்.

நீதிமொழி 171

கொனோரியா. சிபிலிஸ் இந்த இரண்டு வியாதி களைத் தவிர்த்து சாதாரணமாக ஸோராவிருந்து உண்டாகும் வியாதிகளுக்கு முழுவதும் சொஸ்தம் செய்வதற்கு அடுத்தடுத்து பலஆண்டிலோரிக் (Anti Psoric) மருந்த்கள் கொடுக்கவேண்டி வரும். ஆனால் ஒவ்வொரு தடவையும் முன் கொடுத்த மருந்தின் செய்கை முடிவடையும் வரையில் மற்றொரு மருந்தைக் கொடுக்கக்கூடாது.

நீதிமொழி 172

வியாதியினுடைய குறிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் வியாதியை முற்றிலும் குணம் செய்வதற்குத் தடை ஏற்படலாம். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்தக் குறிகளை நம் உன்னதமான முறையினால் நீக்கிவிட்டால், வழியில் (குணம் செய்யும் வழியில்) உண்டாகும் பலவிதமான தடங்கல்களையும் நீக்கிவிடலாம்.

நீதிமொழி 173

சில வியாதிகளில் குறிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதினால் குணம் செய்வதற்கு தடங்கல் ஏற்படலாம். இவைகளை ஒரு பக்க வியாதி என்று சொல்லலாம். ஏனென்றால் இரண்டு மூன்று முக்கியமான குறிகள் மற்றக் குறிகளை மறைத்து விடுகின்றன. இவைகள் (Chronic) நீடித்த வியாதிகளின் இனத்தைச் சேர்ந்தவையாகும்.

நீதிமொழி 174

அப்படித் தோன்றும் முக்கிய குறியானது ஆழ்ந்து இருக்கும் குறிகளாகவும் இருக்கலாம். (நாட்பட்ட தலைவலி; நீடித்த வயிற்றுப் போக்கு; பழைய இருதயவலி) அல்லது பொதுவான வெளிப்பட்ட குறிகளாகவும் இருக்கலாம். பின் சொல்லப்பட்டவை தற்காலத்தில் தோன்றி உடம்பில் ஆழ்ந்து இராமல், மேலேயே தோன்றின குறிகளாகவும் இருக்கலாம்.

நீதிமொழி 175

ஒரு தரப்பட்ட வியாதிகளில் வியாதி நிவர்த்தி செய்பவர் தற்போது இருக்கும் குறிகளை சரிவர கவனிக்காததினால் வியாதியின் முழு தோற்றத்தையும் அறிய முடியாமல் போகிறது. (173-ம் நீதிமொழியை கவனிக்கவும்). குறிகள் மிகவும் சொற்பமாக இருந்து குணம் செய்வதற்கு சுலபமாக இல்லாத வியாதிகள் ஒரு தரப்பட்ட (One sided) வியாதிகள் எனப்படும்.

நீதிமொழி 176

இன்னும் சில வியாதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளை ஆழ்ந்து கவனிப்போமானால் (நீதிமொழி 84 முதல் 98 வரையிலும்) சிசால்லிய பிரகாரம் கவனித்துப் பார்த்தல்) ஒன்று அல்லது இரண்டு முக்கியமான அதிக உக்ரமான குறிகளைத் தவிர மற்றக் குறிகள் மிகவும் உபாயமாக இருந்து விசேஷத் தன்மைகளை (Modalities etc.) தெளிவாகத் தோற்றுவிக்காது.

நீதிமொழி 177

இம்மாதிரியான சிக்கலான நோயாளிகளை நிச்சயமாக குணம் செய்வதற்கு (இவைகள் மிகவும் அபூர்வமாகத்

தான் தென்படுகின்றன) முதலில் தோன்றும் சில முக்கியமான குறிகளை வைத்துக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்த மிகவும் பொருத்தமாயுள்ள மருந்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 178

சில சமயங்களில் இப்படித் தேர்ந்து எடுத்த மருந்தும் ஹோமியோபதியின் இயற்கை முறைப்படி தற்போதுள்ள வியாதியை நீக்குவதற்கு அதைப்போன்ற ஒரு செயற்கை (Artificial) வியாதியை உண்டாக்குகிறது.

இப்படித் தோன்றுவது எந்த நோயாளிகளில் மிகவும் சில முக்கியமான அபூர்வமாக மிகவும் எளிதில் மனதுக்குப் புலப்படும் குறிகளை தோன்றுகிறதோ அவைகளில்தான்.

நீதிமொழி 179

பல தடவை, இப்படியும் ஆகலாம். அதாவது மிகவும் குறைந்த குறிகளைக்கொண்டு தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட மருந்தும். இருக்கும் வியாதியை குறிகளின் குறைவினால் சிறிதே குணமடையச் செய்யும்.

நீதிமொழி 180

இந்த நிலைமையில் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவுக்கு நல்ல முறையில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட மருந்தானது, மேலே கூறிய காரணங்களால், நோயாளிகளின் எல்லாக் குறிகளுக்கும் ஒத்ததாக இல்லாததினால் (சில குறிகளுக்கு மாத்திரமே பொருத்தமாயிருப்பதால்) கொடுக்கப்பட்ட வுடன், வேறு சில புதுக்குறிகளைத் தோற்றுவிக்கலாம்; இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்படும் புதுக்குறிகள் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட மருந்தினால் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றினாலுங்கூட உண்மையில் ஐ நோயாளிகளுக்கு உள்ள

வியாதியின் குறிகளே ஆகும். எனினும் இவை இதற்கு முன் ஏற்படாத குறிகளாகவே இருக்கலாம், அல்லது ஏற்கனவே மிகவும் குறைந்த அளவில் இருந்த குறிகளாகவும் இருக்கலாம்.

நீதிமொழி 181

இதனால் கொடுக்கப்பட்ட ஓளஷதத்தினால்தான் புதுக் குறிகள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்று நினைக்கவேண்டாம் புதுக் குறிகளை வெளியிடும்படிச் செய்தது கொடுக்கப்பட்ட ஓளஷதத்தின் வேலைதான் என்றாலும், குறிகள் வியாதியினுடையவையே என்பது கவனிக்கப்படுதல் வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்பட்ட குறிகளையும், ஏற்கனவே உள்ள குறிகளில் பாக்கி உள்ளவைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அவை அனைத்திற்கும் பொருத்தமான ஒரு ஓளஷதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து மேற் கொண்டு சிகிச்சை செய்வது குறை.

நீதிமொழி 182

இப்படியாகக் குறிகள் குறைவாயிருந்ததினால் சுமாராக ஓளஷதம் ஒன்றை தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமேற்பட்ட நோயாளர்களில் இதே ஓளஷதம் மற்றக் குறிகளையும் வெளியே கொண்டுவருவதற்கு உதவி, மேற் கொண்டு எல்லாக் குறிகளுக்கும் சரியான ஓளஷதத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உதவுகிறது.

நீதிமொழி 183

ஆகவே, முதலாவது வேளையாகக் கொடுத்த ஓளஷதம் சரியான பலனை அளிக்காவிடில், வியாதியையும் அதன் குறிகளையும் மறுபடியும் புதிதாகக் கவனித்து, தற்சமயம் இருக்கும் குறிகளுக்கு ஒத்த ஹோமியோபதி

ஒளஷதத்தைக் கண்டு பிடித்துக்கொடுக்க வேண்டும். பல குறிகள் புதிதாகத் தோன்றி இருக்குமாதலின் சரியான ஒளஷதத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இது மிகவும் உதவியாகவும் இருக்கும்.

நீதிமொழி 184

இதுபோலவே ஒவ்வொரு வேளை ஒளஷதத்திற்குப் பிறகும், பாக்கி இருக்கும் வியாதியின் நிலைமை நன்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, குறிகளைத் திரட்டி அதற்குத் தகுந்த ஹோமியோபதி ஒளஷதத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் இதுபோலவே தான் வியாதி பூரண சௌக்கியம் அடையும் வரையில் செய்ய வேண்டும்.

நீதிமொழி 185

ஒரு பக்க வியாதிகள் என்பவை முக்கியமாக சரீரத்தின் வெளிப்புறத்தில் குறிகளைத் தோற்றுவிக்கும் சில குறிப்பிட்ட வியாதிகளைக் குறிப்பதாகும். இதுவரையில் பழைய வைத்திய முறைகளில் இவ்விதமான வியாதிகளைப் பற்றிய அபிப்பிராயம்; ஏதோ வியாதி தோன்றியிருக்கும் சரீர பாகங்கள் மாத்திரம் வியாதிபூற்றிருப்பதாகவும் இவ்வாறான வியாதிக்கும் முழு சரீரத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாதெனவும் இருந்தது. ஆனால், இந்த அபிப்பிராயம் முட்டாள்தனமானது; அப்படி நினைத்து சிகிச்சைகள் செய்ததில் பல அனர்த்தங்களும் விளைந்திருக்கின்றன.

நீதிமொழி 186

இம்மாதிரியாகக் குறிப்பிட்ட இடங்களில் மாத்திரம் தோன்றும் வியாதிகள் (Local diseases) சிறிது காலத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட வெளி அதர்ச்சியினால் ஏற்பட்டதாக இருக்க

லாம். இதனாலேயே இவைகளை ஆங்காங்கு தோன்றிய வியாதி என நினைக்கிறோம். இவ்வாறு ஏற்பட்ட வெளி அதிர்ச்சியிகவும் சிறியதாக இருக்குமாயின், இதைப்பற்றி அதிகம் கவலைப் படுவதற்கில்லை. ஏனென்றால் வெளியிலிருந்து சரீரத்துக்கு ஏற்பட்ட அடி, காயம் முதலியவைகளில் அவை கடுமையானதாக இருக்குமாயின், சரீரம் முழுவதும் பாதிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ஜூரம் முதலியவை தோன்றுகின்றன. இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் சத்திரசிகிச்சை அவசியமானதே. ஆனால் இந்த சத்திர சிகிச்சை அதிர்ச்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட பாகங்களை சரி செய்யும் அளவுக்குத்தான் உபயோகிக்கப்படவேண்டும். அதாவது வெளிக்காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்ட விஷயத்தை வெளி சக்தி கொண்டு சரி செய்துவிடுதான் நல்லது. உதாரணமாக, நழுவின மூட்டுகளைச் சரி செய்தல், வெட்டுக் காயங்களின் இருபக்கங்களையும் பொருத்திக்கட்டுதல், சரீரத்தின் பாகங்களில் நுழைந்துவிட்ட இதரவஸ்துகளை எடுத்தல், முறிந்த எலும்புகளைக் கூடும்படி வைத்துக் கட்டுதல் முதலியவை யாகும். ஆனால் இம்மாதிரி ஏற்பட்ட வெளி அதிர்ச்சிகளினால் உடல் முழுவதும் பொதுவாகப் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமைகளாகிய கடுமையான ஜூரம் முதலியவற்றிற்கும் சரியான ஹோமியோபதி ஒளஷதங்களை உள்ளக்குக் கொடுத்தும் சூணம் செய்யவேண்டும்.

நீதிமொழி 187

ஆனால் சரீரத்தில் மேல் பாகங்களில் தோன்றும் சில மாதூதல்களும், உபாதிகளும், அவை வெளி அதிர்ச்சியினால் உண்டாகாதவையாக இருந்தாலும் அல்லது ஏதோ ஒரு சிறு அளவுக்கு அவ்வாறு உண்டானவையாக இருப்பினும், இவை வேறுவிதக் காரணங்களால் உண்டானவையாகவே கருதப்படவேண்டும். இவைகளையும் சூறிப்பட்ட இடங்களில் தோன்றும் (Local) வியாதிகளாகக் கருதுவதும், அவைகளுக்கு அவ்வாறு சிகிச்சைசெய்ய முற்படுவதும், பல கால

மாக பழைய வைத்திய முறையில் செய்வதுபோல செய்வதும் முட்டாள்தனமானதும் அபாயகரமானதுமாகும்.

நீதிமொழி 188

இம்மாதிரியான உபாதிகள் அந்தந்தப் பாகத்திற்கு உரியவை எனக் கருதப்பட்டு, இவற்றிற்கும் முழு சரீரத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை எனவும் இதுவரையில் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பழைய வைத்திய முறையில் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிற பெரிய தவறுகளில் இதுவும் ஒன்று.

நீதிமொழி 189

ஆனால் சிறிது ஆலோசனை செய்தோமானால், (வெளி அதிர்ச்சியினால் தோன்றாதவரையில்) இம்மாதிரியான வெளி உபாதிகள் முழு சரீரத்தின் ஒத்துழைப்பில்லாமல் தோன்றவோ, நீடித்திருக்கவோ முடியாது எனத் தெரிய வரும். முழு சரீரமும் வியாதியுற்றிருந்தால்தான் இது சாத்தியமாகும். இம்மாதிரியான உபாதிகள் தோன்ற வேண்டுமாயின் ஒன்றுக்கொன்று சரியான இணைப்புள்ள பல அவயவங்களைக் கொண்ட முழு சரீரமும் பாதிக்கப்பட்டே இருக்கவேண்டும். ஒரு சிறு சிரங்கோ, அல்லது ஒரு நகச்சுற்றியோ முழு சரீரமும் பாதிக்கப்படாமல் தோன்றமாட்டாது.

நீதிமொழி 190

ஆகவே யாதொரு வெளிக் காரணங்களோ வெளி அதிர்ச்சியோ இல்லாமல் தோன்றும் எந்த வியாதிக்கும், அம்மாதிரி வியாதிகள் வெளி உறுப்புகளில் தோன்றினாலும் சரி, சிகிச்சைகள் முழு சரீரத்திலும் வேலை செய்யக் கூடியதாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டால்தான் வியாதி பூரணமாகவும், நிச்சயமாகவும்

கவும் குணம் ஆகும். (மேற் பூச்சு மருந்துகள் மாத்திரம் பிரயோசனமில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது.)

நீதிமொழி 191

முன் நீதிமொழியில் கூறியது நாம் அனுபவத்தினால் சிறிது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் அறியப்படுகிறது. ஒவ்வொரு சக்தி உள்ள மருந்தும் உள்ளுக்குச் சாப்பிட்டவுடன் பொதுவில் உடலில் சில பாகங்களில் நிச்சயமாக சில மாறுதல்களை உண்டுபண்ணுகிறது. அப்படி உண்டுபண்ணுவது உடலின் நன்மைக்கேயாகும். ஏனென்றால் வெளிக் குறிகள், வெளிப்பூச்சு மருந்து எதுவுமின்றி மறைந்தவுடன் உடம்பின் கண் உள்ளிருக்கும் வியாதியும் தானே மறைந்து விடுகிறது. ஆனால் இது ஹோமியோபதி முறையில் சரியான மருந்தை பொறுக்கி எடுத்துக் கொடுத்திருந்தால் தான் இப்பயனை எதிர்பார்க்கலாம்.

குறிப்பு: இப்படி வெளித்தோன்றும் வியாதிகளை பழைய முறை வைத்தியமானது தனிப்பட்ட வியாதிகள் என்று நினைத்து அதற்கு மேல்பூச்சு மருந்துகளைப் போட்டு வியாதியை விரட்டப்பார்க்கின்றது. ஆனால் வெளியே விரட்டவில்லை. வியாதி உள்ளேதான் அமுக்கப்படுகிறது.

நீதிமொழி 192

இது எப்பொழுது சாத்தியமாகுமென்றால், நோயாளியை எடுக்கும்பொழுது தற்கால வியாதிகளையும் அதன் விசேஷ குணங்களையும் (பலவித மாறுதல்கள், சமனங்கள் அதிகமாதல்) அறிவதோடு அல்லாமல் முக்கியமாக வியாதி, மருந்துகள் சாப்பிடுவதற்கு முன் எந்த நிலைமையில் இருந்தது என்று தெரிந்துகொண்டு எந்த மருந்தின் (ப்ரூவிங்) குணாதிசயங்கள் இப்போது எடுத்த நோயாளிக்கு ஒற்றுமையாக இருக்கிறது என்று அலசி ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்து

எடுத்துக்கொடுத்தோமானால் அதுவே உண்மையான ஹோமியோபதியின் முறையின்படி பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டதாகும்,

நீதிமொழி 193

இம்மாதிரி பொறுக்கி எடுத்து உள்ளோருக்குக் கொடுத்த பிறகு உடம்பின்சுண் உள்ள பொதுவியாதி மேல் தோன்றின குறிகளோடு தானாகவே மறைந்துவிடும். இதனால் நாம் மேல் இருக்கும் குறிகள் உள்ளிருக்கும் வியாதிக்கு சம்பந்தம் உள்ளது என்றும், வெளியிலிருக்கும் குறிகள் உள்ளிருக்கும் வியாதியின் ஒரு பாகமே என்பதையும் தெளிவாக அறியலாம்.

நீதிமொழி 194

தோன்றி மறையும் வியாதியிலும், ஆரம்பத்தில் தோன்றியிருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டு மேலிருக்கும் வியாதிகள் நீண்ட நாட்களாக இருந்தாலும் சரி, மேல் பூச்சு மருந்து கொடுப்பது பிரயோஜனமில்லை. உள்ளுக்கு மருந்து கொடுத்து குணம் செய்வதுதான் முறை. அடிப்பட்டகாயங்கள் தவிர மற்றவைகளுக்கு உள்ளுக்கு மருந்து கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும். ஆனால் இப்படி உள்ளுக்கு கொடுக்கும் மருந்தினால் வியாதி மூற்றும் குணமாகாமல் வெளிக் குறிகள் விடாப்பிடியாக (வியாதியஸ்தர் சரியான சட்டதிட்டங்களுக்குட்பட்டு நடந்து கொண்டாகூட) இருந்தால் நாம் இது ஸோராஸின் குறி; நாட்பட்ட வியாதியாக மாறுகிறது; உடலுக்கு வியாதியை அகற்றும் சக்தியில்லை என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நீதிமொழி 195

இம்மாதிரியான நோயாளிகளில் வியாதியை முற்றும் குணம் செய்வதற்கு நாம் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால் தற்போது தோன்றிய வியாதிக்கு தக்க மருந்து

கொடுத்து அது நீங்கினவுடன் ஹானிமெனின் நாட்பட்ட வியாதிகள் (Chronic Diseases) என்னும் புத்தகத்தில் கூறிய படிஸோராவுக்கு எதிரியான (Anti - Psoric) மருந்தை எஞ்சியிருக்கும் குறிகளுக்கும் வியாதியஸ்தரின் தற்போது உள்ள வியாதியின் முன் நிலைமைக்கும் தகுந்தவாறு தேர்ந்து எடுக்கவேண்டும். துர்வியாதிகள் (கொனோரியா, ஸிபிலிஸ் முதலியன) அல்லாது மற்ற நாட்பட்டு இருக்கும் உடம்பின் மேல் வியாதிகளுக்கு இந்த சோராவுக்கு எதிரியான (Anti-Psoric) மருந்தே போதுமானது.

நீதிமொழி 196

அப்படி நாம் எல்லாக் குறிகளுக்கும் தகுந்தாற்போல் தேர்ந்து எடுத்த மருந்து உள்ளே கொடுத்தும் அதையே பூச்சாகவும் பூசினால் வெளித்தோன்றும் வியாதி சீக்கிரமாக குணமாகிவிடலாம். இதனால் இந்த இரண்டு விதமாக மருந்தை உபயோகப்படுத்தினால் வியாதியை சீக்கிரம் குணப்படுத்தலாம் என்று தோன்றலாம்.

நீதிமொழி 197

ஆனால் இது சரியான முறையில் ஏனென்றால், ஸோராவின் உள் வியாதியின் வெளிக்குறிகளானாலும் சரி அல்லது ஸைக்கோஸிஸ், ஸிபிலிஸின் வெளிக்குறிகளானாலும் சரி இந்த முறை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. இதில் எந்த விதமான கெடுதல் என்றால் மேல் பூச்சாக உள்ளுக்கு கொடுக்கும் மருந்தை உபயோகித்ததினால் சீக்கிரம் வெளிக்குறிகள் மறைந்துவிடும். அதனால் நமக்கு மிகவும் உபயோகமானதும், அடையாளமாகவும் இருக்கும் ஒரே ஒரு அற்புதமான வழியும் போய்விடுகிறது சில சமயம் இந்தக் குறி மிகசீக்கிரமாகவும் மறைந்துவிடலாம். இதைவிட உள்ளுக்கே கொடுத்துவந்தால், உள்வியாதி (நம் கண்ணுக்குத் தெரியாதது) குறையக்குறைய வெளிக்

குறியும் சிறிது சிறிதாக குறைந்து கொண்டே வரும். இந்த விதமான அடையாளத்தின் உபயோகத்தை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமானால் மேல் பூச்சாக உள்ளூக்கு கொடுக்கும் மருந்தை உபயோகப் படுத்தக் கூடாது.

நீதிமொழி 198

மேலே விளக்கிச் சொன்ன காரணங்களினால் நாட்பட்ட வியாதிகளுக்கு தோன்றும் வெளிக்குறிகளுக்கு மேல் பூச்சு மருந்து உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. அப்படி நாட்பட்ட வியாதியின் வெளிக்குறி மேல்பூச்சு மருந்தினால் நீக்கப்பட்டால், உள்ளூக்கு மருந்து கொடுத்து வியாதியைப் பூராவும் குணப்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். மேல் தோன்றும் குறிகள் மறைந்தவுடன் பாக்கிக் குறிகள் நமக்கு உள் இருக்கும் வியாதியின் நிலைமையை முழுவதும் விவரமாகத் தெரிவிக்காது.

நீதிமொழி 199

வியாதிகளுக்குத் தகுந்த, சரியான ஹோமியோபதி மருந்து கிடைக்காமற் போனால் (இந்த கஷ்டம் ஆண்டிசோரிசி மருந்துகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன், சர்ம (தோல்) வியாதிகளில் ஹானிமெனால் அனுபவிக்கப்பட்டது.) இதே மேல் குறி கத்தியாலேயோ அல்லது வேறு எந்தவிதமான மேல்பூச்சு மருந்தினாலேயோ போய் விட்டாலும் சரி, நமக்கு கடைசி வரையிலும் அடையாளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் (இதனால் அப்போதைக்கப்போது தகுந்த மருந்துகளை உள்ளூக்குத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொடுக்கலாம்.) ஒரே ஒரு வழி காட்டியும் மறைந்து விடுகிறது.

நீதிமொழி 200

அப்படி மேல் தோன்றிய குறிகள் இருந்து கொண்டே இருந்தால், நாம் எல்லாக் குறைகளுக்கும் (Totality of Symptoms) #குந்த மருந்தைத் தேர்ந்து எடுக்க அனுசூலமாக இருக்கும். அப்படித் தேர்ந்து எடுத்த மருந்து கொடுத்தும் வெளிக் குறிகளில் மாறுபாடு ஒன்றும் தோன்றாமலிருந்தால் வியாதி சரியாக முற்றும் குணமாக வில்லை என்று அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் வெளிக் குறிகள், மேல்பூச்சு மருந்து உபயோகப் படுத்தாமல் மறைந்து விட்டால், உள் வியாதி நிச்சயமாகவும் சரியாகவும் நீங்கிவிட்டது என்று நிதிசனமாக தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நீதிமொழி 201

இதனால் நமக்குத் தெரிவது அந்தராத்மாவானது வெளியிலிருந்து மிகுந்த பலத்துடன் தாக்கப்பட்டபொழுது தன்னால் கூடியமட்டும் உடலில் இருக்கும் மிகவும் முக்கியமான உறுப்புகள் கேடுறாவண்ணம் பாதுகாக்கவேண்டி வியாதியை உடம்பின் வெளியே, உள்ளுக்கு கெடுதல் செய்ய முடியாத பாகத்திற்கு மாற்றிவிடுகிறது. இப்படி முக்கியமான உறுப்புகள் சுவாசகோசம், இருதயம் முதலியன பாதிக்கப்படாமல் வெளிக் குறிகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இதை ஆங்கிலத்தில் Vicarious அதாவது மாறுபட்டு தோன்றுவது என்று கூறுகிறார்கள். அந்தராத்மா இந்த வெளித் தேர்ற்றக் குறிகளால் வியாதியை குணம் செய்ய முடியாவிட்டாலும் சிறிது காலம் தடைப்படுத்தக் கூடுமான சக்தியை உடைத்தாயிருக்கிறது. இந்த வெளித் தோன்றும் குறி ஒரு தனியான வியாதியில்லை. உள்ளிருக்கும் வியாதியின் ஒரு பாகமே, மிகுந்த முக்கியமான பாகத்திலிருந்து முக்கியமில்லாத பாகத்திற்கு வியாதியின் குறிகள் தோன்றுகின்றன. நாம் முன்னே கூறியபடி அந்த ராத்மா இப்படிச் செய்தும்கூட வியாதியை குறைக்கும்

அல்லது குணமாக்கும் சக்தியில்லாததினால் வியாதி தடைப்பட்டாலும் கூட வளர்ந்து கொண்டேவருகிறது இது (உள் வியாதி) வளர வளர மேல் தோன்றும் குறிகள் மேலும் உக்கிரமாக வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன.

நீதிமொழி 202

இந்தச் சமயங்களில் பழைய வைத்தியர், மேலிருக்கும் குறிகளை மறைப்பதற்கு மேல் பூச்சாக மருந்துகள் கொடுத்தால் இதனுடைய பலன் மேலிருக்கும் வியாதி குறையக் குறைய உள்ளிருக்கும் வியாதி அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றது. இப்படி உண்டாகும் போது வெளி வியாதி உள்ளாக்கு செலுத்தப்பட்டது என்று சொல்லுவது சகஜம். ஆனால் இது சரியில்லை.

நீதிமொழி 203

வெளித் தோன்றும் குறிகளை, அதாவது சர்மவியா திகளை சுலபமாக நீக்குவதற்கு, இதுகாறும் கையாளப் பட்டுவந்த வைத்திய முறைகள், அதாவது களிம்பு போடு வது, தீய்ப்பது, சுடுவது மதவியன. உள்ளிருக்கும் வியா தியை குணமாக்காமலிருப்பதோடு, மேல் தோற்றுவித்த குறிகளும் உள்ளே அழக்கப்பட்டு மனித சமூகத்தை துள் புறத்திவரும், பலவிதமாக பெயரிட்டழைக்கப்படும், நாட் பட்ட வியாதிகள் சம்பவிக்க ஏதுவாகிறது.

தற்பொழுது இம்மாதிரியான முறைகள் இல்லாவிட் டாலும் கூட பலவித புதுமாதிரியான அதிசய மருந்துகள் (Wonder Drugs) அநேகம் தோன்றியிருக்கின்றன. மேலும் எவ்வளவோ தோன்றவும் போகின்றன. ஆனால், அவை கள் நமக்கு நிரந்தரமான குணம் செய்யும் தன்மையை உடையவை என்று கூறுவதற்கு இடமில்லாமலிருக்கிறது. இந்த முறையால் உள்ளிருக்கும் வியாதியுடன் மருந்துக

ஸோராவின் விளக்கு + ஸிபிலிஸ் ஸோராவின் விளக்கு + ஸோராவின்

ஹானிமெனின் ஆர்கனாள்

107

ஸோராவின் விளக்கு

திராட்சை

ளின் வியாதியும் சேர்ந்து பலவிதமான பெயர்கள் இடப் படுகின்றன.

நீதிமொழி 204

உலகின் கண் தோன்றும் அநேக வியாதிகளில் சரியான படி வசிக்காததால் ஏற்படும் வியாதிகள், மருந்துகளால் ஏற்படும் வியாதிகள் முதலியவற்றை நீக்கிப் பாக்கியிருக்கும் வியாதிகளை ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால், இவை பெருவாரியாக ஸோராவின் விளைவாகவும், சிலவை ஸிபிலிஸ், ஸைக்கோஸிஸ் முதலியவைகளினால் ஏற்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். இந்த மூன்றும் அதனதன் குறிகளால் தானிரும்பதை காண்பிக்கிறது. ஸோரா சருமத்தின் கெடுதலினாலும் ஸிபிலிஸ், சாங்கர், பியுபோ என்னும் கட்டியாலும் ஸைக்கோஸிஸ் திராட்சை கொத்துப் போன்ற சரும வியாதிகளாலும் தன்னுடைய உபக்குறிகளை தோற்றுவிக்கின்றது. இந்த உபாதிக்குறிகள் முட்டாள் தனமாகநீக்கப்பட்டால், ஒவ்வொன்றும் பலவிதமான, பெயர்களோடு மிக சிக்கிரமாக உயிரையே அழிக்கத் தயாராகின்றது. இதைத் தவிர்க்க ஒவ்வொன்றுக்கும் தகுந்த ஹோமியோபதி மருந்து கண்டு பிடித்துக் குணப்படுத்த வேண்டுமே தவிர மேல் பூச்சு மருந்துகளை முட்டாள் தனமாக உபயோகப்படுத்தவே கூடாது.

நீதிமொழி 205

ஹோமியோபதி வைத்தியர் இப்படித் தோன்றும் உபக்குறிகளையாவது அல்லது அதனுடைய அடுத்தபடியாக (வெளிப் பூச்சு மருந்துகளாலோ அல்லது வேறு மருந்துகளால் உண்டாகும் குறிகளையோ) தோன்றும் குறிகளையோ நீக்காது. எதனுடைய விளைவோ அந்த மியாசுத்தையே (Miasm) குறித்து மருந்துகளை தேர்ந்தெடுத்த

உள்ளிடுக்கு வியாதி செய்வதன் விளைவு

108

ஹானிமென் ஆர்கனான்

துக் கொடுப்பதனால் உபக்குறிகள், அதற்கு அடுத்தபடியான குறிகள், உள்ளிருக்கும் வியாதி முதலிய எல்லா வியாதிகளும் நாளடைவில் குணமாகின்றன. ஆனால், இந்த முறை முன் வைத்தியம் செய்த அல்லோபதி வைத்தியர்களால் செய்யப் படாததனால் உபக்குறிகள் மேல்பூச்சு மருந்துகளால் அழிக்கப்பட்டு (மறைக்கப்பட்டு) இரண்டாவது கட்டமான குறிகளுடன் வருவதால் (அதாவது உள்ளிருக்கும் வியாதி கொழுந்து விட்டெரியும் நிலைமையில்) இம்மாதிரியான கஷ்டமான நிலைமையில் நம் ஹோமியோபதி வைத்திய முறையில் வைத்தியம் செய்து சமாளிப்பதற்கு ஹானிமென் தன் அனுபவத்தால் எழுதின நாட்பட்ட வியாதிகள் (Chronic — Diseases) என்னும் புத்தகத்தை கவனித்துப் பார்த்து தன்னுடைய அனுபவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, வியாதிகளை குணம் செய்யுமாறு கூறுகிறார்.

அதாவது ஹானிமென் தான் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அனுபவத்தின் பேரில் கண்டுபிடித்ததை மற்றவரும் தன்னைப்போல் கஷ்டப்படாமல் தன்னுடைய அனுபவத்தினால் கண்டுபிடித்த முறையைக் கைப்பற்றி இன்னவர்களை அகற்றுமாறு முறையீடுகிறார்.

நீதிமொழி 206

நாட்பட்ட வியாதிகளைத் தீர்ப்பதற்குத் தொடங்கி முன் நாம் மிகவும் ஜாக்ஜிரதையாகச் சில விஷயங்களை விசாரித்து அறிந்தபிறகே தொடங்க வேண்டும். அவைகள் முதலில் வியாதியஸ்தர் எப்பொழுதாவது துர்வியாதியால், அதாவது (கெட்ட ஆண், பெண் சம்பந்தத்தினால் (Venereal diseases) பாதிக்கப்பட்டிருந்தாரா என்பதையும் (Sycosis or Syphilis) ஆனால் இப்பொழுது இதனுடைய குறிகள் முன் தெரிந்தது போல் அவ்வளவு தெளிவாகத் தெரிவதில்லை) அப்படி எதனாலாவது

பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் வியாதிகளை நீக்குவதற்கு முன் ஸோரா சம்பந்தத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ஸோரா சம்பந்தப்படாத வியாதியே கிடையாது. ஸோரா என்பது மனதில் எண்ணுவது என்று வைத்துக் கொள்வோம். மனதில் கெடுதலான விஷயங்களை எண்ணுவது அல்லது நியாயமல்லாத காரியங்களைச் செய்யும் படியான நிலைமையில் மனம் இருத்தல் இதுவே 'ஸோரா' தான், ஸோரா அடிப்படையாக இல்லாவிட்டால் மனிதன் நியாயமல்லாத கெட்ட வழிகளைப்பற்றி எண்ணவேமாட்டான். எண்ணுவது ஸோரா; இப்படி மனம் தயாரான பிறகு காரியம் நடக்கிறது.

ஸைக்கோஸிஸ் (Sycosis) இது மனிதன் தப்புக்காரியம் செய்துவிட்டு அதை மறைக்கிறான்; பொய் சொல்கிறான், திருட்கிறான், கெட்ட விஷயங்களில் பிரவேசிக்கிறான். சிகானோரியாஸிஸ் (Sycosis) மியாசம் இருந்தால்தான் ஒருவன் பொய்சொல்லி மறைக்க முற்படுவான்.

ஸிபிலிஸ் (Syphilis) கெட்ட வியாதிகளின் பலனாக வரும் வியாதிகளினால் அவன் உடல் முழுவதும் படிப்படியாகப் பாதிக்கப்பட்டு முடிவையடைகிறான். ஆகையால், எந்தெந்த வியாதிகள் கலந்து இருக்கின்றன, எது மேலே நோக்கி இருக்கிறது என்றும் கவனிக்க வேண்டும். இதோடுகூட பல்வேறு மருந்துகளின் மூலமாக வியாதியே அடியோடு உருமாறியும் தோன்றலாம்.

குறிப்பு:- வியாதியஸ்தர்களிடையே நாட்பட்ட வியாதிகளின் காரணத்தைக் கேட்கும்பொழுது ஏதாவது சாதாரணமான வியாதிகளின் பெயரைச்சொல்லி, எப்பவோ ஜலதோஷம் பிடித்தது, எப்பவோ மழையில் நனைந்து விட்டேன், எப்பவோ பயந்துவிட்டேன், தடுக்கி விழுந்தேன் என்று பலவிதமாகப் பொய் சொல்லுவார்கள்

இவைகள் ஒரு நாட்பட்ட வியாதியை உண்டாக்க முடியாது. ஆனால், நாட்பட்ட வியாதிகள் உடலில் இருந்தால், இம்மாதிரியான காரணங்கள் நாட்பட்ட வியாதிகளை (அமுங்கியிருக்கும்) கிளப்பி விடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கலாம் தவிர இவைகள் வியாதியின் காரணமல்ல (Acute exacerbations of chronic Diseases).

நீதிமொழி 207

மேலே கூறியபடி விசாரித்து தெரிந்துகொண்டபிறகு நாம் மேலும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது எவை என்றால்,

1. இதுவரையிலும் எந்தெந்த மருந்துகள் மற்ற வைத்திய முறைப்படி சாப்பிடப்பட்டன.
2. அவைகளில் எவை அடிக்கடி அதிகமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன.
3. மேலும் ஏதாவது அருவிகளில் போய் நீராடியிருக்கின்றனரா? (ஐரோப்பாவில் சில நீர்த்தடாகங்கள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. இவைகளின் அடியில் பூமியில் சில உலோகங்கள் இருக்கின்றன. இந்த உலோக சம்பந்தப்பட்ட ஜலத்தினால் சில வியாதிகள் நிவர்த்தியாகும் என்று ஜனங்கள் நம்பிப் போய்வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் இவைகளை Mineral Springs — உலோக ஊற்றுக்கள் என்றும் சொல்லலாம். இந்த மூன்று காரணங்களால் வியாதி தன்னுடைய உண்மையான நிலைமையில் இருந்து எவ்வளவு தூரம் மாற்றமடைந்திருக்கிறது என்றும் தெரிந்துகொண்டு, அவைகளை நிறுத்தி பிறகு நம் ஹோமியோபதி மருந்தைக் கொடுக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

நீதிமொழி 208

மேலும் வியாதியஸ்தரின் வயது, தொழில், உணவு வகைகளின் விபரம் பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றை சாரித்தறிந்து இவைகளால் உபாதி அதிகப்படுத்தப்படுகின்றதா, அல்லது இவைகள் நாம் கொடுக்கும் மருந்துக்கு இடையூறாக இருக்குமா அல்லது அனுகூலமாக இருக்குமா என்றறியவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் அறிந்துகொண்டு கடைசியில் வியாதியஸ்தரின் மனது எந்த நிதானத்திலிருக்கிறது என்று அறியவேண்டும்.

சிலர் மருந்து சாப்பிட்டு என்ன பயன், மருந்து வேண்டாம் என்று நினைத்து வைத்தியரின் மருந்துகளை கிரமப்படி சாப்பிடாமல் இருப்பார். இதனால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு மருந்து வேலைசெய்ய இடமில்லாது வியாதியில் குணமிருக்காது. சிலர் “நாம் எவ்வளவோ மருந்து சாப்பிட்டாய்விட்டது, இதனால்தான் தெளியப்போகிறதா?” என்றும் இருந்து விடலாம். மற்றும் இம்மாதிரியான பலவிதமான மனதுடையவர்களைக் காணலாம். ஆகையால் ஒவ்வொரு வியாதியஸ்தரையும் சரியான வழியைக் காண்பித்தோ, உத்தரவு கொடுத்தோ அல்லது அவர்களுக்குத் தைரியங்களைக் கூறியோ நம் மருந்தை சரிவரச் சாப்பிடச் செய்ய வேண்டும்.

நீதிமொழி 209

இதோடு வியாதியஸ்தருடன் பேசும்போழுது அவர் சொல்லும் குறிகளிலிருந்து மிகவும் முக்கியமானதும் விசேஷமானதுமானவைகளை கவனித்து அதற்குத்தகுந்த ஆண்டிஸோரிக், ஆண்டிசைக்கோஸிஸ், அல்லது ஆண்டிஸிபிஸிஸ் மருந்தை தேர்ந்து எடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 210

ஸோரிக் வியாதிகளின் ஒரு விசேஷமான தன்மையைக்

கூறு வாம். அதாவது இவைகளை ஹானிமென் ஒருபக்க வியாதிகள் என்று கூறுகிறார். இவைகளின் விசேஷம் என்னவென்றால் மனக்குறிகளைத் தவிர பாக்கி வியாதிகளின் குறிகள் மறைந்து வருகின்றன. இவைகளைக் குணப்படுத்துவது கஷ்டம். இவைகள் மற்ற வியாதிகளிலிருந்து வேறுபட்டவை அல்ல. ஆனால் மற்ற வியாதிகளில் வியாதியஸ்தர்களுடைய சுபாவமும் மனமும் எப்பொழுதும் மாறுபட்டேயிருக்கும். ஆகையால் நாம் வியாதியின் குறிகளை கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளும் பொழுது இவைகளையும் கவனிக்கவேண்டும்.

குறிப்பு:- வியாதியின் தன்மையினால் சாந்த சுபாவமுள்ளவர் சிடுமுஞ்சியாதலும், வெட்கப்பட்டு அடக்கமாக இருப்பவர்கள் வெட்கத்தை விட்டு மாணவீனமான பல காரியங்களைச் செய்வதும், இன்னும் பலவித ஆச்சரியமான குணமாறுதல்களையும் காணலாம்.

நீதிமொழி 211

வியாதியஸ்தரின் மன நிலைமையே சில சமயங்களில் வியாதிக்கு ஒளஷதத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் விசேஷமாக உதவி செய்வதாக இருக்கிறது. மிகவும் கவனமாக கவனிப்பு சக்தியுள்ள பிணியகற்றுவோருக்கு இம்மாதிரியான மனக்குறிகளைக் கண்டுபிடிப்பது சிரமமாக இராது

நீதிமொழி 212

வியாதிக்கு உபயோகப்படும் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும், மனக்குறிகளையும் மாற்றும் சக்தி இருக்கிறது. சுகதேகியாக உள்ளவர்கள் இவைகளை அதிகமாக உட்கொண்டால், மனநிலைமையிலும் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஒளஷதமும், அதற்கே விசேஷமாக உள்ள வெவ்வேறு விதமான மனக்குறிகளை உண்டாக்குகின்

றது. இதுபோலவே வியாதிகளிலும் மன நிலைமையில் மாறுபாடுகள் ஏற்படுவது ஒரு விசேஷ அம்சமாகவே இருக்கிறது.

நீதிமொழி 213

ஆகவே மனக்குறிகளையும், மன நிலைமையில் ஏற்படும் மாறுபாடுகளையும் கவனித்து அவைகளையும் மற்றக் குறிகளுடன் சேர்த்து அவற்றிற்கும் பொருத்தமான ஒளஷதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தாலன்றி, நீடித்த வியாதியாயினும் சரி, தோன்றி மறையும் வியாதியாயினும் சரி, நாம் இயற்கை நியதியின்படி, அதாவது ஹோமியோபதியின் தத்துவங்களின்படி, வியாதியை சொஸ்தம் செய்ய முடியாது.

நீதிமொழி 214

மனோவியாதிகளைப்பற்றி நான் கொடுத்திருக்கும் விஷயங்களும் இதுவேதான். இவைகளும் மற்ற வியாதிகளைப் போலவே சொஸ்தமாகக் கூடியவையே மனத்திலும், சரீரத்திலும் எந்தவிதமான மாறுதல்களை ஒளஷதம் உண்டு பண்ணுகிறதோ அதேபோன்ற மாறுபாடு உடைய குறிகளைக் கொண்ட வியாதியை அந்த மருந்து சொஸ்தம் செய்யும்.

நீதிமொழி 215

அநேகமாக எல்லா மன வியாதிகளும் (சித்தப்பிரமை முதலியவை கூட) சரீரத்தைப் பற்றியவைதான். இவைகளில் மனக்குறிகள் அதிகப்பட்டு, சரீரக்குறிகள் சீக்கிரமாகக் குறைந்துவிடுகின்றன, இவ்வாறு ஆவதால் மனக்குறிகளே மேல்நோக்கி நிற்க, மனம் மாத்திரமே வியாதியுற்றிருப்பதாகத் தோற்றம் அளிக்கின்றது.

நீதிமொழி 216

அநேக சந்தர்ப்பங்களில், மரணத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியவையான மிகவும் கடுமையான வியாதிகள் உதாரணமாக சுவாசகோசங்களில் சிழ்ப்பிடித்தல்; வேறு ஏதாவது முக்கியமான உறுப்புகளை அழித்துவிடக்கூடிய அளவுக்குள்ள கேடுகளுள்ள வியாதிகள்; பிரசவத்திற்குப்பின் ஏற்படக்கூடிய சில கடுமையான நிலைமைகள் — இவை இமெரென்று மாறி உன்மத்தம் போன்ற மனக் குறிகளையோ அல்லது சங்காதோஷம் போன்ற குறிகளையோ மனதில் ஏற்படுத்தும் இம்மாதிரியான மனக் குறிகள் ஏற்பட்டவுடன் சரீர அவயவங்களில் ஏற்பட்டிருந்த குறிகள் மாறி அவை சுக சரீர நிலைமைக்கே வந்தும் விடலாம். அல்லது அவை அநேகமாக நீங்கி, மிகவும் அதிகமான கவனமுள்ள வைத்தியரைத் தவிர, மற்றவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவுக்குக் குறைந்தும் விடலாம். இவ்வகையில் அவை ஒரு பக்கம் வியாதிகளாக மாறி, ஏதோ மனக்கோளாறுதான் என்று நினைக்கும் அளவுக்கு ஆரம்பத்தில் சிறியதாகத் தோன்றினாலும், நாளடைவில் பெரிய உன்மத்த வியாதியாகவே ஆகிவிடும். இதைக் கத்தியைக்கொண்டு வைத்தியம் செய்ய முடியாதல்லவா? நமது நாகரீக வைத்தியர்கள் எவ்வளவு சாமர்த்தியமாக எவ்வளவு சோதனைகள் நடத்தினாலும், அவைகளின் கண்களுக்கோ அல்லது பரிசோதனைக்கோ (உறுப்புக் கோளாறுகள்) தென்படுவதில்லை. ஏனென்றால், வியாதி எவ்வளவு தூரத்திற்கு ஆழ்ந்து மறைந்து விடுகிறது

நீதிமொழி 217

இம்மாதிரியான வியாதிகளை நீக்குவதற்கு நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக தற்போது இருக்கும் மனக்குறிகளிலிருந்து தொடர்ந்துகொண்டே போய்; உறுப்பு சம்பந்த

வியாதியின் சம்பந்தத்தையும் கண்டுபிடித்து ஆதியிலிருந்து வந்த பொதுவான மனநிலைமையையும் அனுசரித்து எல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தமான ஒரு ஹோமியோபதி ஔஷதத்தைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 218

இம்மாதிரி எல்லாக் குறிகளையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு வியாதியஸ்தரின் நெருங்கிய உறவினர்களிடமிருந்தோ, சிநேகிதர்களிடமிருந்தோ, ஏற்கனவே இருந்த உடல் உறுப்பு வியாதிகளின் குறிகளையும், முக்கிய தன்மைகளையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

நீதிமொழி 219

முன்பு இருந்த உறுப்பு வியாதிகளின் குறிகளையும் தற்பொழுது இருக்கும் உறுப்பு சம்பந்தமான குறிகளையும் நன்கு கவனித்தால் அவைகளுக்கு ஒரு சிறு அளவாவது தொடர்பு இருப்பது தெரியவரும். அவை எவ்வளவு மறைந்தாலும், ஒவ்வொரு சமயங்களில் மனக்குறிகள் சிறிதளவு சமனப்பட்டு, உறுப்புக்குறிகள் தோன்ற ஆரம்பிக்கும்.

நீதிமொழி 220

தற்பொழுது இருக்கும் மனக்குறிகளுடன், வியாதியஸ்தரின் உறவினர், நண்பர் இவர்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட உட்குறிகளையும் நன்கு அறிந்து இவ்விரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து ஆராய்ந்தோமானால் நமக்கு ஒரு முழு வியாதியின் குறிகளும் கிடைத்து விடுகின்றன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தமான (ஸோராவை நீக்கக்கூடிய) சரியான ஔஷதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தால், ஹோமியோபதி முறைப்படி வியாதியஸ்தருக்கு வியாதி பூரண சௌக்கியமாகும்.

நீதிமொழி 221

வியாதியஸ்தர் சாதாரணமாக உபாதைகள் இல்லாமல் சிலசமயம் இருக்கலாம். அச்சமயங்களில் பயத்தினாலோ, வெறுப்பினாலோ அல்லது மதுபானக் குடிமுதலிய லாகிரி வஸ்துக்களாலோ திடீரென்று மனமாறுதலினால் பைத்தியமாக நடக்கலாம். இதை திடீரென்று தோன்றி மறையும் வியாதியைப்போல் வந்தால் அதை ஆண்டிஸோரிக் (Anti psoric) மருந்துகளால் நிவர்த்திபண்ண முயற்சிக்கக்கூடாது (ஆனால் பொதுவாக இது உண்டாவது உள் ஆழ்ந்திருக்கும் லோராவின தலைகிளப்பலேயாம்) இதை அகோண்டை, பெல்லடொன்னா, ஸ்டாமோனியம், ஹயாஸ்யாமஸ், மெர்குரி முதலிய மருந்துகளை உயர்ந்த விரியத்தில் கொடுத்தால் அது (அந்த லோரா) தன்னுடைய பழைய உள் அடங்கி இருக்கும் நிலைமைக்குப் போய்விடும், வியாதியஸ்தரும் தற்சமயம் குணமடைந்து விடுவார்.

நீதிமொழி 222

ஆனால் இதுமாதிரியான ஆண்டிஸோரிக் அல்லாத (Non - anti - psoric) மருந்துகளைக் கொடுத்து திடீரென்று தோன்றின வியாதி மறைந்தவுடன் வியாதி தீர்ந்து விட்டது என்று நம்பி ஏமாந்துவிடக் கூடாது. சிப்படி இருக்கும் சமயத்தில்தான் ஆண்டிஸோரிக் மருந்தை தேர்ந்து எடுத்துக் கொடுத்தால் நாளடைவில் வியாதி முற்றிலும் குணப்பட்டு விடும். மறுபடியும் முன்மாதிரியான திடீரென்று தோன்றும் வியாதிகள் உண்டாகா. ஆகாரங்களிலும் சரியான சட்டதிட்டங்களிடவேண்டும்

நீதிமொழி 223

இப்படி ஆண்டிஸோரிக் வைத்தியம் கைவிடப்பட்

டால் அடிக்கடி, சாதாரண சிறு காரணங்களினால் கூட, முன்வந்த பைத்தியம், மயக்கம் முதலானவைகள் அடிக் கடியும், நீடித்த நேரங்கள் இருப்பனவர்ப்யும் வரும். இப் படி அடிக்கடி வந்துகொண்டிருக்கும்போது உள்ளிருக்கும் லோராவானது நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண் ணமுமாக வளர்ந்துகொண்டே போய் கடைசியில் எந்த விதமான ஆண்டிஸோரிக் மருந்துகளாலும் குணம்செய்ய முடியாத நிலைக்கு வந்துவிடும்.

நீதிமொழி 224

மனோவியாதி முற்றிலும் தெளிவாகத் தெரியும் நிலைமைக்கு வராமல் இருக்கலாம். இந்த நிலைமையில் இரண்டு விதமான சந்தேகங்கள் வரலாம் ஒன்று சரீர சம்பந்தங்களினால் உண்டானதா அல்லது கெட்ட படிப்பு, பழக்கம், துர்நடத்தை, மனதைக் கட்டுப்படுத்தாமலிருத் தல், தப்பான தெய்வீக எண்ணங்கள், அறியாத தன்மை முதலியவைகளினால் உண்டானதா என்ற சந்தேகம் உண்டாகலாம். இதை நிவர்த்திப்பதற்கு வழி பின்வரு மாறு.

கெட்டபடிப்பு முதலானவைகள் சரியான நல்ல போதனையினால் குறைந்தும், அந்த போதனை இல்லாத போது மறுபடியும் பழைய நிலைக்கு வந்தும் இப்படி மாறுதல்கள் உண்டாகும். ஆனால் உண்மையான சரீரத் தோடு சம்பந்தப்பட்ட மனோவியாதிகள் இதுமாதிரியான நற்போதனையால் வியாதி அதிகப்பட்டு முளைகெட்டு வியாதி முற்றிக்கொண்டே போகும். இந்த வித்தியாசத் திவிருந்தே வியாதி எந்தவிதமானது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நீதிமொழி 225

சரீர சம்பந்தத்தினாலும் சில மன அதிர்ச்சி வியா

திகள் உண்டாகி இருந்துகொண்டே இருக்கலாம். அல்லது சரீரம் சிறிதளவு பாதிக்கப்பட்டிருந்தும் அடிக் கடி உண்டாகும் மன அதிர்ச்சி, கவலை, தொந் தரவு, பயம் முதலானவைகளினால் சரீரத்தில் வியாதி நீங்காமலே இருக்கலாம்.

இதுவே நீடித்திருந்தால் நாளடைவில் உடம்பை மிகவும் கெடுத்துவிடும்.

நீதிமொழி 226

இம்மாதிரியான மன அதிர்ச்சியான வியாதிகள்தான், முதன் முதலில் மனதில் வியாபித்து பிறகு அதைவிட்டு அகலாமல் இருப்பதால் அவைகள் சம்பத்தில் தோன் றியதாய் இருந்தாலும், உடம்பில் பரவாததினாலும் இந்த வியாதியஸ்தர்களை மனதை உற்சாகப்படுத்தியோ, ஈற்போதனை செய்தோ, அல்லது நம்பிக்கை வரும்படி செய்தோ, மனதையும் திருத்தி, சரியான முறைப்படி கொடுக்கும் ஆகாரங்களினால் உடலையும் மனதையும் சரிப்படுத்தி குணமாக்கிவிடலாம்.

நீதிமொழி 227

ஆனால் இந்த நோயாளரின் அடிப்படையான காரணம் லோராவாக இருப்பதுதான். ஆகையால் இந்த அடிப்படையான, காரணம் மறுபடியும் மனதில் அல்லது உடலில் கெடுதல் உண்டாக்காமல் இருப்பதற்கு தற்போது மேலே கூறியபடி குணமான வியாதியஸ் தரை சரியான ஆண்டிலோரிக் மருந்துகளைக் கொடுத்து நிரந்தரமாக குணமாக்கி விடவேண்டும்.

நீதிமொழி 228

உடல் வியாதியால் உண்டாகும் அல்லது மன

அ தி ர் சி சி யி னா ல் உண்டாகும் வியாதிகளுக்கு சரியான ஆண்டிஸோரிக் மருந்துகளைக் கொடுத்துத் தான் குணம் செய்ய முடியும். தவிர சமீபத்திலிருக்கும் உறவினர், சிநேகிதர்கள் முதலியவர்களின் டவடிக்கை அவனுடைய (வியாதியஸ்தருடைய) மனதை பாதிக்கும்படியானபடி இருக்கக் கூடாது; பின்வருமாறு நடக்க வேண்டும்.

(1) மிகுந்த கோபத்துடன் வரும் பயித்தியச் செயல்களுக்குத் திடமான சாந்த மனதுடன் எதிர்க்க வேண்டும்.

(2) அனாவசியமாக அழுகை, வருத்தப்படும் நடத்தைகளுக்கு நாம் ஒருவித உணர்ச்சியையும் முகத்திலோ அல்லது செயல்களிலோ காட்டாமல் இருக்க வேண்டும்.

(3) பிதற்றல்களுக்கும் கவனித்தும் கவனிக்காதது போல் நடக்க வேண்டும்

(4) அருவருப்பான பேச்சு நடத்தைகளுக்கு முழுவதும் கவனிக்காமல் இருக்கவேண்டும். வியாதியஸ்தர்கள் தன்னையோ மற்றவரையோ துன்புறுத்திக்கொள்ளத் தக்க பண்டங்களை அகற்றி வைக்கவேண்டும். அப்படித் தவறி ஏதாவது அவர்கள் செய்து விட்டாலும் கூட அவர்களை அடித்துத் துன்புறுத்துதல் கூடாது. மருந்துகள் கொடுப்பதும் கூட கட்டாயப்படுத்தாமல் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் பாணங்களில் கலந்து கொடுத்து விடலாம் நம் ஹோமியோபதி முறையில் பாணங்களில் மருந்துகளை கலந்தாலும் கூட மாறாததினால் அவர்கள் மறுக்காமல் சாப்பிட்டு விடுவார்கள்.

நீதிமொழி 229

மேலும் இம்மாதிரியான மனோ வியாதிகளை முரட்

டுத்தனமாகக் கண்டிப்பதோ, அவர்களை சாந்தப்படுத்துவதற்கு பயந்து அவர்கள் இஷ்டப்படி நடப்பதோ அல்லது பயந்து நடப்பதோ மிகவும் கெடுதலான முறை. நம்முடைய நடத்தையைப் பார்த்து வியாதியஸ்தர்கள் நம்மை ஏமாற்றும் முறையில், மேலும் அதிகமாக வியாதியிருப்பது போல் நடப்பார்கள். வைத்தியரும் அவர்களை காவல் சூழ்ந்து இருப்பவரும், வியாதியஸ்தர்கள் நல்ல புத்தியோடு நடப்பதாகவும் அவர்களை நாம் நம்பி நடப்பதாகவும் நடத்து அவர்களின் மனதை மாற்றவேண்டும். அவர்கள் மனதை அல்லது மன உணர்ச்சிகளை கிளப்பும்படியான பதார்த்தங்களை அவர்கள் எதிரில் வைக்கக்கூடாது. அவர்கள் மனது அமைதி குலைந்து இருப்பதால் அவர்களைச் சலபத்தில் குணமாக்க முடியாது. அவர்கள் உடல் நலம் நாளடைவில் குணம் அடைய அடைய மனமும் சாந்தியை அடைந்து கொண்டே வரும். இது துரிதமாக நடக்காது.

நீதிமொழி 230

(ஹானிமென் சொல்லுவதாவது) என் அனுபவத்தில் உடலோடு சம்பந்தப்பட்டோ, தனியாகவோ அல்லது சேர்ந்தோ உண்டான மனோவியாதிகள் நம் ஹோமியோபதி முறையில் தான் குணம் செய்யமுடியும். அல்லேர்பதி முறையில் கண்டபடி அடிக்கடி மருந்துகளைக் கொடுத்தும் வியாதியஸ்தருக்கு நன்மை உண்டாவதில்லை. நம் வைத்தியத்தில் மனோ வியாதிகளுக்குப் பல மருந்துகள் இருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் அதன் முக்கிய குறிகளுக்கு ஒத்தாற்போலுள்ள ஹோமியோபதி மருந்தைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொடுத்தால் வெகு சீக்கிரமாகவே குணம் தெரியும். நம் ஹோமியோபதியின் அருமையான சக்தியை மனோவியாதிகளில் மிகவும் விசேஷமாகக் காட்டலாம். வேறு ஒரு முறையிலும் மனோவியாதிகளைக் குணம் செய்யச் சிறந்த வழியில்லை. இதற்காக

நாம் நம்முடைய ஒவ்வொரு ஹோமியோபதி மருந்திலும் அதனுடைய நிர்ணயத்தில் மனது எந்தவிதமான அமைதியற்ற நிலைமையை அடைகிறது என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நீதிமொழி 231

முறை வைத்து, விட்டு விட்டுத் திரும்பிவரும் உபாதிகளும், சில காலவரை அல்லது பருவங்களுக்குள் திரும்பவும் பீடிப்பவைகள் — அநேக முறைக் காய்ச்சல்களும், முறைக் காய்ச்சல்களைப்போல் சில காலவரைக்குள் திரும்பப் பீடிக்கும் சுரமில்லாத உபாதைகள் — மற்றும் சில வேறு வகைப்பட்ட வியாதி நிலைகளுடன், சில வியாதி நிலைகள் தொகுக்கப்படாத காலவரை முறையில் விட்டு விட்டு வருபவைகளும், விசேஷ ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்குத் தகுந்தவைகள் அல்லது யோக்கியதையுடையவைகள்.

நீதிமொழி 232

பின் சொல்லப்பட்ட மாறி மாறி வருகின்ற வியாதிகள் கூட மிகப்பலவே, ஆனால், அவைகள் எல்லாம் நாட்பட்ட வியாதிகளின் பிரிவில் சார்ந்தவையே. அவைகள், பொதுவாக, விருத்தியடைந்த ஸோராவின் தோற்றமேயாகும். ஆனால் சில சமயங்களில் றிபிலிஸ் விஷவாத சிக்கல்களில் சம்பந்தப்பட்டுமிருக்கலாம். அதனால் முதல் பிரிவான ஸோரோவின் விளைவான வியாதியை அது சம்பந்தப்பட்ட ஆண்டிஸோரிக் (Antipsoric) மருந்துகளால் குணமாக்கலாம். பின்னால் சொல்லப்பட்ட றிபிலிஸ் சம்பந்தப்பட்டவைகளில் நாட்பட்ட நோய்கள் (Chronic Diseases) என்னும் நூலில் என்னால் அறிவுறுத்திய றிபிலிஸ்ஸை அகற்றும் (Antisy - Philitics) மருந்துகளையும் மாற்றி, மாற்றித் தருவதால் நீக்கலாம்.

நீதிமொழி 233

முறை வைத்து விட்டு விட்டு தோன்றும் உபாதைகளின் முக்கிய அடையாளமாவது ஒரு நோயாளி சில காலத்துக்கு ஆரோக்கிய நிலைமையிலிருப்பது போலிருப்பதும். நோயின் குணம் ஒரு குறித்த காலவரையில் திரும்பத் தோன்றுதலும் பிறகு அதே காலவரையில் கழிந்து போதலுமாகும். இது சுரமில்லாத நோயாக விட்டு விட்டு முறை வைத்து வருதலும் உண்டு அல்லது சாத்துடன் கூடிய வியாதியாகவும் தோன்றும். (உதாரணமாக அநேகவித முறைச்சுரங்கள்)

நீதிமொழி 234

இம்மாதிரியான சுரமில்லாத விட்டு விட்டு ஏற்படும் ஒரு வியாதி ஒருவருக்குத் தோன்றுமானால் (இம்மாதிரி வியாதிகள் கொள்ளை நோயாகத் தோன்றுவதில்லை.) இது நீடித்த வியாதி வகையில் சேர்ந்ததே, முக்கியமாக ஹோரோவின் விளைவாகவும், அல்லது சில சமயங்களில் ஸிபிலிஸுடன் கலந்ததாகவும் இருக்கலாம். இதற்கும் மேலே குறிப்பிட்ட முறையிலேயே சிகிச்சை செய்யலாம். இருந்தாலும் சில சமயங்களில் விட்டு விட்டு வரும் நிலைமையைத் தடுக்க இடையிலே விரியப்படுத்தப்பட்ட சைனா மருந்தை ஒரு வேளை கொடுத்துக்கொள்ளலாம்.

நீதிமொழி 235

தனிப்பட்டதாகவோ, அல்லது பெருவாரியாகவோ தோன்றும் முறை சுரங்கள், சதுப்பு நிலப் பிரதேசங்களில் தோன்றும் தீராத சுரங்கள், போலல்லாமல், இரண்டு வேறுபாடான, மாறி மாறி வரும் குறிகளுடன் (அதாவது குளிர், உஷ்ணம், உஷ்ணம், குளிர் மேலும்,

சில சமயங்களில் மூன்று வித மாறுபாடான நிலைகளுடன், (அதாவது உஷ்ணம், குளிர், வியர்வை என்று) காணப்படுகின்றன. ஆகையினால் இந்த சுரங்களுக்கு மருந்து தேர்ந்தெடுக்கும்போது நிரூபிக்கப்பட்ட (Proved) சாதாரண மருந்துகளில் (ஆண்டிஸோரிக் அல்லாதவை) எவை திடகாத்திர சரீரத்தில் மேற்சொன்ன இரண்டு அல்லது மூன்று குறிகளை ஹோமியோபதியின் தத்துவத்தின்படி, உண்டாக்கக் கூடியவைகளோ அவைகளே நிச்சயமான ஔஷதங்களாகும். அதோடு கூட, சுரம் விட்ட பிறகு வியாதியஸ்தரின் நிலைமையையும் நன்கு ஆராய்ந்து மருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும்.

நீதிமொழி 236

இவ்வகையான நோயாளிகளில் மருந்து கொடுப்பதற்கு மிகவும் ஏற்றதான காலம், ஒவ்வொருதடவை வியாதி உக்கிரமடைந்து தணிந்த பிறகு ஆகும். வியாதியின் உக்கிரத்தில் இருந்து தானாகவே தணியும்போது வியாதி படிவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை சரீரத்தில் ஏற்படுகிறது. இந்த சமயத்தில் மருந்து கொடுக்கப்பட்டால் யாதொரு கடுமையான கொந்தளிப்பும் ஏற்படாமல் வியாதி சொஸ்தமாக ஏதுவாகும். ஆனால் வியாதியின் உக்கிரம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் கொடுக்கப்பட்டால் ஔஷதம் எவ்வளவுதான் வியாதிக்குப் பொருத்தமானதாக இருந்தாலும்கூட, வியாதியின் உக்கிர நிலைமையுடன் ஔஷதத்தின் வேலையும் சேர்ந்து (வியாதியஸ்தருடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படா விட்டாலும்) அதிகமான சரீர பலவீனத்தை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால், வியாதியின் ஒரு உக்கிர நிலைமை படிந்து, சுரமில்லாத நிலைமையில் ஔஷதம் கொடுக்கப்பட்டால், அதாவது அடுத்த உக்கிர நிலைமை ஏற்படுவதற்கு அதிக காலம்

முன்னாலேயே கொடுக்கப்பட்டால், சரீரத்தின் ஜீவ சக்தி இது சமயம் மிகவும் நல்ல சாதகமான நிலைமையில் இருப்பதால் மருந்து வேலை செய்து சொஸ்தம் செய்வது சாத்தியமாக இருக்கும்.

நீதிமொழி 237

ஆனால் சில கொடிய சரண்களில் ஏற்படுவது போல சரமிக்லாத நிலைமை மிகவும் குறுகிய காலத்திற்கே இருக்குமாயினும், அல்லது இந்தக்காலத்தில் வேறு ஏதாவது அதாந்தரவுகள் இருக்குமாயின், சரியான ஹோமியோபதி ஔஷதத்தை வியர்வை ஏற்பட்டு அது அடங்கும்போது கொடுக்க வேண்டும். அதாவது வியாதியின் உக்கிரம் ஒருவாறு அடங்கியவுடன் கொடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 238

அநேக சந்தர்ப்பங்களில் சரியான ஔஷதத்தில் ஒரே வேளை, பல முறைவந்த உக்கிரவியாதியை சொஸ்தம் செய்திருக்கிறது. ஆனால் அநேக நோயாளரில் ஒவ்வொரு வியாதி உக்கிரத்திற்கும் பிறகும் ஒரு வேளை ஔஷதம் கொடுப்பது அவசியமாகும். வியாதியின் உக்கிரத்தன்மை குறைந்தாலும், குறிசினில் மாறுதல்கள் இல்லாவிட்டால் அதே ஔஷதம் கொடுக்கப்படலாம் அவ்வாறு கொடுக்கப்படும்போது, ஒவ்வொரு தடவையும், முந்தியதைவிட ஔஷத வீரியத்தை அதிகப்படுத்துவதற்காக, மருந்து இருக்கும் பரட்டிலைப் பத்துப் பன்னிரண்டு தடவை பலமாகக் குலுக்கவேண்டும் மேலும் சில சமயங்களில் அந்த முறைசரம் பல நாட்கள் கழித்துக்கூடத் திரும்பிவர ஏதுவுண்டு. இம்மாதிரி பல நாட்கள் கழித்து அதே வியாதி திரும்பி வருதல் அவ்வியாதியை ஏற்படுத்திய கெட்ட சூழ்நிலை நீக்கப்படாமல் இருப்பதினால்தான், உதாரணமாக சதுப்பு நிலவாசம் முதலி

யவை, இம்மாதிரியான நிலைமைகளில் வியாதியின் பூரண நிவர்த்தி, அம்மாதிரியான சதுப்பு நிலத்தில் வாசம் செய்வதை விடுத்து வேறு வரண்ட பிரதேசங்களில் வசிக்கச் செய்வதாகும்.

நீதிமொழி 239

அநேகமாக ஒவ்வொரு ஒளஷதமும், தன்னுடைய ப்ருவிங்கில், ஒரு விசேஷமான முறைச்சுரத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்படும் ஒவ்வொரு சுரமும், வேறு ஒளஷதங்களினால் தோற்றுவிக்கப்படும் சுரத்திற்கு வித்தியாசமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, இதுவரையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டு நம்மிடம் இருக்கும் ஒளஷதங்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்துங்கூட, உலகில் தோன்றும் எல்லா முறை சுரங்களுக்கும் பொருந்தும் ஒளஷதங்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன.

நீதிமொழி 240

ஆனால் சரியாகத் தேர்ந்தெடுத்த ஹோமியோபதி ஒளஷதம் முறைச் சுரத்தைப் பூரணமாக சொஸ்தம் செய்யாமலும், ஆனால் சதுப்பு நிலக் குடியிருப்புப் போன்ற காரணமும் இல்லாமலிருக்குமாயின், இவ்வாறு வியாதி பூரணமாக சொஸ்தமாகாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் சரீரத்தில் உள்ளடங்கிக் கிடக்கும் "ஸோரா" வாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான நோயாளியில் வியாதி பூரணசெளக்கியம் ஆவதற்கு ஆண்டி ஸோரிக் மருந்துகள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

நீதிமொழி 241

சாதாரணமாக சில பிரதேசங்களில் எப்பொழுதும் முறைசுரங்கள் இருந்துகொண்டே இருக்கும். இம்மாதிரியான பிரதேசங்களில் முறைச் சுரம் கொள்ளை நோயாகத்

தோன்றுமாயின் இவை ஒரே கிட்டிய உபாதி உள்ள நீடித்த வியாதி என்று கருதப்படவேண்டும். இவ்வாறு தோன்றும் ஒவ்வொரு கொள்ளைச் சுரமும், அதனால் பாதிக்கப்படும் நபர்களுக்கு ஒரேமாதிரியான குதிகளை உண்டுபண்ணும், பொதுக் குதிகள் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதால் இவற்றிற்கு ஏற்ற ஒரு சரியான ஹோமியோபதி ஓளஷதத்தைத் தேர்ந் தெடுத்துவிட்டால் இதுவே ஆதற்கு முன்னால் ஸோரா போன்ற நீடித்த வியாதியால் பாதிக்கப்படாமலிருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் மருந்து ஆகும்.

நீதிமொழி 242

இம்மாதிரி ஏற்படும் கொள்ளை முறைச் சுரம் முதல் தடவை சுரம் ஏற்பட்டவுடனேயே மேற்காட்டியவாறு சொஸ்தம் செய்யப்படாவிட்டாலும், அல்லது முறை தவறிய அல்லோபதி சிகிச்சை செய்யப்பட்டாலும், திஷ்ட வசமாக அநேகருக்கு உள்ளடங்கி இருக்கும் ஸோரா வெளிக் கிளம்பி நாண்டவமாட ஆரம்பித்து விடுகின்றது. இனி முதலில் தேர்ந்தெடுத்த மருந்து (ஆது அநேகமாக ஆண்டி ஸோரிக் ஓளஷதமாக இருக்காது) பிரயோஜனப்படாமல் போய்விடும். ஆகவே, இனி நாட ஸோராவினால் ஏற்பட்ட முறைச் சுரத்தை சொஸ்தம் செய்யவேண்டியவர்கள் ஆகிறோம். அனேகமாக இந்த நிலைமையில் மிகச் சிறிய அளவில், உயர்ந்த வீரியத்தில் ஸல்பரோ, ஹீபார் ஸல்பரோ, ஒரே வேளையோ அல்லது பல நாட்களுக்கு ஒரு முறையோ கொடுக்க சொஸ்தமாகும்.

நீதிமொழி 243

சதுப்பு நிலப் பிரதேசத்தில் வசிக்காத ஒரு மனிதனைத் தாக்கும் மிகக் கடுமையான முறை சுரத்தில் ஸோரோவின் மூலகாரணங்களை ஒத்திருப்பவை போன்ற முறைச் சுரத்தில் குறகிய கால வியாதிகளில் செய்வதுபோல் நிரூபிக்

கப்பட்ட மருந்துகளின் மற்றத் தொகுதியிலிருந்து தனிப் பட்ட நோயாளிகுத் தேர்ந்தெடுத்த குணமாக்கவல்ல ஹோமியோபதி மருந்தை இது செய்யக்கூடுமானதை செய்யட்டுமென்று முதலில் சில நாட்களுக்கு நாம் பிரயோகிக்கவும் வேண்டும். ஆனால் இவ்வழியைக் கையாண்ட போதிலும் குணமேற்படுவது மாறுபட்டுத் தோன்றினால், முன்னேற்றமடையும் தருவாயில் இருக்கும் ஸோராவுடன் நாம் செய்யவேண்டுவது நமக்குத் தெரியும். மேலும் இவ்வகைப்பட்ட நோயாளியில் ஸோராவை எதிர்க்கும் மருந்துகள் மாத்திரமே வியாதியை வேரறச் செய்யமுடியும்.

நீதிமொழி 244

சதுப்பு நில ஜில்லாக்களிலும் அடிக்கடி வெள்ளங்கள் ஏற்படுவதற்குரிய நாடுகளிலும் அந்நிலப்பரப்பிற்குரிய முறைச் சுரங்களை குணமாக்க அல்லோபதி வைத்தியர்களுக்கு சிரமமாயிருக்கிறது. ஆனால் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்ட ஒரு யௌவன மனிதன் ஆரோக்கிய உணவை புசித்தும் அவன் தேகம் யாதொன்றின் குறைவால் தாழ்த்தப்பட்டாமலும் இருந்தால் அச்சதுப்பு நில ஜில்லாக்களும் அவனுக்கு வசிக்க ஒத்துக்கொண்டு விடுவதுடன் வியாதியால் பீடிக்காமலும் இருக்கிறான். இச்சதுப்பு நிலத்திற்குரிய முறை சுரமும் புதிதாய் அங்கு சென்றவனைத்தான் தாக்குகிறது. ஆனால் மிக உடர்ந்துவிரியப் படுத்திய ஸிங்கோனாப் பட்டை திராவகத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு துளி மருந்து மேற்காட்டியபடி கட்டுப்பாட்டுடன் உசித ஆகார நியமங்களுடன் வசித்து வருவதால் சீக்கிரமாக வியாதியிலிருந்து அவனைக் காப்பாற்றுகிறது. ஆனால் மிதமான தேசப்பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டும், தொழில் புரிந்தும் சரீரத்துக்கொத்த உசித ஆகாரம் உட்கொண்டும் வரும்மனிதர்களுக்கும் அடிப்பட்ட ஸிங்கோனா ஒன்று அல்லது இரண்டு சிறு சொட்டு மருந்தால் சதுப்பு நிலத்திற்குரிய முறை சுரத்தை சொஸ்தமாக்கவும் முடியாது. ஏனென்றால்

ஸோரா தோற்றமளிக்க முயற்சியுள்ள அம்மனிதர்களில் அது அவர்களின் வியாதியின் அஸ்திவாரத்தில் எப்பொழுதும் தங்கி நிற்கிறது. ஸோராவை எதிர்த்து அடக்க சிகிச்சை செய்யாது அவர்களின் முறைச் சுரத்தை அச்சுப்புநில ஜில்லாவிலேயே சொஸ்தம் செய்ய முடியாது. இவ்வியாதியஸ்தர்கள் உடனே சதுப்புநில ஜில்லாவை விட்டகன்று வரண்ட மலைப்பாங்காயுள்ள இடங்களுக்குக் குடிபுகுந்தால், விவாதியால் வெகுநாள் ஆழ்ந்து தாக்கப்பட்டிராவிட்டால், அதாவது அவர்களில் ஸோரா முழுமையும் விருத்தியடைந்து வெளித்தோன்றாதிருப்பினும் அது தன்னுடைய மறைந்திருக்கும் தன்மையிலேயே திரும்பிவிடினும் குணமடைகிறார்கள்; ஸோராவை எதிர்க்கும் சிகிச்சை செய்து கொள்ளாமல் முற்றும் செளக்கியமடைய மாட்டார்கள்.

நீதிமொழி 245

245-253

ஹோமியோபதி சிகிச்சையில் வியாதிகளின் முக்கியமானவைகளுக்கும் அவைகளுக்கு ஏற்படும் தன்மைகளுக்கும் என்ன கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டோம். மருந்துகளைப் பற்றியும் அவைகளை உபயோகிக்கும் வழிகளைப் பற்றியும், மற்றும் இம் மருந்துகளை, உபயோகிக்குப்போது அனுசரிக்கவேண்டிய பத்தியக் கட்டுப்பாடுகளைப் பற்றியும் சொல்லத் தொடங்குவோம்.

நீதிமொழி 246

சிகிச்சை செய்யும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் உறுதியாய் விருத்தியடைந்து வரும் குணம் நீடித்திருக்கும் வரை ஒரு மருந்தையும் திரும்பவும் கொடுக்கக்கூடாது; ஏனென்றால் சாப்பிட்ட மருந்து தொடர்ந்து வேலை செய்து நன்மை செய்ய ஆரம்பித்து அதை முற்றும் நிறைவேற்ற விரைந்து கொண்டிருக்கிறது. குறுகிய கால (acute) வியாதிகளில் இத்

தன்மை இயல்பானதே. ஆனால் அநேக நீடித்த (chronic) வியாதிகளிலோ வென்றால் தேர்ந்தெடுத்த சரியான ஒரே வேளை ஹோமியோபதி மருந்து தொடர்ந்து தாமதமாய் வேலை செய்யினும் சில சமயங்களில் அப்படியுள்ள நோயாளியில் அம்மருந்தால் 40, 50, 60, 100 நாட்களில் பூரண அனுகூலம் ஏற்படும்படி சாதாரணமாக ஒத்தாசை செய்யலாம். ஆனாலும் இத்தன்மை அரியதாயிருக்கின்றது. இதுவுமின்றி கூடிய வரையில் வைத்தியனுக்கும் நோயாளிக்கும் கூட மிகவும் துரிதத்தில் குணங்கிட்டுமளவுக்கு இந்தக்கால எல்லையை அரை, கால், இன்னும் குறைந்த அளவிற்குச் சருக்குதல் ஒரு முக்கியமான விஷயம். சமீப காலத்தில் அடிக்கடி அனுபவத்தாலறிந்ததில் இக்கால எல்லையை கீழ்க்கண்ட நிலைமைகளில் இன்பமாகவே குறைக்கலாம் எனக் கண்டேன் முதலாவதாக, மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் பொறுக்கியெடுத்த மருந்து முற்றும் ஹோமியோபதி முறைப்படி இருத்தல்; இரண்டாவதாக அது உயர்ந்து விரியப்பட்டுத் தண்ணீரில் கரைத்து தகுந்த சிறிய அளவில் குறித்த இடைவேளைகளில் ஒரு வேளை மருந்து கொடுப்பது குணமாகக் குவதை விரைவில் செய்து முடிக்க மிகவும் தகுந்ததென அனுபவம் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் ஜீவ சக்தியை பொருந்தாத வகையில் எதிர்த்தாக்குதலைச் செய்யாமலும், முக்கியமாய் மருந்தின் விரியத்தை மாற்றாமல் அடிக்கடியும் கொடுக்கப்படும் நோயாளியில் உண்டாகும் குழப்புதலைப் போல் எழுப்பாமலும், வியாதியையொத்த குறிகளை ஏற்படச் செய்யும்படி ஒவ்வொரு மருந்தின் பாகமும், முதலில் கொடுத்ததை அடுத்துத் தொடர்ந்து கொடுக்கப்படுவது சற்றேறக் குறைய விரிய மருந்துகளின் அளவு குறைந்திருக்கும்படி முன்னெச்சரிக்கையாயிருத்தல் வேண்டும்.

நீதிமொழி 247

அடிக்கடி அதே மருந்தைக் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து (குணமாவதை தாமதிக்காதிருக்கும் பொருட்டு குறுகிய

இடைவேளைகளில் கொடுத்தல்) ஒரு தடவை கொடுத்த விரிய அளவுக்கே ஒரு மருந்தை மாற்றாமல் திரும்பவும் அவ்விரியத்திலேயே கொடுத்தல் ஏற்றதல்ல; அப்படி மாற்றாத மருந்தினளவை ஜீவசக்தி எதிர்க்குமே தவிர ஏற்ப தில்லை. அதாவது, சொஸ்தம் செய்யவிரும்பும் வியாதிக் குறிகளைக் காட்டிலும், மருந்திற்கேற்பட்ட மற்ற குறிகளை வெளிக்காட்டாமலிருக்காது. ஏனென்றால் முதலில் கொடுத்த ஒரு வேளை மருந்து ஜீவசக்தியில் விரும்பிய மாறுதலை முன்பே செய்துவிட்டது. ஆகையால் வியாதிக் கேற்ற விரியப்படுத்திய அம்மருந்தின் இரண்டாவது வேளை விரியத்தில் மாறுபடாத அதே மருந்து ஜீவசக்தியில் முன்பு கண்ட அதே நிலைமையை இன்னமும் காண்பதில்லை. வியாதியஸ்தர் மாற்றாத அதே விரிய மருந்தை பல வேளை கள் சாப்பிடுவதால் மற்றொரு வகையில் அவஸ்தைக்குள் ளாகலாம். முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமாக உபா திப்படலாம் ஏனென்றால், ஆரம்பத்திலுள்ள வியாதிக்கு ஹோமியோபதிக்குற்ற குறிகள் இல்லாத சிலவை திரும்பவும் கொடுத்த மருந்தினால் ஏற்படுகிறது. ஆகவே வியாதியஸ் தரின் உண்மையான அவஸ்தை நிலைமை அதிகமடைவதல் லாது குணமாவதற்கான வழி ஏற்படாது. ஆனால் பிறகு தொடர்ந்து கொடுக்கப்படும் வேளை மருந்துகள் ஒவ்வொரு தடவையும் சிறிதளவு மாற்றப்பட்டால் (see 269, 270) பிறகு ஜீவசக்தி அதே மருந்தால் கஷ்டமில்லாமல் தக்க வாறு மாற்றப்பட்டு (ஏற்பட்ட வியாதியின் உணர்ச்சி குறைந்து) அவ்வழியே குணம் கிட்டுகிறது.

நீதிமொழி 248

இதைச் செய்வதற்கு, மருந்து கரைந்ததைத் திரும்பவும் விரியப்படுத்துகிறோம். (8, 10, 12 தடவைகள் குலுக்குவ தால்) அதிலிருந்து நீடித்த வியாதிக்குள்ளே தினம் அல்லது இரண்டு நாளைக்கு ஒரு தடவை குறுகிய கால வியாதிகளில் ிலிருந்து மெணிக் கு ஒரு தடவையும், அவசரமான நாயா

ளிக்கு ஒரு மணிக்கு ஒருதடவையும் அல்லது அடிக்கடி வியாதியஸ்தருக்கு ஒன்று அல்லது (அதிகமாய்) பல தேக்கரண்டியளவு நாம் கொடுக்கிறோம். இதே போல் நீடித்த வியாதிகளில், ஒவ்வொரு சரியாய் தேர்ந்தெடுத்த ஹோமியோபதி மருந்தும், நீடித்து வேலை செய்பவைகளுங்கூட, தொடர்ந்து அனுசூலத்தை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. இம் மருந்தை ஒவ்வொரு நாளும் பல வேளைகளாக மாதக்கணக்கில் கொடுக்கலாம். கரைந்த மருந்து உபயோகித்தாகி விட்டால் (7 அல்லது 15 நாட்களில்) அதே மருந்து இன்னமும் கட்டாயிருப்பின், வியாதியஸ்தர் அவர் ஜீவிய காலத்தில் இதற்குமுன் தோன்றாத உபாதிகளை அடையாமல் தொடர்ந்து குணமடைந்துவரின் நாம் கொடுக்கும் அதே மருந்தின் உயர்ந்த வீரிய மாத்திரையில் ஒன்று அல்லது (எப்பவாகிலும்) பலவற்றை அடுத்ததாகக் கரைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வேற்றுக் குறிகள் தோன்றின் அதற்குரிய மற்றொரு ஹோமியோபதி மருந்தை தெரிந்தெடுத்து முன்பு கொடுத்த மருந்திற்குப் பதிலாய் முன்போலவே அடிக்கடி கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்கையில் ஒவ்வொரு வேளை மருந்து கொடுக்கும் போதும் கரைந்திருக்கும் மருந்தை துரிதமாகக் குலுக்கி வீரியத்தை ஒவ்வொரு தடவையும் சிறிதளவு உயர்த்திக்கொண்டே வரவேண்டும். சரியான ஹோமியோபதி மருந்தை ஒவ்வொரு தினமும் திரும்பத் திரும்பக் கொடுத்து வரும்போது நீடித்த வியாதியின் சிகிச்சை முடிவடையும் தருவாயில் ஹோமியோபதி உபாதி அதிகம் (Homoeopathic aggravation) தோன்றினால் (வியாதிக் குறிகளுக்கு ஒப்பான மருந்தினால் உண்டான குறிகள் தோன்றுதல்) இம்மாதிரியான நிலைமையில் மருந்தின் பிரமாணத்தை மேலும் குறைத்து, (வீரியத்தை அதிகப்படுத்தி என்பது பொருள்) நீடித்த இடைவேளை விட்டு, வியாதி சொஸ்தம் ஆவதற்கு இனி மருந்தின் உதவி தேவையா அல்லது இல்லையாவென்பதை அறியும் பொருட்டு; முடியுமானால் அநேக நாட்களுக்கு மருந்தை நிறுத்திவிட வேண்டும். அதிகப்படியாக உட்செலுத்தப்பட்ட

ஹோமியோபதி மருந்தினால் உண்டாகிய அக்குறிகள் சீக் கிரமே மறைந்து அதனால் உண்டாக்கப்பட்ட அசௌக்யம் நீங்கிவிடும்.

நீதிமொழி 249

ஒரு வியாதிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மருந்தும், அது வேலை செய்யும் போது, அந்த வியாதிக்கு சம்பந்தமில்லாத கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் புதுக்குறிகளை உண்டாக்கினால், அந்த மருந்து குறிப்பிட்ட வியாதியை சொஸ்தம் செய்யச் சக்தியற்றது என்று கருதப்பட வேண்டும். அது சரியான ஹோமியோபதி தத்துவங்களின் படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதல்ல. ஆகவே, இவ்வாறு ஏற்படும் புதுக்குறிகள் மிகவும் கடுமையானவையாக இருந்தால், சரியான முறிவு மருந்தைக் கொடுத்து முதலில் கொடுத்த மருந்தை முறிக்க வேண்டும். அதன்பிறகு குறிகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமான வேறு மருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அல்லது, அவ்வாறு ஏற்பட்ட புதுக்குறிகள் அதிகக் கடுமையானதாக இல்லாவிட்டால், யாதொரு முறிவையும் கொடுக்காமலேயே அடுத்து சரியாகத் தேர்ந்தெடுத்த மருந்தைக் கொடுத்துவிடலாம்.

நீதிமொழி 250

வியாதியின் நிலைமையைச் குறிப்பாய் நன்கு விசாரித்தறியும் உற்று நோக்கும் சிகிச்சையாளருக்கு அவசர நோயாளரில் ஆறு, எட்டு அல்லது 12 மணி நேரத்திற்குள் அவர் இறுதியாகக் கொடுத்த மருந்து நன்கு தகுதியுள்ளதாகத் தேர்ந்து எடுக்கப்படவில்லை என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தவுடன், அதனால் வியாதியஸ்தரின் நிலைமை தெளிவுறாமல், புதுக்குறிகளும் உபத்திரவமும் ஏற்படுதல், மணிக்குமணி கொடுதலை அடைந்து வருதல், கொஞ்ச அளவில் இருப்பிலும் அதை அப்படியே விட்டுவிடாமல்

தகுதியுள்ள ஒற்றுமையான ஹோமியோபதி மருந்தை தெரிந்தெடுத்துக் கொடுப்பதுடன், தற்காலம் இருக்கும் வியாதிக்குறிகளுக்கு மிகவும் ஏற்றதான மருந்தாகவும் இருப்பதைக் கூடிய வரையில் கொடுத்து அவர் பிசகைத் திருத்திக்கொள்ளுதல் அவனது கடமையாகும்.

நீதிமொழி 251

சரீரத்தின் வேலைகளை மாத்திரம் மாற்றியமைக்கும் தன்மை வாய்ந்த சில ஒளவுதங்கள் இருக்கின்றன. (உதாரணமாக இக்னேஷியா, பிரையோனியா, ரஸ் சில சமயங்களில் பெல்லடொன்னா). இவைகள் ஆழ்ந்து வேலை செய்வதில்லை. இவைகளில் ஒன்றை ஒரு வியாதியஸ்தருக்குக் கொடுத்த பின்னர், அப்படிக்கொடுத்தது சரியாக வியாதிக்குறிகளுக்கு ஒத்ததாக இருந்தாலும், வியாதிசமனம் அடையாதிருக்குமாயின் (சிட்டிய வியாதிகளில் சில மணி நேரங்களுக்குள்ளாகக்கூட) அதே ஒளவுதத்தை அதே வீரியத்தில் மறுபடியும் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டும்.

நீதிமொழி 252

நாள்பட்ட (ஸோரா சம்பந்த) வியாதிகளில் மற்ற மருந்துகளை உபயோகிக்கும் போது தகுதியற்ற மேன்மையான ஹோமியோபதி (ஸோரா வை அடக்கும்) மருந்தைத் தகுந்த குறைவான அளவில் கொடுத்தும் குணங்கிட்டாவிடில் வியாதியை தயங்கவைக்கும் காரணம் தொடர்ந்து திற்பதின் காரணம் வியாதியஸ்தரின் சந்தர்ப்பத்தில் அல்லது நிலைமையில் ஏதோ பிசகு ஏற்பட்டிருக்கிறது. முற்றும் குணமடைவதின் பொருட்டு அதை அகற்ற வேண்டும்.

நீதிமொழி 253

எல்லா வியாதிகளிலும், முக்கியமாய் குறுகிய கால

- ① சிவ் 21 - சாது சிவ் 22
 ② சிவ் 22 - சாது சிவ் 23
 ③ சிவ் 23 - சாது சிவ் 24

134

ஹானிமெனின் ஆர்களான்

வியாதிப் போக்கில் உள்ள சில குறிகள் ஒவ்வொரு வருடிகும் தெரிய இயலாத வகையில் சிறிது அதிகப்படல் அல்லது சமனமாதல் உணர்ச்சியைச் செய்கிறது. வியாதியஸ்தரின் மனநிலையும் மற்றபடி நடத்தையும் நிச்சயமானதும் நமக்கு நிலைமையை அறிவிப்பதும் ஆகும். குறைந்த அளவில் ஏற்படும் அணுகலத்தையும் மிகுந்த அளவில் ஆறுதலும், அதிகரித்த அமைதியும், மன, ஆத்ம உற்சாக நிம்மதியும் - ஒருவித இயல்பான தன்மைக்குத் திரும்புவதை நாம் காண்கிறோம். மிகச் சிறிய அளவில் ஆரம்பமாகும் உபாதி அதிகமாதல் தன்மை இதற்கு மாறாக, தேர் எதிரிடையான நிலைமையாகும்; ஒரு கட்டுண்ட, உதவியற்ற, பரிதாபகரதேகம், மனம், மற்ற முள்ள எல்லாத் தன்மையும், அறிகுறிகளும், அங்கஸ்திதியும், செய்கைகளும் கூர்ந்து கவனித்தால் சுலபத்தில் தெளிவுற அறியலாம், வாயால் சொல்லவொண்ணாதது.

நீதிமொழி 254 5 மிஷன்

ஒரு மருந்தைக் கொடுத்தபின் ஏற்படும் புதிய குறிகள் அல்லது குறிகள் அதிகமாதல், அல்லது இதற்கு எதிரிடையாக, முதலில் இருந்த குறிகள் குறைதல், இவைகளை கவனிக்கும்கால் நன்கு கவனிக்கும் ஒரு வைத்தியருக்கு வியாதி அதிகப்படுகிறதா? குறைகிறதா? என்பதில் யாகொரு சந்தேகத்தையுமே ஏற்படுத்தாது. எனினும் வியாதியஸ்தர்களில் சிலர் தங்களுக்கு இருக்கும் நிலைமையைத்தெரிவிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருப்பார்கள்; அல்லது அதைத் தெரிவிக்க இஷ்டப்படாதவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

நீதிமொழி 255

இப்படி இருப்பவர்களின் விஷயத்தில்கூட, தற்சமயம் அவர்கள் சொல்லும் குறிகளையும், ஏற்கனவே அவர்கள்

சிவ் 21: சாது சிவ் 22
 சிவ் 22: சாது சிவ் 23

அரசி - சிபி 33 - இல
 ரெய்லா - சிபி 33 - இல

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

135

இல - சிபி 33 - இல

சொன்ன குறிகளை நாம் குறித்து வைத்துக்கொண்டதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அவர்களை புதுக்குறிகள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்பதையும், பழைய குறிகளும் முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாகவில்லை என்பதையும், தெரிந்து கொள்வோம். விஷயம் இப்படி இருக்குமாயின் இத்துடன் கூட வியாதியஸ்தரின் மனதிலும் தன்மையிலும் அபிவிருத்தி இருக்கிறது என்றும் கவனித்து விட்டோமாயின் நாம் கொடுத்த ஓளஷதம் வியாதியை நிச்சயம் குறைத் திருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்வோம். தவிர இந்த நிலைமை ஏற்படுவதற்குப் போதிய அவகாசம் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டிராவிட்டால், மேலும் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டால் இந்த அபிவிருத்தி நிலைமை ஏற்படும். ஆனால் வியாதி நீங்குவதில் அபிவிருத்தி காண்பது அதிகத் தாமதப் பட்டால் நாம் அறிய வேண்டியது வியாதியஸ்தர் நடத்தையில் (பத்தியக் கட்டுப் பாட்டில்) ஏதோ தவறு செய்திருக்கிறார்களோ அல்லது வேறு ஏதாவோ குறுக்கிடுகிற தென்றோ அறிய வேண்டியதாகும்.

நீதிமொழி 256

அறிவு - நன்மையாக

இந்த நிலைமைகளுக்கு முற்றிலும் மாறாக, வியாதி யஸ்தர் வேறு புதிய நிலைமைகளையும், கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான புதிய குறிகளையும் தெரிவிப்பாரானால் - இது முன் கொடுத்த மருந்து ஹோமியோபதி சாஸ்திரத்தின் அடிப்படையில் சரியானபடி தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிக்கும் - அவன் நல்ல மனமுடையவனாக இருந்தால் (நம்மை திருப்தி செய்து வைக்க வேண்டி) தனக்குச் சிறிது செளக்கியம் என்று தெரிவித்தாலும்கூட, (இதுடி யூபர்குலாஸிஸ் வியாதியில் - சுவாச கோசங்களில் புண்கள் ஏற்பட்டிருக்கும்போது ஏற்படலாம்) நாம் அவன் சொல்வதை நம்பக்கூடாது. ஆனால் இதை உபாதி அதிகம் என்ற நிலைமையாகவே கருதவேண்டும். இது அவ்வாறுதான் என்பது அதை பின் சிறிது காலத்தில் நிதர்சனமாகப் புலப்படும்.

9 செப்டெம்பர் 1933
 64 சாண்டி 99 சிபி 33

நீதிமொழி 257

அடிக்கடி சில மருந்துகளைப் பல நோயாளிகளில் உபயோகிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு அவைகளினால் அதிகமாக நல்ல பலன்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலுங் கூட ஒரு நல்ல வைத்தியன் இம்மாதிரியான ஔஷதங்களை தன்னுடைய தொழிலில் அதிகம் உபயோகமுள்ளவை என்று வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இவன் இவ்வாறு செய்வானால் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் சில அபூர்வமாக உபயோகப்படும் ஔஷதங்களை, இவைகள் தேவைப்படும் போது, உபயோகிக்காமலே விட்டுவிட ஏதுவாகும்.

நீதிமொழி 258

மேலும் ஒரு உண்மையான வைத்தியன், தன்னுடைய தொழிலில், தான் ஏற்கனவே அவைகளை உபயோகித்து நல்ல பலன் கிட்டவில்லை என்பதை மனதில் கொண்டு, சில மருந்துகளை உபயோகிக்காமலே இருக்கக்கூடாது. ஏற்கனவே (இவனுடைய தவறுதலினாலேயே) சரியானதாக இல்லாத மருந்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத்து பலன் காணாததாலோ, அல்லது அது கெடுதலாக வேலை செய்ததாலோ அந்த மருந்துகளே உபயோகமற்றவை என்று பின் ஒரு காலத்திலும் அவைகளை உபயோகிக்காமலேயே இருப்பது தவறு. ஒவ்வொரு நோயாளியிலும் நமது பல ஔஷதங்களில் ஒரே ஒரு ஔஷதம்தான் சரிக்குச் சரி ஔஷதமாக இருக்கக்கூடும். ஆகவே இம்மாதிரி ஒதுக்கப்பட்ட ஔஷதங்கள் தேவைப்படும்போது இவனுக்கு சரியான ஔஷதம் கிடைக்காமலே போகலாம்.

நீதிமொழி 259

ஹோமியோபதி சிகிச்சையில், தேவைப்படுவதும், சரி

யானதுமான ஓளஷதம் மிக நுண்ணியதேயாதலின் சிகிச்சையின்போது வியாதியஸ்தனின் ஆகாரத்திலும் நடவடிக்கைகளிலும் ஓளஷத மதிப்புள்ள எல்லா விஷயங்களும் நீக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் இதர ஓளஷதச் சரக்குகள் நமது சிறிய ஹோமியோபதி ஓளஷதத்தை அழுக்கி விடாமலிருப்பதற்காகவே.

நீதிமொழி 260

ஆகவே நீடித்த வியாதியில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் விஷயமாக சரியான விசாரணை செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். ஏனெனில் இம்மாதிரியான ஆகாரக் கோளாறுகள், நடவடிக்கைத் தவறுகள், வியாதியை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கலாம். அது கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கலாம்.

நீதிமொழி 261

நீடித்த வியாதிகளில் நாம் ஓளஷதம் கொடுக்கும் போது மிகவும் சரியான பத்தியபாகம் எதுவெனில் இம்மாதிரியாக வியாதியை சொஸ்தமாக்குவதற்கு இடைஞ்சல் செய்யும் விஷயங்களை நீக்குதலும், தேவையுள்ள இடத்தில் அதற்கு எதிரிடையாக உள்ளவைகளை கொடுத்தலுமாகும். குற்றமற்ற மனப்பயிற்சி, திறந்த வெளிகளில் உடற்பயிற்சி (நடத்தல், வேலை செய்தல்) ஒத்துக் கொள்ளும் புஷ்டியுள்ள ஆகாரங்கள், பானங்கள் முதலியன.

நீதிமொழி 262

ஆனால் கிட்டிய வியாதிகளிலோ — மனத்தடுமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகள் தவிர மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் — தன் உள் உணர்வே தனக்குத் தேவையானதைத் தெரிவிக்கும். ஆகவே வியாதியஸ்தர் கேட்பதை

கொடுக்கும்படி செய்வதும், அனாவசிய, கெடுதலான பதார்த்தங்களை கட்டாயப்படுத்திக் கொடுப்பதைத் தடுப்பதும், வைத்தியனின் முக்கிய கடமையாகும்.

நீதிமொழி 263

ஆகார பாணம் இவைகள் சம்பந்தமாய், கிட்டிய வியாதியில் அவஸ்தைப்படுபவன், விரும்புவது முக்கியமாக அவனுக்குத் தற்சமயம் சாந்தியளிக்கும் வஸ்துக்களாகவே இருக்கும். அவைகள் வேறு மருந்துகள் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்காது. ஏதோ இச்சைப்படுவதைக் கோருவதாக இருக்கும். இவ்வாறு கொடுக்கப்படும் வஸ்துவால் வியாதி சமணப்படுவது சிறிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டாலும், சரியான ஹோமியோபதி ஒளஷதம் கொடுக்கப்பட்டு, அதனால் விடுவிக்கப்படும் சக்தி அதையும் சரி செய்துவிடும். இது போலவே கிட்டிய வியாதிகளில் வியாதியஸ்தர் படுக்கும் அறையின் உஷ்ணமும் படுக்கைகளின் தன்மையும், வியாதியஸ்தனுடைய செளகர்யத்திற்கு அடைக்க வேண்டும். அந்த சமயத்தில் அவனுடைய மனத்திற்கு யாதொரு அதிக அதிர்ச்சியும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நீதிமொழி 264

ஒரு உண்மையான வைத்தியனிடம் உண்மையான ஒரு சக்தியுள்ள, மருந்துகளே இருக்கவேண்டும். அவைகள் சரியானபடி வேலை செய்யும் என்கிற நம்பிக்கை அவனுக்கு ஏற்படும்படியாக அவைகளின் தன்மை இருக்க வேண்டும். (அதாவது நம்பிக்கையான மருந்துகளையே உபயோகிக்க வேண்டுமென்பது.)

நீதிமொழி 265

வியாதியஸ்தனுக்குச் சரியான ஒளஷதமே கொடுக்க

படவேண்டுமென்று, அவனுடைய மனச்சாட்சி வற்புறுத்த வேண்டும். அவனுடைய மனச்சாட்சிக்குத் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் அவனே சரியான ஒளஷதத்தை தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

நீதிமொழி 266

பிராணி வர்க்கத்திலும், தாவர வர்க்கத்திலுமுள்ள சரக்குகளை, அவைகளின் சுய உருவத்தில் நல்ல சக்தியுடன் இருக்கின்றன.

நீதிமொழி 267

சுதேச தாவர வர்க்கங்களின் சக்தியையும் பச்சையாகக் கிடைக்கக்கூடிய மூலிகைகளின் சக்தியையும் நாம் அடைய வழிவகுமாறு; ஒரு விளக்கில் எரியக்கூடிய அளவு ஸ்பிரிட் சத்துள்ள திராவகம் சரிபாதியும் பச்சை மூலிகைகளின் சாறு சரிபாதியும் கலந்து வைக்கவேண்டும். இதை ஒரு பகல் ஒரு இரவு நன்றாக முடியிட்ட பாட்டிலில் வைத்திருந்தால் அதிலுள்ள நார் போன்ற பதார்த்தங்கள் அடியில் தங்கியிருக்கும். இதில் மேலே உள்ள சுத்தமான திராவகத்தைத் தெளிவாக ஊற்றி வைத்துக்கொண்டு ஒளஷதமாக உபயோகிக்கலாம். தரிவரங்களின் சாறு புளித்துப் போகாமல் ஸ்பிரிட் என்னும் மதுசாரம் கசக்கின்றது. இதனால் அந்த மூலிகைகளின் முழு ஒளஷத சக்தியும் (யாதொரு கெடுதலையும் அடையாமல்) கிடைக்கின்றது. இதை எவ்வளவு காலத்திற்கு வேண்டுமாயினும் நன்றாக முடியிட்ட பாட்டில்களில் வைத்து வைக்கலாம். ஆனால் ஒளஷதம் கெடாமலிருக்க சூரிய வெளிச்சம் படாத இடத்தில் வைக்கவேண்டியது அவசியம்.

நீதிமொழி 268

சில மூலிகைகள், பட்டைகள், விதைகள், வேர்கள்

முதலியவை நமக்குப் பச்சையாகக் கிடைக்கமாட்டா. இவைகளை வாங்கும்போது புத்திசாலியான டாக்டர்கள் அவைகளைத் தூக்கனாக வாங்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவைகள் உண்மையாக நாம் எதிர்பார்க்கும் சரக்குகள் தானா என்று தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, அவைகளைத் தூளாக்கப்படாத சுய நிலைமையில் வாங்கித் தான் உபயோகிக்க வேண்டும்.

நீதிமொழி 269

ஹோமியோபதி வைத்திய முறையில், இது வரையில் கேள்விப்படாத முறையில் ஔஷதங்கள் தயார் ஆக்கப்படுகின்றன. இப்படி ஒரு அபூர்வமான முறையில் தயாரிக்கப்படுவதால் ஒவ்வொரு சரக்கின் மூலத்திலுள்ள அதிசயமான ஔஷத நிலைமையை வெளியாக்கப்படுகின்றது. இதனாலேயே ஹோமியோபதி ஔஷதங்கள் விசேஷ சக்திவாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. அவைகளின் சாதாரண நிலைமையில் ஔஷதமாக உபயோகப்படும் என்று கருதப்படாத சில சரக்குகள்கூட இம்மாதிரியான ஹோமியோபதி முறைப்படி தயார் செய்யப்பட்டால், அவைகளின் உள்ளே மறைந்து கிடக்கும் அபூர்வ சக்தி வெளிப்பட்டு உயிர்வார்க்கத்தின் சரிசக்தியில் வேலை செய்து பிணிகளை நீக்குகின்றன. இவ்வாறு இந்த சரக்குகளுக்கும் அபூர்வமான சக்தி ஏற்படுவது, அவைகளின் அணுக்களை வேறு திட திரவப் தார்த்தங்களில் கலந்து, அரைப்பதின் மூலமோ, குத்துவதின் மூலமோ மறுபடியும் மறுபடியும் பிரிப்பதின் காரணமாகவேதான். இந்தமுறைக்கு டைனமைசிங் (Dynamizing) போடண்டைசிங் (Potensising) என்று சொல்லும் வீரியப்படுத்துதல் ஆகும். இம்மாதிரி செய்யப்பட்ட ஔஷதங்களை டைனமைசேஷன்ஸ் (Dynamizations) அல்லது போடன்ஸீஸ் (Potencies) அல்லது வீரியங்கள் எனப்படும். இப்படிப் பல வீரியங்களில் ஔஷதங்கள் செய்யப்படும்.

நீதிமொழி 270

இம்மாதிரியாக ஔஷதங்களை வீரியப்படுத்துவதற்கு

வீரியப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு ஒளஷதத்தில் சிறிதளவு அதாவது ஒரு குன்றுமணி எடை எடுத்து அத்துடன் 100 குன்றுமணி எடை பால் சர்க்கரைமாவை (Sugar of Milk) கலந்து, கீழே குறிப்பிட்டிருக்கிற முறைப்படி, மூன்று மணி நேரம் அரைக்கவேண்டும். இவ்வாறு மூன்று நடவைகள் செய்ய வரும் மாவில் ஒளஷதச் சரக்கு பத்து லக்ஷத்தில் ஒரு பங்குதான் இருக்கும். கீழே குறிப்பிட்டிருக்கும் சாரணங்களைக் கொண்டு, இந்த ஒளஷதத்தில் ஒரு குன்றுமணி எடையை ஒரு பாகம் மதுசாரம் (alcohol) 4 பாகங்கள் டிஸ்டில் தண்ணீரும் கலந்த கூட்டில் 500 சொட்டுகளில் கரைத்துக்கொண்டு இதிலிருந்து ஒருசொட்டு ஒரு சுத்தமான பாட்டிலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த பாட்டிலில் 100 சொட்டுக்கள் சுத்தமான மதுசாரத்தை ஊற்றிக்கொண்டு 100 தடவை அந்த பாட்டிலை ஒரு கையால் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு யிருதுவான இடத்தில் இடிக்கவேண்டும். இது முதல் தரமான ஒளஷதம். இதைக் கொண்டு சிறிய சர்க்கரை உருண்டைகளை ஈரப்படுத்தி அவ்வாறு ஈரப்படுத்திய உருண்டைகளை ஒருபிளாட்டிக் பேப்பர்மேல் உலர்த்தி பாட்டிலிலிட்டு முடிவைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் முதலாவது வீரியம். இதிலிருந்து உயர்ந்த வீரியங்களைச் செய்ய ஒரு சிறிய உருண்டையை எடுத்து வேறு ஒரு சுத்தமான பாட்டிலில் போட்டு அதைக் கரைக்க ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரும் ஊற்றி அத்துடன் 100 சொட்டுக்கள் நல்ல மதுசாரத்தையும் ஊற்றி முன்போலவே தூறு தடவை இடிக்க வேண்டும்.

இந்த ஒளஷதத்தைக் கொண்டு மறுபடியும் ஒன்போல் சர்க்கரை உருண்டைகளை ஈரப்படுத்திக்கொண்டு, பிளாட்டிக் பேப்பரில் உலர்த்தி வேறு பாட்டிலில் போட்டுக்கொண்டு இது இரண்டாவது வீரியம் என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது போலவே மேலும் மேலும் வீரியங்களைச் செய்து 29-வது வீரியம் வரையில் செய்ய வேண்டும். இது இருந்து 30-வது வீரியத்தையும் செய்து, சர்க்கரை உருண்

டைகளில் ஏற்றி அவைகளை பாட்டிலிவிட்டு வைத்துக் கொண்டால் இது சரியான ஒளஷதம் ஆகும்.

இம்மாதிரி செய்யப்படும் முறையால்: ஒளஷதச் சரக் குகள் ஒளஷதங்கள் ஆகின்றன. இவைகள்தான் வியாதியை நிச்சயமாக வெல்வவல்லவை. இவைகளைக் கொடுத்து ஏற்கனவே உள்ள வியாதியைப் போன்று ஒரு செயற்கை வியாதியை உண்டாக்கி, உள்ளே இருக்கும் தாதுக்கள் சுத்தமாக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரியான முறையால் அப்படி ஒளஷதங்கள் சரியாகச் செய்யப்படுமானால் ஒளஷதச் சரக்கில் ஒரு விசேஷ மாறுதல் உண்டாகின்றது. ஒளஷதச் சரக்காயிருந்த போது சாதாரணமாக இருந்தது. இவ்வாறு செய்யப்பட்டபின் அந்தஒளஷதத்தின் உயர்நாடியே வெளியே கொண்டுவரப்படுகின்றது. இதன் சக்தி நம் கண்களுக்குப் புலப்படாவிட்டாலும், மிக அதிகமாக சக்தி வாய்ந்தவை என்பது உண்மையான விஷயமாகும்.

நீதிமொழி 271

ஒரு வைத்தியன் தனக்குத் தேவையான ஒளஷதங்களைத் தன் கைகளினாலேயே செய்துகொள்வது உத்தமம். அவன் அப்படிச் செய்ய பச்சை முனிகைகளையே உபயோகிக்கலாம்; அது மிகவும் சிறிய அளவே தேவைப்படும். ஒரு கலுவலத்தில் சில குன்றுமணி எடை சரக்கை எடுத்துக் கொண்டு முன் சொன்னபடி மூன்று முறை அரைத்து பத்து இலட்சத்தில் ஒரு பாகத்திற்குக் கொண்டுவந்து அதிலிருந்து ஒரு சிறிய பாகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, குலுக்குவதின் மூலம் வீரியத்தை (முன் சொன்னபடி) உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டியது. இதே முறைதான் உலர்ந்தவையானாலும், எண்ணெய் பசையுள்ளதானாலும் எல்லா சரக்குகளுக்கும் கையாளப்பட வேண்டும்.

நீதிமொழி 272

மேலே கூறியபடி செய்யப்பட்ட சிறிய சர்க்கரை உருண்

டைகளில் (Globules) ஒன்று, ஒரு சாதாரண சமீபத்திய வியாதியில், வியாதியஸ்தரின் நாக்கில் வைக்கப்படுவது ஒரு வேளை ஒளவுதமாகும். இப்படிச் செய்வதால் சரீரத்திலுள்ள சில நரம்புகள் அதனால் தொடப்படுகின்றன. இதே மாதிரியான ஒரு உருண்டையை நசுக்கி அத்துடன் சிறிதுபால் சர்க்கரைமாவையும் (Sugar of Milk) கலந்து, சுகார் ஒரு டம்ளர் சுத்தமான தண்ணீரில் கலக்கி ஒவ்வொரு முறை கொடுப்பதற்கு முன்பும் நன்றாகக் கலக்கிக் கொடுத்தால், இதற்கு அதிக சக்தியுண்டு, பல தினங்களுக்கும் வேலை செய்யும். ஒவ்வொரு வேளை ஒளவுதமும், அது எவ்வளவு சிறியதாக இருந்தாலும், அது சரீரத்தின் பல நரம்புகளைத் தொடுகின்றது.

நீதிமொழி 273

எந்த நோயாளிக்கும் சிசிச்சை அளிக்கும் போது ஒரு தடவையில் ஒரே ஒரு மருந்தைத் தவிர அதற்குமேல் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு தனி மருந்துச் சரக்கைத் தவிர வேறு பலவிதமாய் வேலை செய்யும் பல மருந்துகளை ஒன்றாய்க் கூட்டிக் கொடுப்பது எந்த முறையில் உகந்தது என்றோ, அது இயற்கைக்கு ஒத்திருக்கிறதா என்பதோ நினைத்துப் பார்க்கக்கூட எனக்கு சரி என்று தோன்றவில்லை. இம்மாதிரியான வழக்கம் ஹோமியோபதியில் அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல. இந்த ஒரே உண்மையான, இலகுவான, இயற்கை வைத்திய முறையில் இது அனுமதிக்கப்படமாட்டாது.

நீதிமொழி 274

ஒரே ஒளவுதம் தனியாகவும் வேறு மருந்துகளுடன் கலக்கப்படாமலும் கொடுக்கப்படுவதில் எதிர்பார்க்கும் பேலன் கிடைத்தவிடுகிறது என்பதை ஒரு உண்மையான ஹோமியோபதி வைத்தியன் தெரிந்து கொண்டிருப்பதால்

வெள்ளம் கிடைக்காது
4 + 3 கிடைக்காது

அவன் "பல மருந்துகளைக் கூட்டிக் கொடுப்பது தவறு" என்றும் உண்மையைக் காப்பாற்ற உறுதி கொள்ள வேண்டும். தவிர ஒளஷத நிர்ணயம் என்னும் புருவிங்கில் ஒவ்வொரு தனி மருந்துச் சரக்காகவே நிரூபணம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இரண்டோ அதற்கு மேற்பட்ட கூட்டு ஒளஷதம் எப்படி மனித சரீரத்தில் வேலை செய்யும் என்பதை அவன் கண்டு கொள்ள முடியும்? தவிர நமது ஒளஷதங்கள் குறிகளுக்குத் தகுந்தபடி தனியாகக் கொடுக்கப்பட்டால் அவைகள் வியாதியிலுள்ள போலவே குறிகளுள்ள வேறு ஒரு புது செயற்கை வியாதியை உண்டு பண்ணி முதல் வியாதியை சொஸ்தம் செய்கின்றது. ஆனால், இம்மாதிரி பல கூட்டு ஒளஷதங்களை உட்செலுத்தினால் வேறு பல குளறுபடிகள் ஏற்படலாம்.

நீதிமொழி 275

ஒரு குறிப்பிட்ட வியாதிக்குச் சரியான ஹோமியோபதி ஒளஷதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து விடுவது மாத்திரம் போதாது. அத்துடன் எந்த அளவு, எவ்வளவு சிறிய அளவில் அந்த ஒளஷதத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது மற்றுமொரு விஷயம். மிகவும் அதிகமான அளவில் கொடுத்தால் அது சரியான ஒளஷதமாக இருந்து நல்ல பலனை ஏற்படுத்தினால்கூட அது ஏற்படுத்தும் நிலைமையில் அனாவசியமாக அதிக கடுமையாகி, சரீரத்தில் பல வீணமற்ற பாகங்களை மேலும் அதிக பலவீனமாக்கலாம்.

நீதிமொழி 276

இந்தக் காரணத்தினால், ஒரு ஒளஷதம் ஹோமியோபதி முறைப்படி சரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதிக அளவில் கொடுத்தால் அதன் ஹோமியோபதி தன்மையாலும், உயர்ந்த வீரியத்தாலும் அது கெடுதலை ஏற்படுத்தலாம். வீரியப்படுத்தப்படாத சாதாரண ஒளஷ

விவரம் = திரிபுரம்.
கி.மு. 3. தேர் பி.சி.
ஹானிமெனின் ஆர்கனான் 145
வரட்சி. விவரம்

தம் அதே அளவில் கொடுக்கப்பட்டு அது செய்யக்கூடிய
கெடுதலைவிட விரியப்படுத்தப்பட்ட அதே ஒளஷதம் அதிக
கெடுதலை ஏற்படுத்தலாம்.

சரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹோமியோபதி ஒளஷ
தம், அதிக அளவில் கொடுக்கப்பட்டாலும், அல்லது அடிக்க
டி கொடுக்கப்பட்டாலும், அதிகமான கஷ்டத்தைக்
கொடுக்கும். இவை சில சமயங்களில் வியாதியஸ்தரின்
உயிடுக்கே அபாயத்தை உண்டாக்குவதுடன் அநேக சந்
தர்ப்புகளில் வியாதியை சொஸ்தமாக்க முடியாமலேகூட
செய்து விடுகின்றன அவை முதல் வியாதியை அறவே
ஒழித்துவிடும். அப்படி ஒழிப்பதில் சரீரத்தின் சக்தியையும்
அடியோடு ஒழித்து இந்தமாதிரியான ஒளஷதம் வேலை
செய்தலால் அவனை முதல் வியாதி சொஸ்தம் ஆனாலும்
கூட அதிகமான செயற்கை வியாதியை உண்டுபண்ணி
அது சொஸ்தம் ஆகக் கூடாததாக ஆகிவிடுகிறது.

நீதிமொழி 277

இக்காரணம் பற்றியே, ஒளஷதம் மிகவும் சிறிய அள
வில் இருப்பதுதான் விரும்பத்தக்கது. அது போதுமானது.
தவிர சரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹோமியோபதி
ஒளஷதமாயின் அது மிகமிகச் சிறிய அளவில்தான் கொடுக்
ப்படவேண்டும்.

நீதிமொழி 278

நீச்சயமாகவும் மிருதுவாகவும் பயனளிக்கும் வகையில்
இருக்கக்கூடிய மிகச் சிறிய அளவு எது என்னும் பிரச்சி
னை இங்கே எழுகிறது. ஹோமியோபதி முறைப்படி ஒரு
நோயாளிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஒளஷத
மும், சரியாக வியாதியை சொஸ்தம் செய்ய எவ்வளவு
சிறிய அளவில் இருக்கவேண்டும் என்பதே கேள்வி. இந்தப்

பிரச்சினையைத் தீர்க்க சர்ச்சைகளும், அபிப்பிராயங்களும் பிரயோஜனப்படமாட்டா. ஒவ்வொரு நோயாளியிலும் இதை முன்கூட்டியே அறிந்துகொள்வதும் முடியாத காரியமாகும். சரியான பரீட்சை ஒவ்வொரு வியாதியஸ்தரின் சசிப்புத் தன்மையை ஆராய்தல், சரியான அனுபவம் இவையே ஒவ்வொரு தனி நோயாளியிலும் நிச்சயம் செய்யும். வியாதியுற்ற சரீர பாகங்களை மாத்திரம் தாக்கும் அல்லோபதி ஔஷதங்களை அதிகமாகக் கொடுத்து வியாதியை சொஸ்தம் செய்து விடலாம் என்று நினைப்பது அந்வினம். இவை ஹோமியோபதி முறைபோல வியாதியைத் தொடுவதில்லை. ஆனால் சரியான அனுபவம் ஹோமியோபதி முறைப்படி வியாதியை சொஸ்தம் செய்ய மிகச் சிறிய அளவே ஔஷதம் தேவைப்படுகிறது என்பதை நிரூபிக்கிறது.

நீதிமொழி 279

இம்மாதிரியான அனுபவத்தினால் நாம் தெரிந்துகொள்ளும் பொதுவான உண்மை ஒரு வியாதி நீடித்ததாக இருப்பினும், சில உறுப்புக்கள் அதிகமாகக் கெட்டுவிட்டிராத வகையில், சிகிச்சை அளிக்கும்போது, வேறு ஔஷதச் சரக்குகளை வியாதியஸ்தரிடமிருந்து விலக்கி விட்டால், நன்றாக வீரியப்படுத்தப்பட்ட ஹோமியோபதி ஔஷதத்தில் மிக மிகச் சிறிய அளவே போதுமானதாக இருக்கும். இதுவே எந்த வியாதியை சொஸ்தம் செய்ய ஆரம்பித்து விடும்

நீதிமொழி 280

எந்த ஔஷதம் புதிதாக வேறு உபத்திரவமான குறிகளை உண்டாக்காமல் உபயோகமாக இருக்கிறதோ அதைத் தொடர்ந்து உபயோகிக்கலாம்; அதாவது வியாதி சமனம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்குமளவும், சிறுகச் சிறுக உயர்ந்த வீரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி

யான பொதுவான அபிவிருத்தியுடன் ஏற்கனவே பல காலங் களுக்கு முன்பு ஏற்பட்டிருந்த வியாதியில் ஒன்றோ அல் லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதோ மறுபடியும் தோன்றுவதாக (ஆனால் அவ்வளவு கடுமையாக இல்லாமல்) தெரியவரு மானால், குறிப்பிட்ட வியாதி சொஸ்தமாக ஆரம்பிக்கி றது என்பதற்கு அறிகுறியாகும். இதுவே ஜீவசக்தி உணர்ச்சி ஊட்டப்பட்டு விட்டது என்றும் இனி அதற்கு வேறு யாதொரு உதவ இல்லாமலேயே வியாதியை சொஸ்த மாக்கிக் கொள்ளும் என்றும் அறியவேண்டும் தவிர இப் பொழுது சாதாரணமாக ஏற்பட்ட வியாதி சொஸ்தமாகி விட்டது என்றும் பாக்கி இருப்பது ஒளஷதத்தினால் ஏற் பட்ட வியாதியின் ஒரு பாகமே என்றும் இதற்குத்தான் ஹோமியோபதி உபாதி அதிகம் என்றும் பெயர்.

நீதிமொழி 281

இதை நாம் நிச்சயம் செய்துகொள்ள, வியாதியஸ்த ருக்கு எட்டு, பத்து அல்லது பதினைந்து தினங்களுக்கு யாதொரு ஒளஷதமும் கொடுக்காமலிருக்க வேண்டும். வேண்டுமாயின் யாதொரு ஒளஷதமுமில்லாத சில சர்க்கரை உருண்டைகளையோ, பால் சர்க்கரை மாவையோ கொடுக்கலாம். கடைசியாக இருக்கக்கூடிய சில குறிகள் ஒளஷதத்தினால் ஏற்பட்டு ஆனால் வியாதியின் குறியை ஒத்திருந்தாலும் அவை சில தினங்களிலோ சில மணி நேரங்களிலோ மறைந்து போகும். இம்மாதிரி ஒளஷதம் கொடுக்காத நாட்களிலேயே, வியாதியின் சின்னங்கள் யாதொன்றும் தோன்றாமலிருக்குமாயின், வியாதி ஒருக் கால் சொஸ்தம் ஆகி விட்டது என்று நினைக்கலாம். ஆனால் இக்காலங்களின் பிற்பகுதியில் முதல் வியாதியின் சில சின்னங்கள் தோன்றுமாயின் பழைய வியாதி பூரண மாக சொஸ்தம் ஆகவில்லை என்றும், இன்னமும் சிறிது பாக்கி இருக்கிறது என்றும் அறிந்து, ஏற்கனவே தெரிவித்த படி மேலும் உயர்ந்த வீரியத்தில் அதே ஒளஷதத்தைக்

கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறாகவே மேலும் மேலும் உயர்ந்த வீரியங்களிலேயே ஒளஷதம் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

நீதிமொழி 282

நீடித்த வியாதிகளில் முதல் வேளை ஒளஷதமே ஒரு ஹோமியோபதி உபாதி அதிகத்தை ஏற்படுத்துமாயின், அது கொடுக்கப்பட்ட ஒளஷதத்தின் அளவு அதிகமானது என்பதை நிச்சயப்படுத்துவதாகும். ஹோமியோபதி உபாதி அதிகம் என்பது ஏற்கனவே உள்ள வியாதிக் குறிகள் அதிகமாவதாகும்.

நீதிமொழி 283

இயற்கையை அனுசரித்து நடப்பவனான ஒரு உண்மை யான வைத்தியன். ஹோமியோபதி ஒளஷதத்தை சரியானபடி தேர்ந்தெடுத்த, அதைச் சரியான அளவில் (விரியத்தில்) எல்லா விதத்திலும் ஒற்றுமை உள்ளதுதானா வென்று பார்த்தே மிகச் சிறிய அளவிலேயே உபயோகப்படுத்துவான். அப்படி இல்லாமல், வேறு பலவினத்தினால், சரியாக இல்லாத வேறு ஒளஷதத்தைக் கொடுத்து விடுவானாயின்; அதனால் ஏற்படும் கோளாறு அதிகமாயிராது—ஏனெனில், அவ்வாறு சரியாக இல்லாத ஒளஷதத்தினால் ஏற்படும் கோளாறு மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே இருக்குமாதலின், அவனுடைய ஜீவசக்தி, அக்கோளாறைச் சரி செய்துவிடும்.

நீதிமொழி 284

நாக்கு, வாய், அன்னகோசம் இவைகளில் மருந்து பட்டாலே அது உடலில் ஊறி வேலை செய்ய ஆரம்பித்து விடும். ஆகவே நாக்கில் மருந்தைப் போட்டு உண்பது சரி

யான மாரீகமே. அத்துடன் நாசியின் உட்புறம், சுவாச உறுப்புக்களுக்கூட மருந்தின் சக்தியை கிரகித்துக்கொண்டு வேலைசெய்யும். அதனால் மருந்தை முகரித்த பார்த்தாவே போதுமானது. தவிர சரீரத்தில் மேல் தோலின் எல்லா பாகமுமே மருந்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் உள்ளுக்கு மருந்து கொடுப்பதுடன் மேல் பூச்சையும் ஒரே சமயத்தில் செய்யலாம்.

நீதிமொழி 285

③
 0241 + 0222 + 0231

இம்முறையினால் மிகவும் நாட்பட்ட வியாதிகளில் உள்ளுக்கு ஓளஷதம் கொடுப்பதுடன் கூட வெளிப்பூச்சுகளின் உதவியினால் வியாதியை விசைவினில் சொஸ்தம் செய்யலாம். உள்ளுக்கு செலுத்தும் அதே ஓளஷதங்களை முதலு, கைகள், பாதங்கள் இவைகளில் தேய்ப்பதின் மூலம் வியாதிகள் சீக்கிரமாக சொஸ்தமாவது காணப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அப்படி ஓளஷதங்கள் தேய்க்கப்படும் இடங்கள் வலியுள்ள பாகங்களாகவோ, வியாதியுற்ற பாகங்களாகவோ அல்லது சுகம் உபாதிசன் உள்ள பாகங்களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

நீதிமொழி 286

- 292 286-292

காந்த சக்தி, மின்சாரசக்தி முதலியவைகூட நம் சரீரத்தில் வேலை செய்ய வல்லவை என்பதுடன் கூட அவை ஹோமியோபதி சாஸ்திரத்திற்கு இணங்கவும் வேலை செய்யக்கூடியவையே. இவைகளை வேறு ரூபங்களில் ஆக்கிக் கொண்டாலும் சரீ அல்லது வெளி உபயோகமாகச் செய்தாலுஞ்சரி பலன் ஒன்றுதான். உணர்ச்சி பாதிக்கப்பட்ட உபாதிகள், அசாதாரணமான உணர்ச்சிகள், தன்னிச்சையின்றி ஏற்படும் தசையசைவுகள் முதலியவைகளையும் மற்றும் பல உபாதிசனையும் அவை நிவர்த்திக்கும்.

வாழ்வு
பித்தம்
கப்ப

150

தொல்லை
N.S. 1000

ஹானிமெனின் ஆர்கனான்

ஆனால் இவைகளைச் சரியானபடி உபயோகிக்கும் வழி இதவரையில் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. தற்சமயம் சில யந்திரங்களைக் கொண்டு அவைகளை உபயோகிப்பது தற்கால சாந்தியாகப் பலன் தந்தாலும், அவைகளின் உபயோகத்தினால் வியாதியள் தார்களுக்குக் கெடுதலே உண்டாகும்.

நீதிமொழி 287

* காந்தசக்தியை வியாதியை நிவர்த்திப்பதற்கு உபயோகிக்க வேண்டுமாயின் அதை மெட்ரிசியா மெடிகா பயூரா என்னும் நூலில் வடக்கு தெற்கு முனைகளுக்குக் கூறியதுபோல உபயோகித்தல் வேண்டும். இவ்விருண்டு முனைகளும் அதிக சக்தி வாய்ந்தவைகளாக இருந்தாலுங்கூட அவை ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரிடையானவை குறிகளுக்குத் தகுந்தபடி எந்த முனை தேவையோ அதை உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒளஷத சக்தியின் தேவைக்குத் தகுந்தபடி அதைத் தொடும் கால அளவை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிகமாக உபயோகிக்கப்பட்டுவிட்டால் இதற்கு முறிவாக சரீரத்தில் ஒரு பாலிஷ் செய்யப்பட்ட துத்தநாகத்தகட்டை வைப்பது போதுமானதாக இருக்கும்.

நீதிமொழி 288

* இந்த இடத்தில் மெஸ்மர் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மெஸ்மோரிஸம் என்று சொல்லப்படும் ஜீவ வசிகர சக்தியைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதுவும் பிணி நீக்கும் சக்தி சிலவற்றை உடைத்ததாக இருக்கிறதென்றாலும், மற்ற எல்லாப் பிணி நீக்கும் சாஸ்திரங்களையும் விட முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கின்றது. இது உண்மையில் உபயோகமானது. கடவுளால் மானிடர்க்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் மிகவும் உயர்வான

உயர்வான ஆர்ஜி

(ஆயிரம் வெட்டிகள் 200)
 மெஸ்மெரிஸ்தை 9 மார்ச்.

ஹானிமெனின் ஆர்களான்

நாஸ்கா 151

விஷயம் ஆகும். இதனால் ஒரு வியாதியுற்றவரின் சரீரத்தை ஒரு நல்ல மனமுடையவர் தொடர், தொடர்மலோ ஜீவசக்தியை செலுத்தமுடியும் இதனால் ஜீவசக்தி பலமிழ்ந்திருக்கும் வியாதியஸ்தரின் சரீரத்தில் நல்ல பலமுள்ள ஜீவசக்தியுடையவர், சிறிது ஜீவசக்தியை உட்செலுத்தி வியாதி சொஸ்தமாவதற்கு உதவலாம் தவிர வியாதியுற்றவரின் ஜீவசக்தி சரீரத்தின் ஒரு இடத்தில் அதிகத் தேக்கமாகவும் வேறு இடத்தில் குறைவாகவும் இருப்பின். மெஸ்மெரிஸத்தினால் செய்யப்படும் சில அநிக அசைவுகளினால் — சரீரத்தின் ஜீவ சக்திகள் சரீரம் முழுவதும் ஒரே சீராக அமையும்படி செய்ய உதவும்.

இவ்வாறு ஜீவசக்திக்கு உதவ முன்வருபவர்கள், தாங்கள் நல்ல மனது உடையவர்களாகவும், தன்னமற்றவர்களாகவும், பிறர் நன்மையில் கருத்து உடையவர்களாகவும், சரீர மன கத்தமுடையவர்களாகவும் இருத்தல் அவசியம்.

நீதிமொழி 289

இதைத் தவிர மெஸ்மெரிஸத்தை வேறு விதமாக உபயோகிப்பதன் மூலம், மயக்கத்தில் இருப்பவரை எழுப்பவும், இறந்துபோனவரைப் போல் இருப்பவரை உயிர்ப்பிக்கவும் உதவும். மெஸ்மெரிஸம் செய்பவர் தன் உள்ளங்கைகளினால் வியாதியுற்றவரின் சரீரத்தைத் தொடராமல், ஆனால் சரீரத்திலிருந்து சுமார் ஒரு அங்குலத்தூரத்தில் உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை ஒரே சீராக தடவுவதுபோல் (ஆனால் சரீரத்தைத் தொடராமல்) இழுப்பதின் மூலம் சிசிச்சை அளிக்கலாம். இதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வேகமாகச் செய்கிறாரோ அவ்வளவுக்கு அதிகமான சக்தி விடப்படும். உதாரணமாக, மன அதிர்ச்சியினால் திடீரென்று மாதவிடாய் அமுக்கப்பட்டு, அந்த ஸ்திரீ இறந்தது போல் மயக்க

வாங்கி எவ்வாறு மெஸ்மெரிஸத்தை செய்வது

வெ. வி. ம. 1
 தே. வி. ம. 2 கிள்து வெ.
 சூ. ம. 3 1952

முற்றுக் கிடக்கையில், சரீரத்தின் இரத்தம் முழுவதும்
 மார்பில் அடைபட்டு இருக்கும்போது இந்த சிகிச்சை
 இரத்த ஓட்டத்தைச் சரிசெய்து உடனே பலன் அளிக்கும்
 இதே போல் அவ்வளவு வேகமில்லாத மிருதுவான
 சிகிச்சை அமைதியற்ற கன்மை, தூக்கமில்லாமை முதலி
 யவற்றை நிவர்த்திசெய்யும்.

நீதிமொழி 290

நல்ல மனமுடையவர்கள் சரீரத்தைத் தேய்ப்பதின்
 மூலம், தீண்டகால விபாதியினால் பலமிழந்தவர்களுக்
 கும், சரீரம் இளைத்தவர்கள், சீரணக் கோளாறு உள்
 ளவர்கள் முதலியவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்ய முடியும்.
 இதில் உள்ள விஷயம் உண்மையிலேயே மெஸ்மெரிஸு
 தத்துவத்தை அடிப்படையில் கொண்டதே; ஆகவே மிக
 வும் அதிகமாக இதை உபயோகிப்பது, அதிலும் அதிக
 உணர்ச்சி உடைய நபர்களுக்கு உபயோகிப்பது கூடாது.

நீதிமொழி 291

சத்தமான தண்ணீரில் ஸ்நானம் செய்வது தற்கால
 சாந்தியாக, அடிக்கடி தோன்றி மறையும் விபாதிகளி
 லும், கிட்டிய நீடித்த விபாதிகளிலும் பிரயோஜனப்படு
 கிறது. வெதுவெதுப்பான நீரில் ஸ்நானம் செய்வது
 நரம்புகளுக்கு உணர்ச்சியூட்டும், இது தற்கால சாந்தி
 யாக இருந்தாலும் இதுவும் உபயோகமுள்ளதே இவை
 களுடன் ஹோமியோபதி சிகிச்சையும் அளித்தால், கடுமையான
 நோயாளிக் கு நிரந்தர பலனுக்கும் ஏதுவாகும்.

(முற்றும்)

கீள் இ. ம. 291
 291 + 292 = 291 292
 291 292 = 291 292

(1947 + 2007) 2007
2007 2007

2007 - 2007

K. K. Kayilainathar

TEACHER,

IYANAR KOVILLADY
MALLAKAM

2007 - 2007

2007 2007 2007

2007 2007 2007

2007 2007 2007

2007 2007

2007 + 2007

2007 2007

2007 2007 2007

2007, 2007 2007 2007

2007 2007 2007

2007 2007 = 2007

2007 2007 2007

ଅନୁ. ଉପାଦାନ, ୨୫୩.
୧୦୯ + ୨୫୩ ଅନୁ. ଉପାଦାନ
ଉପା. ଉପାଦାନ. (ଉପାଦାନ + ଉପାଦାନ)
ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ. (ଉପାଦାନ) $\downarrow$
(ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ ୨୫୩.)
ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ.

ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ + (ଉପାଦାନ ୨୫୩)
ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ - ଉପାଦାନ
ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ + ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ +
ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ.

ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ + ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ
ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ.

ଉପାଦାନ. ୨ ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ
(ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ) ଉପାଦାନ.
(ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ)

108 ଉପାଦାନ.

ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ.
ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ
ଉପାଦାନ: ଉପାଦାନ ଉପାଦାନ ୫

(ଉପାଦାନ) ଉପାଦାନ + ଉପାଦାନ
ଉପାଦାନ

Q^o လောပံသာ ငါ၊ S^ohis
စာပို + စာပို + စာပို

လောပံသာ ငါ၊ နိက္ခယ
နိက္ခယ စာပို၊ ပာပိယ
ပာပိယ = စာပို + စာပို
ပာပိယ စာပို + စာပို
O စာပို စာပို

(စာပို = စာပို + စာပို)

ကံ၊ စာပို + စာပို

စာပို၊ စာပို + စာပို

(စာပို = စာပို) စာပို

S^ohis: စာပို + စာပို

နိက္ခယ - စာပို + စာပို

စာပို, စာပို + စာပို

စာပို: (စာပို + စာပို)

(စာပို + စာပို)

(စာပို + စာပို)

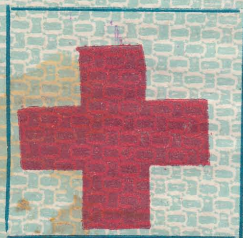
စာပို + စာပို

 စာပို + စာပို

စာပို + စာပို

Dr. SAMUEL HAHNEMANN'S
ORGANON OF MEDICINE
(Tamil)

K. K. Kayilainathar
TEACHER,
TYANAR KOVILVADY
MALLAKAM

Publication:
North ceylon Homoeopathic Association
Caffna